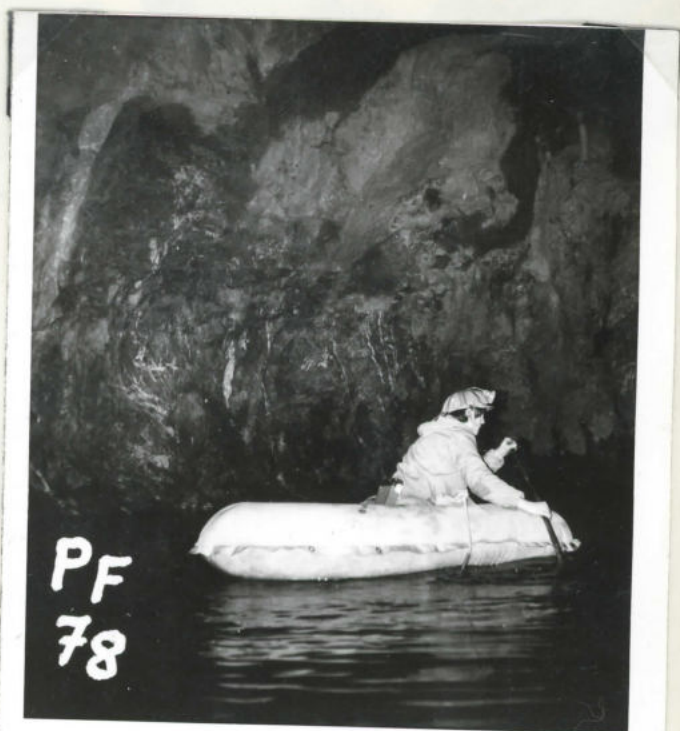

PF 1978

CO SI MY MŮŽEME
VÍCE
PŘÁT ?
KRÁŠU JAKO VE
ZVONICI

Jiří Hájek

Jana
Kazáková
"Prvek
foto"

Josef Wagner
"Schef Pepa"

Wagnerová
Jrema
"Rena"

Hvoš Hirek
"kaktus
-pronijr"

Ivo Kuběca
"Baron
Ivo
RASA"

Pavel
Sýkora
"Citi"

Smiga
Jae
"Hanz"

Daniš Aleš
"ženáč"

HIREK STRAKOS
"KAKTUS
-PRONIJR"

JANA
KANELOVA'

AMBI
VLADKA

NOVOHÝ
PETR

HANŽA PETR

MALYŠ JAN

JE DO NOVÉHO ROKU
NASTUPUJÍ:

Mirek Reichenbach
„Rada Raich“

Jadka Valentová
„Kulda“

Milaz Klčmer
„Ing“

Jiří Mazur

Otomar Trávníček
„Ota Tráva“

Ljuba Šrornová
„Naše Psycho“

Milaz Štěpánik
„Čára“

Pavel Hravec
„Externista
Termi“

Petr Janda
„Kopra
Věze“

Mirek Demjén

Petr König
„Rada“

Čestmír Kúpka
„Čestá-
Rasa“

Franta Kunča
„Ferda -
radni teoretik“

Kája Pitař
„Karlík“

Marta Strakošová
„Klamora“

ORCUS

TYŘE

A první velká akce v tomto roce je tady. Celá naše
 grupa vyrazila do Tyry na třídní soustředění, školení
 lyžování atd. A abychom se tam nebáli pozvali
 jsme si svazáčky - električky z OU ŽNB s mistrem
 PÁTEK - byl dnem příjezdů. Naše davy v počtu 40 osob směřo-
 valy do Tyry jak sedalo. Vlakem, autolusem auty
 trabantem i pěšky. A tak již u večere nos zde byla
 většina. A letoš začal první kulturní večer vedený
 samým Pepou. Třidnaštra nastoupila k třídnímu
 klání. Za hosty to vedla Ljuba a sni Termnt a Top.
 Druhé družstvo bylo čistě pohlaví ženského - OU a
 třetí vysoký favorit mužstvo ORCUS. Boj je litý.
 Foukání balónku do prasknutí vykrváca za ORCUS Doša
 pozluzorána sparringpartnery Raichem a Hanzem
 a davy decenštra dostávajíčko se do varu. Následuje
 soukání balónku na niti a pak slabina ORCUS
 intelligence - tedy test intelligence. Té se jaksi na-
 šemu družstvou nedostávalo. Ovšem ve sparci marme-
 ládousi to zase Raich vynakradil. A tak po prvním
 dni vedli hosté obod před ORCUSEM. Večer se dole
 stal volnou zábavou. Davy sice chtely nejdříve
 lynčovat Kubrou, neb nezajistil vezilovat ale

SOUSTŘEDĚNÍ
PŘED
SOUTĚŽÍ

RAICH
SI OPĚT
DÁVÁ DO
NOSU

1968. 12. 21. JAR

„Taky vám, madame, ty lyže tak překážejí při kutálení?“

Nepřakta – Svandrlik

nakonec se všichni bavili skvěle. Po půlnoci nás napadlo
že venku je mnoho sněhu zatím nevyužitě a tak do něj li-
tá vše co bylo pokladi zenského. Záhava akorát přemísila
někoda Jany (snad naši budoucí členky), která byla
vložena do závoje světsí výšky než je doporučováno.

SOBOTA - ráno je Jana i my opět fit. a začínají oficiální části
akce - školení klubů i SM, založení záložky ZSP na duatd.
Po oběda tedy klid. Po polední sítě Milan (ne při-
liš zdarile) vede sportovní soutěže, mezitím co opět
pokračují také řeže muži versus ženy. A bití jsou všichni
inští. Konečně začíná slalom. Každý jede i nejede
jak umí a vítězí Milan. Pak skoky na lyžích - a lespíše
skákání sebevrahů do dółky. Opět vítězí Milan. To se již
stmívá a jdeme na kátnu. Před večerí si prohlédíme dráčky
zaker' a odpočíváme před večerí.

A je to tady. Další kolo soutěží. Tři mužstva jsou připeve-
ná a Pepa zahájuje. Nakáňení papíru do cíle, natresleke
porokut Marta, čista, Jura (mistr), výpři sedovkulžičkou...

A bohatý kaš putuje k družstvu hostů. A co dále? Dále
něco proženy. Všechny usedají za poutcovský stůl a začíná
klání o nejkřezí mužské moky. Samozřejmě konkurence voreusu
je velká a jak by také ne - coorusak to ideál ideálů.

Mistr Jiri sesamou třemou za plentou počurala a nitakouj'
kán soutěže jako kence - Pilous nemá mnohošanci. A kolo vítě-
zil - no přece Ota Travníček. Poslední Vekšník sice podává
protest u žirny - ale marně. Předobráme ceny a jdeme na
další soutěže "Pokus pro dva". Nejdříve si Ferda vybírá zettí
šek a pak Ljula se série mužů a páry hned oddová
Pilous. Oddobání a svatby to je naše. Nad námi na
poschodi se zrovna jedná slavi. A tak undšime nevěsta a
zemikovi připínáme party k ruce bednu od piva. At se
vykoupi když cktějí. A jedeme dól. Jsme zvaní mezi
svatebčaný ale zasebrzy vychovávání. Ustupujeme do
našich pokojů a Pepa s Pilousem nastupují slytarou
když někteří jsou už notně společensky umaveni. Ale my je-
deme dól. Je tři ráno a nesmaři Žučk, mistr Jura,
Pepa jdou lyžovat. Mrzne a sjedooka je led. Několik
salt vzduchem je zkladilo. Vytakujeme mistra Juru se
sklepa a jdeme spát.

NEDELE - ráno je těžké ale snídane v spruži. Po ní zkoušky vzdání
uslu a opět sport. Sedí jak umíš. Na lopati, na začtku,
na silonáku, na jedné lyži - skoky vedvou atd. No kupa
srandy. A opět nejvíce jsou bití učnice. Vše má konec
z seděle a jedeme domů. Tak zase příště.

ТРОЧКУ
МАСА....

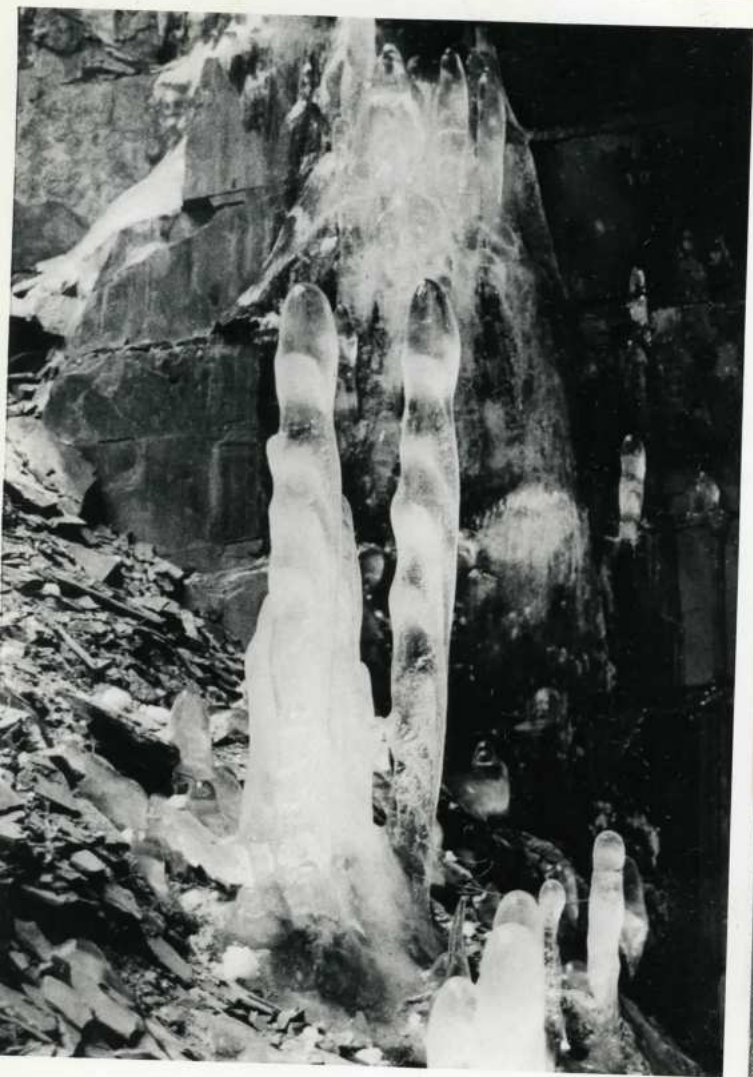
30

ÚPLNĚ
UBITÝ
FOTOREPORTÉR

АЛД
НОР....

LEDOVÉ STALAGMITY V ČERNÉ

BOHUMÍN — I když zimní měsíce jsou pro většinu mladých lidí poznamenány lyžařskou sezónou, pro svazáky speleologického klubu ORCUS z Bohumína přináší s sebou i něco navíc. Každoročně přijímají do svého kolektivu nové zájemce, kteří mají jedno přání: stát se stejně úspěš-

l nad 1000 metrů ve velmi tvrdých a náročných podzemních kórejích, musí být každý nejen dobrým speleologem, ale i silným, fyzicky připraveným sportistou.

Proto se další výcvik přenáší do cvičných horolezeckých a speleologických terénů. Poslední let novou sobotu a neděli se proto vypravili bohumiňští speleologové do Oderských vrchů, kde v opuštěném hlubinném dole provedli praktický výcvik nováčků. Různé metody sestupů v propasti, výstupy, jistění spolulezce, komunikování — to vše musel každý z nich bezpečně zvládnout.

Akce byla zároveň součástí srovnávacího výzkumu, který speleologové z Bohumína provádějí nejen ve všech beskydských jeskyních, ale i v opuštěných dolech Oderských vrchů. A aby splnili i své závazky vůči Pionýrské organizaci, vyjeli si s nimi i pionýři z ostravských turistických oddílů, aby uviděli a v práci si vyzkoušeli, co speleolog musí umět.

ným a zdatným speleologem, jakými bezesporu bohumiňští jeskyňáři jsou.

V zimních měsících, kdy akce v terénu jsou velmi ztíženy a kdy hlavní odborné práce se soustředí na sledování zimovišť netopýrů, pro nově přijímané členy začíná kurs základních speleologických znalostí. V tomto roce hlavní příprava mladých speleologů probíhala na třídenním soustředění v prvních lednových dnech ve středisku Tyra. Tady se všichni seznámili s teoretickými základy speleologie, výzkumu podzemí, mapování. Prostřednictvím diapozitivů se účastníci přenesli do podzemí našich nejznámějších jeskyní a propastí a seznámili se s jejich vývojem a způsobem zdolávání pomocí progresivní techniky. V praktických cvičeních účastníci zvládli práci s lanem, základní uzly a ostatními speleologickými pomůckami, neboť v současné době, kdy se výzkumy jeskyní odehrávají v hloubkách

V jarních měsících proběhne teoretické a praktické zkoušky před komisí musí všichni mladí jeskyňáři prokázat své znalosti a dovednosti i předložit kandidátskou práci na zadané téma. Tedy svazáci ORCUS se snaží, aby byli ve svém oboru opravdoví odborníci, neboť jejich výzkumy a odborné práce, které byly odborníky několikrát oceněny, jsou součástí a základem pro další výzkumné práce mnohých institucí a organizací.

Snímek je z výzkumu zimoviště netopýrů v jednom z opuštěných dolů v Černé.

JOSEF WAGNER

27. 1. 1978

PRO

PIONÝRŮ

-BRANNÝ ZÁVOD-

Nezačal skvěle. Mirek s Biskupem natahli lano a on jim ho někdo ukradl. No nevadí, klubové nebylo. A tak se odpoledne scházeli na sokolském hřišti zands Biskup, Mirek Hřeš, Pepa a Petr König aby pro členy oddílů Fráskumníci, Spartakovi připravili branný závod. Na trať vyběhají dvačetemné družstva aby prokázaly nejen svou fyzickou formu ale také znalosti ze zdravotnictví, dopravních předpisů i přírodopisu. Chlapci idrčku dotazují, že jsou dobrými žáky svých vedoucích. Jako kulturní vložka se připravovaly na trať i vedoucí Po Jana + Jana, ale jaksi jim natonec chyběla odva-ka a tak se spokojily s povekurorárim.

No snad vs hěknou přístě.

VÝCVIK ČERMNÉ

Poslední weekend ledna se nám známý díl Black-Hits stal bojištěm pro naše nováčky.

Za brnění kytary ukáží Ivo.

Pavel (zvaný nově Cili), Petr
Kömg, Vetešník, Biskup, Rouch,

Pepa, Radim, novička Jana, a haviřovští Petri
Jura a Honza do Čermné aby se tu setkali s

Václavem a Mirkem Demjenem. Akce nezačíná

nejlip. U dolu říká nám známý myslivec a

tak musíme do Vítkova propovídat. Pepa s

Vencou to lehce zařizují u předsedy MěNV i

nadporučika navB který ještě stačí popřát

"krzkou dovolenou" a tak můžeme být

klidní výcvik začíná. Nejdříve ve vstupní sachtě. Jen tak

pro ukázkou předvádí Ivoš, Petr, Pavel i Hračo umí "staří jes-

kyňářští psi" a pak zakáží "mladí". Sestup jim nejde

špatně. Radim má sice potíže se svou miniváhou na pecku

ale jedinou snad doroste. Hlasi to jes výstupem. Pot se k měř

řině proudy. A aby se ani Pepa nemohl zůstat a Jana pod

převísem a ukaz' c'oumíš? To ovšem pro nás méně a brzy je

na kře. Mnohým je dlouhá chvíle a tak Biskup s Pepou

likvidují vkopané Ivoše a Pavla i trapněji Vetešníka v brance.

Brzy sestává a výcvik pro dneškonci. Ale ostatní začíná.

Usedáme k dnu a začneme skulturou - tedy se zpívem

neboť Pepa a hukot má kulturní koření. Větš' a spol' odjíždějí

Mirkou a Bublinkou kélze pro sodovky a Pepa s Biskupem

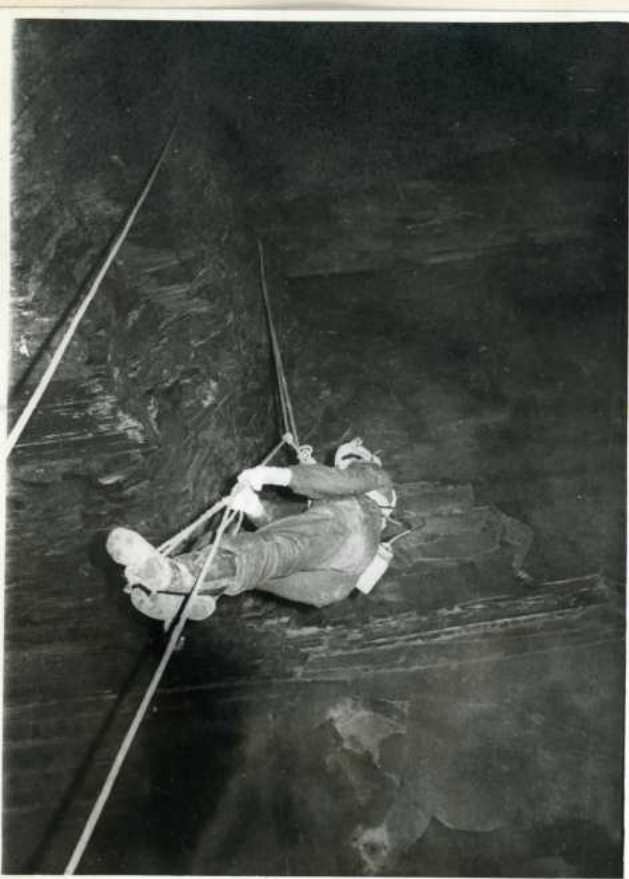
Idou na III patro připravit masu pro "orientačku". A aby ji

vyzkoušeli herou sebou pokusněko trolika - Janu. "Třasa

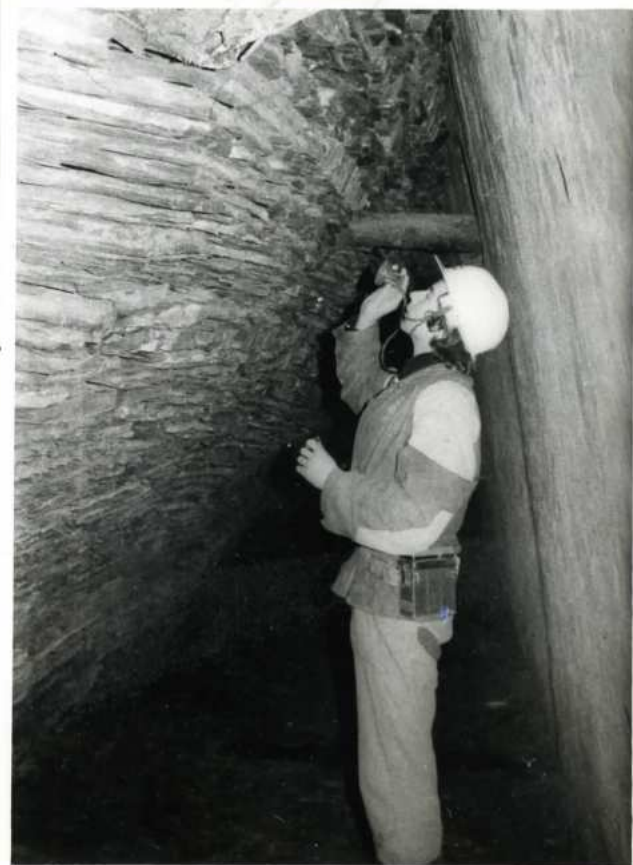
je dobrá" konstatují oka svorně i když Jana už popsalé

přečk'at' dvě stopy od nich, nepozorujíc, že kódi' dokola.

TRÁPIM SE TRÁPIM A JE TO SNAD TÍM...
ŽIKÁ SI JANA

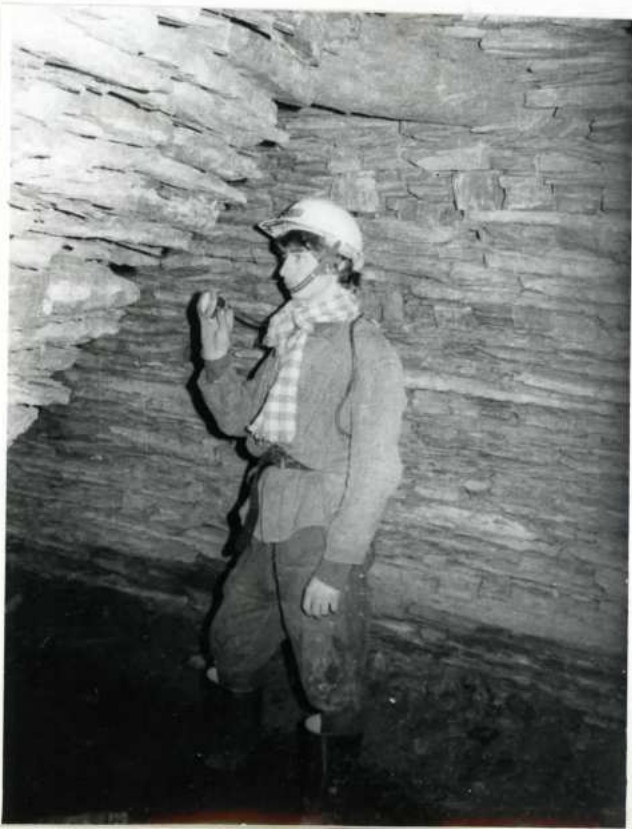

UVLEZ! VIDIM TĚ
BARBASTELO!

Nakonec jsou opět všichni a jeveselo. Blíží se půlnoc a chystáme se na noční (šichtu). Většina jich spí (Janapaet pěti spacáky) a dolů sestupují Pepa, Biskup, Mirek, Ivoš, Vekšník, Raich a Petr. Netopýři (několik jejich pozorování právě provádíme) naši viziku asi moc spokojeni nejsou a mnozí z nich to nahléty okolo nás dávají na jevo. Ve čtyři ráno končíme a jdeme konečně spát. Ovšem jak kdo. Duct Biskup - Pepa ještě několik hodin tráví hádáním a hádkám o spacáky, polovorem s Duchem, jenž nám se přišel poklonit. i tím, že vchotli byli Janu doněkolicke spacáku, neb vespánku jevíe jak živo.

Vedele - ráno a Pepa svou nekválně známou brutolitou vykámi vše ze spacáku. A jde se opět nato. Raich a Ivo veš vjevíku ve cvičné šachtě, Biskup a Pepa zkoušejí, jak kdo umí v dole sabloudit. Nejlépe se to daří Mirkovi Demjenovi. Jano ta se zázi Pepou, že cestulekce najde - a vítězí. A co se děje v šachtě? Frusky, jümáry si přicházejí na své. Většina se jímoby nádejní jeskyňáři a korot Petr Novotný a Jano se domnívají, že je opět oas vystrat Pepu na lano a klíčce zústavají pod převisem, pry' nemokou dól. Ovšem to je průhledná finta. Ale Pepa samimi přece jen vylišo - cobydyky tam náhodou chtěli trávít v dole. A tak jetam netravíli. Končíme - balíme. Veorně posché uklid - i tréba rajně a pak můžet říci, že jsi z okusu. Cesta opět - nic zvláštního.

Ahoj Red

SOLO PRO BISKUPA

RAIČHOVA INSTRUKTAŽY

ODKUD JÁ TĚ
JEN
ZNAM?

A TO JSME MY!

POD ONDŘEJNÍKEM

4-5.2

První weekend února
byl pro ORUUS opět akce!

Dvě skupiny vyrazily do dvou
míst První do Beskyd pod
Ondřejník a druhá na hranic-
kou propast Maviška.

Kdo do Beskyd. Bohužel ja-
ko vždy k nejstálnejší. Biskup,
Pepa, Mirek Raich a náhodně
„sebraný“ Termit. A aby akce
byla i pro jiné jely s námi
i členky družební ZOSSH OÚ ŽDB
Irena a Sarka.

Sobota patřila výjemu křehké Ondřejníku. Tam se Pepovi nej-
dříve podařilo spadnout do lesíci nory (jak on sám dříve
dle packu dedukoval) a pak navrcholu do velkého
„mastného fleku“ a nový objev byl na světě. No ovšem až se do
„něj“ prokopeme. A co večer? opět sporto Tenis, střelba dlouého
(ze vzduchovky) a karty. Samozřejmě nemohly chybět hry „Na bláznivý“
„žouželení“. Pa'm tróstru (to jako my muži) opět ženám dokazovali
jak jsou geniální. A co nemohlo emoci slovo-změlo „hambuko“
„roly“ i „brka“. Neděle - ta byla jen cestou domů.

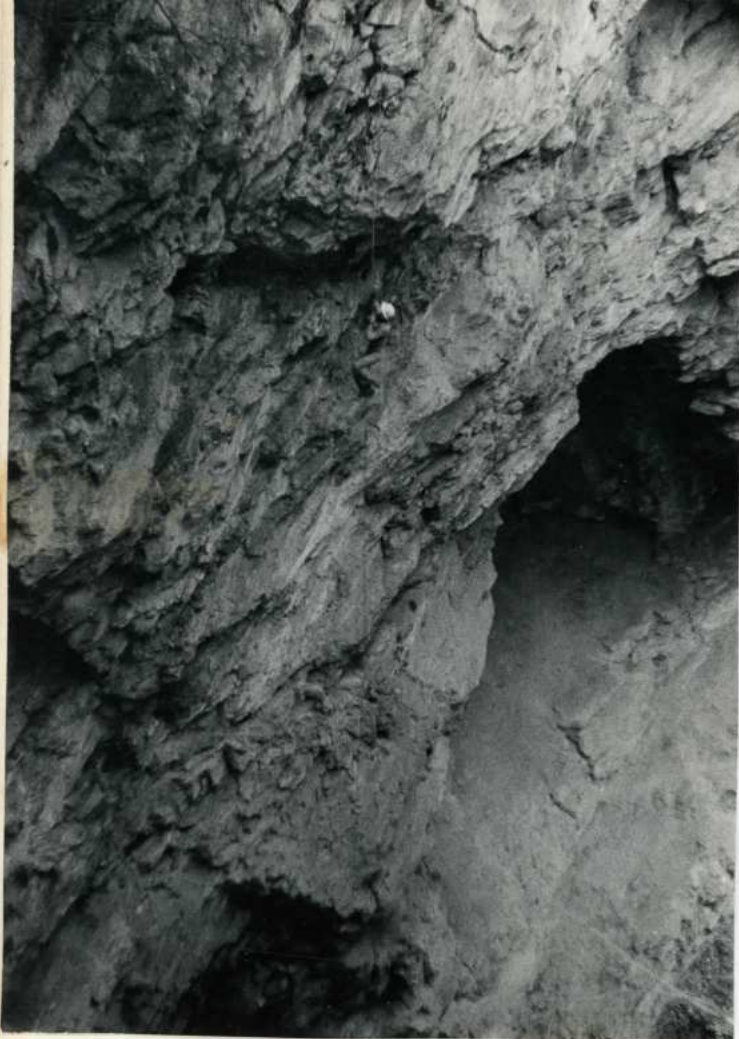
A NA „MAVIŠKĚ“

se zatím odehrával další výjev no-
váků i těch starších. Akci vedl Petr
König a její doprovázeli svo. Pavel
a Haviřovští Josef, Petr, Jura a Lenka.

Maviška je řádná propast a vyzkoušet v ní
60 m je dřina. U soboty se o tom přesvědčil hned
Pavel - visíce 40 minut nalamě. A neděle pak Petr König
(60 min) a Josef Turšner (90 min!). Po tomto ostatní raději
vzdali. Aktivní zůstal pouze Vence Urban který nasve' „30“ metro
ve kmitol pojímarech. A tak Alespon P. König pomoh-
hal výjisku stěny olomouckým potápěčům a
ostatní využívali čas ke slavení.

König

PAVEL
SÝKORA

JEŠTĚ KOUSEK..., JEŠTĚ KOUSEK...
JEŠTĚ KOU...

PETR KŮNÍČ

TI JESKYNÁŘI FAKT
NEMAJÍ ROZUM...

JE NĀM TEPLĀ
JE NĀM TEPLĀ
JE NĀM.

Tato akce byla poznamenána dvěma skutečnostmi: krantý sněhu a též tím, že jsme se ocházeli jak cigáři na zpuvěď.

V pátek do rána (kterouž byla Raichovachata) vyrazil Biskup se svoji lady Jiřinou a samozřejmě Raich. To klavír však začínalo až v sobotu. Výzkum "mostrých fleků" a knoď na dvou místech. První grupa vedena Milanem Křeměrem a četající dále Dalila Zuilka a Petra Křmiga šlapala mnohakarantovním zvějemí na Raichost a Věšník spolu s Biskupem a novociami, kancu a Radimem mířili nahoru. Myslím, že nasník se po této akci delší dobu ani nepodívají. Ale úkoly se roztáhly a všichni živi a zdraví se sblíží u Raicha náhodě kde je již (ale hlavně Biskupa) očekává Jiřina i Hřek Demjen. Jako poslední už večer přibíhá Pepa, který se zapoměl na nějaké schůzi. A jsme komplet. Zabava aneb kulturní večer může začít. Obvyklý předkrm je hra na "Blázný" (kde opět obě děvy mohly prokázat že iony mají mozek) a jede se dál. Souželení, šachy... Zuhněr-šachista - Raich opět vceluje a v kostkách sase Petr. Mladí jsou trochu unavení - ale to nie není. Ráno budou fit.

A museli být. Výzkum pokračuje i v neděli na Ondřejníku. Jana opět bojuje sestoupákem i se sněkem anemí jak se adol'sarna. Na hřebenu dnes nie nemá žo'me, ale je krásný rozhled, slunce páli... A tak lyžáři jako mátku. Ameri ně se připlétají oba tirci tedy Raich a Demjen. Když ale zjistili, že jsou více na zemi jak na lyžích - dokodli se na tom, že je vlastně zbytkem se vedat a toto nechali a díky tomu přešli. S boulemi a modřinami - ale přežili.

Cesta domů - opět pohádka sama

ORCUS JDE
NA HORU....

ORCUS JEDE DOLU....

JIŘINA
A JANA
"ŽOUŽELI"

YETIHO CHYTÍME

O půl sedmé jsme vyjeli z Božumína - zase jednou bez své velké opory Wagnera, zdárně jsme se dostali až na Pastevny, ovšem cestou na sedlo nám přibývalo mnoho potíží. Asi za dvě hodiny tuhého boje s rozbrědlym sněhem jsme se „prohrabali“ nahoru.

MLADÍ JESKYŇÁŘI

datný paleolog je také alpinistou

...žakali soudruzi z Haviřova, onyřkách a opalovali se. My sašili si věci. Pak na sedlo dorazila „expedice Yeti“, neboli spolek šilenců. Každý z nich měl na zádech asi 60 kg zbytečnosti (potápěčské přístroje, cepiny, dojičky, zkumavky, deštník, mikroskop, dalekohled, plynové masky atd.). S hesly „Yetiho chytíme“ se dali do stavění tábora.

O půl jedné nám uschly věci a tak jsme se rozdělili a šli jsme do terénu Ivoš si vzal dva Jary a ja - Pavel Honzu a Petra. O půl třetí jsme si domluvili sraz na sedle a tam jsme se také sešli - kromě Ivoše, ten ještě pobíhal nahore. Dolů už to šlo hladce, i když jsme se brodili po pás ve sněhu.

S. Karel

Na snímku
podzemní
dutiny
v Reichově
díře
na Záryjích.

TAJEMSTVÍ JEDNÉ HORY

Radhošť a Pustevny jsou dobře známé návštěvníkům Bezkyd. Staří valašští usedlíci je považovali za posvátná místa. Pod klikatými chodničkami na svazích bájně hory se v hlubinách nacházejí tajemné chodby a dutiny. Na hřebenu mezi vrcholem Radhoště a Pustevnami byla prý Radegastova jeskyně. V podzemních chodbách, jimiž prý projel i formanský vůz, sídlil podle báji tajemný rytíř Osmička se svými ozbrojenci. Podzemní dutiny měly i praktický význam. Nad jejich vchody

byly staré koliby, jeskyně sloužily jako chladné sklepy a v čase rebelií jako úkryt. Jak to vypadá v radhošťském podzemí skutečně? Jeskynní prostory se v této oblasti skutečně vyskytují. Nejznámější je jeskyně Cyrilka na Pustevnách, jejíž labyrint puklinových chodeb a dutin měří 350 metrů. Objev 150 metrů zcela neznámých chodeb dokazuje, že pověsti o rozsáhlém podzemním labyrintu nevznikly náhodně. Nejdelší jeskyni, údaj-

ně dlouhou půl kilometru a vedoucí do nitra hory, je Volářka, jejichž vchod se nachází v sedle mezi Radhoštěm a Černou horou. Zajímavé jsou skalnaté terénní stupně zvané Záryje. Objevy tří dosud neznámých jeskyní na Záryjích o délce asi 100 metrů v loňském roce mnoho napovídají, ale odpovídat na otázku: Co ukrývá tajemný Radhošť? — nejsou. A tak výzkum v této oblasti stále pokračuje...

J. Wagner, Bohumín 1.

"SVĚT V OBRAZECH" 3.3.1978

MATURITA V PODZEMÍ

Bohumín (ae). — Na průzkum dvou beskydských lokalit, pod vrcholem Kněhyně a u Čertova mlýna, se o víkendy vydaly dvě skupiny speleologů z bohumínského svazáckého klubu ORCUS. Malé expedice se již zúčastnili nováčci, z nichž někteří pocházejí z patronátního pionýrského oddílu. V uplynulých týdnech se chlapci a děvčata seznámili se základními úkony, které je čekají při systematické práci v podzemí. Kromě teoretické přípravy se věnovali i praktickému výcviku s mapováním, pozorováním jeskynní fauny a flóry, ve cvičném opustěném dolu pak zkoušeli zlézání vertikálních útvárů pomocí lan a dalších speleologických pomůcek. Výcvik nováčků pak bude v příštích dnech ukončen zkouškami s obhajobou kandidátského úkolu mladých jeskyňářů.

MLADÁ FRONTA
6.3.

Koniček v podzemí

I když zimní měsíce jsou pro většinu mladých lidí lyžařskou sezónou, pro svazáky speleologického klubu ORCUS z Bohumína přináší s sebou i něco navíc. Každoročně přijímají do svého kolektivu nové zájemce, kteří mají jedno přání: stát se stejně úspěšnými a zdatnými speleology, jakými bohumínští jeskyňáři jsou. Proto v zimním období, kdy akce v terénu jsou velmi ztíženy a kdy hlavní odborné práce se soustředí na sledování zimovišť netopýřů, pořádá pro nově přijaté členy kurs základních speleologických znalostí. V tomto roce hlavní příprava mladých speleologů probíhala na třidenním soustředění v prvních lednových dnech ve středisku Tyra. Zde se všichni seznámili s teoretickými základy speleologie, výzkumu podzemí, mapování... Pro střednictvím diapozitivů se účastníci soustředění přenesli do podzemí nejznámějších jeskyní a propastí a seznámili se s jejich vývojem a způsobem zdlavání pomocí progresivní techniky. V praktických cvičeních účastníci zvládli práci s lanem, základní úkony, seznámili se s novými speleologickými pomůckami, neboť v současné době, kdy se výzkumy jeskyn-

ních prostor odehrávají v hloubkách i nad 1000 metrů, ve velmi rozsáhlých a náročných podzemních terénech, musí být každý nejen dobrým speleologem, ale i schopným, fyzicky připraveným alpinistou. Proto se další výcvik přenesl do cvičných horolezeckých a speleologických terénů. Poslední lednovou sobotu a neděli se proto vypravili bohumínští speleologové do Oderských vrchů, kde v opustěném dole provedli praktický výcvik všech nováčků. Různé metody sestupů v propastí, výstupy, lištění spoluzce, kominování — to vše musel každý z nich bezpečně zvládnout.

Akce byla zároveň součástí chiropterologických výzkumů, které speleologové z Bohumína v této oblasti v opustěných dolech provádějí. V jarních měsících pak proběhnou teoretické a praktické zkoušky, kde před komisí musí všichni mladí jeskyňáři prokázat své znalosti a dovednosti, i předložit kandidátskou práci na zadané téma. Svazáci z Orcusu se snaží, aby byli ve svém oboru opravdovými odborníci, neboť jejich výzkumy a práce, které byly odborníky několikrát oceněny, jsou součástí a základem pro další výzkumné práce mnohých institucí a dalších organizací. (Na snímku: výzkum zimoviště netopýřů v jednom opustěném dole.)

Text a foto: JOSEF WAGNER

Je titulek:
TEMPO: 6.2
KARV. ZPRAVODAJ
18.2

NOVÁ SVOBODA

PORANĚNÝ KOLENO

FINEB JAK ORCUS K MODŘINÁM PŘIŠEL...

Tato akce směřovala opět k Beskydům Vetešník, Mirek, Demjen, Kája, Milan a Dašou. Radim a nováček Jana č. 3 s Jurou se postupně slézají ve vlaku spolu s externisty Vaškem a Vaškem. Dnešními našimi hosty jsou Marcela a Jarka s družičkou z 20. SS u učiliště. Tu ale spolu s Dašou již mří na chata aby připravily vše potřebné na večerní přijetí. Na Pustevnách se děláme. Na kněžyni vyrazí Pepa s Kajou Mirkem a oba nováčky. Snetku ještě le víc než dost něemž svědčí třímetrové závěje a časté bokapusté klení načele jdoucího Pepy zapadnuvšího popas i více do snetku. Uděly to pěkně mrene a i Jana začíná chřapat, když se ocitne v kalkotkách nasnetku, proč si její otec myslí, že cospeleolog - to sekerorak. Dole - tam už je dobře. Netopýři je kupodiví více než jiní a práce zkušeným jde vždy od ruky. A co se děje na Radkoš? Tam pod vedením Vetešníka pracuje dráhá stupina. A opravdu pracuje. Z voláčku jen létají kupy suti. A pro dnes konec. Počkáme až slze snití. Jole se na Pustevny. A jak dolů? Milan praví že zasa' zkratku. Po sjezdovce. Ataky to zkratka byla. Chvíli pobrnku, chvíli pohlavě pak posádek či pokolenou. Modřinu už ani nikdo nepočítal.

„A zlomeminy si ověříme načatě“, říká Pepa, držičce si právě koleno. Konečně se blížíme k chatě, když před tím jsme ještě stačili udivit svět světlou hrou kopané splechovkou na náměstí ve Frenštátu. Na chatě už taky sídlí Raich a Biskup a náš kulturní večer může začít. A taky začíná. Touželeme, hráme na bláznů atd.

NEDELE - je opět pro nás dnem pracovním. Jde se kopat na Skalku. Doborník se dívá, laik časne když po Ondřejníku knočí slupa ve fůračkách s lopatami a kumpoči. „Tak tady povedeme dolnici a tu bude lehké“ říká Raich užaslému davu a zahajuje u Selátek slavnostní výkop. Ale jdeme dol. a turistě časnou. Raich stále ve formě sevrhá do „muastního oka“ a jede až slom kumpoči. A tak pro dnes končíme. A jde se načatě a akorát Pepovo poranění koleno je nespo kojeno.

...A RAICH JEDE...

...A RAICH OPĚT JEDE

(NA
LOPATĚ)

ZACHRAŇTE MĚ...

DEŽO SJÍŽDÍ Z HOR

PŘED ŠMIGRUSTEM...

ANEBO KDO JE VE VLAKU PÁNEM?

Pro někoho je poslední weekend v březnu časem svátku a odpočinku ale pro nás opět dnem pracovním. A tak Větešník, Biskup, Jana a 3 nazývaná klovani, Jura, Radim, Pepa, Mirek, Demjen a Dežo, a host Zdeněk Glaz, míří do Black Hillsu v čemže. A co nás tam čeká? Netopyři, výcvik, i měření. Na povrchu začíná Větešník mučit Janu, Juru a Radima nahoru, nahoru, dolů, dolů a nahoru. Zatím Peps, Zdeněk a Mirek konají zdvořilostní návštěvu u Barbastel. Většina z nich sice není doma a jen několik absentérů a kulačů (asi za trest) ještě dle ve spárách.

Zatím končí trapení Radimovi Janě, Jurovi na Janě a začíná nové - orientáčka na 3 patře. Po chvíli matení vchodůch první vyrazí na trať Jura, pak Radim a poslední klovani Jana. A jako vždy - končí jako žensko! Ideme opatrně nepo-
rovaní za ní a sledujeme klovani's matky. Kdejší myslíme, že se již nabloudila dost, vrazi se proti Větešník. Chvilí trvá než ji objeví ale k její spokojenosti ji zachraňuje.
A co nyní - na jedse do Elay. Času dost a tak jest třeba sva-
žit hrdlo. A tak je svačujeme až do příjezdu vlaku. A ve vlaku začíná náš koncert. Blíží se šmigrust karabáč máme sebou a tak nabízíme každé sukni, že za malý obnos je mů-
žem lece sešlekat. I přivodčí! Pepa nemůže bdělat a ky opět někoho někde na klub a tentokrát v osidlech skončí la-
Dáša z Jakubovic. Ale jedeme dál. Vlak na Bohumín a opět přivodčí (ženy) a dvě. Jsou moc zvidaně a proto jim opět nabízíme výprask.
Jejích drzost roste a tak je Biskup, Mirek a Zdeněk na ka'nězi porobku a lidé se ptají: "Kdo je vlastně ve vlaku pánem?" No přece ORCUS. A tak jim pro jistotu nabavujeme kateřku a cvikačky a ahoj.

JÓ HOLKRA,
TO NENÍ
VĚŠET
PŘÁDLO

DRCU S ŘADÍ

Začínáme jarní 100.

HEBOLI - KTERAK 'TRAMPKY' K ZMOŘEMÍ
DOŠLY

Krásné jarní počasí
od pondělí do soboty
dávalo naději, že i neděle
nebude na slunce skoupá. Ale...

† Beskydská je zhruba 100 jarních kilometrů a to by
už nebyl ORGUS aby u něčeho chyběl. A tak už v sobotu
vyrazí na čeladnou věšák se svými spolustudenty KŠB
Jurou a Vlastikem - jentak ležce okoděnými balonáčkem
a trampkami aby jim ukázal jaký je něj přírodce ho-
rami. A ukázal jim hodně, když je smýkal noci
houštíma a pralesem v bludné spirále k jasné, dle něj,
vytěženému cíli.

Zatím ráno nasedají do vlaku Pepa, Jiřina, Marta a
benjamín. Tom aby se na Ostravici připojeli k Veteš grupě.
A tůra může začít. Slunce již nesvíti ale ještě neprší.
Mijíme Sánce, Gottwaldovo údolí a začíná to. Dešť, sníh,
bábo. Fordě lituje Marta s Jiřinou, že nedhaly rad Pepy,
když vylévají vodu z trampky a trachtí si vlahy. Přece jen
ty pokorky mají své výhody.

Vesta ledová a Jiřina, Marta i Vlastik s Jurou někam míří.
Kam? Kdo to? Idese doř. Tom si lebedí na Pepových ro-
dech ikdyž je už notně promoklý. Končí Úsalaje a teplý
čas a prozářiti velký Becker. Pokodíně se doplácávají
i ostatní. Od paty po koreny vlasů mokří. Bestydy se nesmí
prostě podceňt. A tak Marta odpada a Pepa, Vetešník, Tom
s Jiřinou to taknou dol na Zlatník. A tam pro dres
končíme. Za deště u kameu.

N. SVOBODA - 78.7.78

Jeskyňáři zachraňují přísně chráněné savce

Oblíbená zimoviště netopýrů

Severomoravský krajský výbor SSM spolu s Českou státní spořitelnou vyhlásil v rámci celostátního soutěže Brontosaurus soutěž k ochraně a zlepšení životního prostředí. Do této soutěže se zapojili i svazáci speleologického klubu ORCUS z Bohumína, a to akcí, nazvanou „Záchrana biotopů — zimovišť netopýrů Oderských vrchů“.

V oblasti Oderských vrchů se nachází mnoho opuštěných hlubinných břidlicových dolů, které se hlavně v zimním období stávají sídly větších i menších kolonií netopýrů. Na základě několikaletých výzkumů bohumínských speleologů, prováděných ve spolupráci se zoologickým oddělením Vlastivědného ústavu v Olomouci, bylo vytypováno několik dolů, sloužících jako nejdůležitější zimoviště těchto u nás přísně chráněných savců k uzavření. Důvodem jsou návštěvy skupin nepovolaných osob, rozdělávání ohňů často zde nocujících trampů, kouření atd. Toto působí velmi negativně, a tak dochází nejen ke stálému úbytku počtu netopýrů, ale často také k jejich úplnému opuštění některých lokalit a území.

Mladí jeskyňáři se rozhodli zachránit alespoň stávající významná zimoviště a ve spolupráci s Vlastivědným ústavem v Opavě uzavřít jejich vstupy. V dolech jsou prováděny další výzkumné a měřicí práce. To proto, aby uzavřením zůstalo nezměněno mikroklima, cirkulace vzduchu i hydrologické poměry. Do budoucna uvažují o zajištění vstupů i všech beskydských pseudokrasových jeskyní, které jsou také dalšími lokalitami, sloužícími jako zimoviště chráněné chirofauny. JOSEF WAGNER

TAK UKAŽ, JAK SI VYROST, JSOU KLAHORY ZVĚDAVÉ

ZDRAVÝ NEMOCHÝ

NEB - JAK VETEŠNÍK Z KNĚHYNĚ
BYL TAHAŇ

Tato akce měla být překvapením týden po aprílu.

Už v pátek vyrazili Pepa a Raich (každý jinam ale to je detail) aby se pak v sobotu ráno setkali s Vetešníkem, Janou Laš., Kojou, Biskupem, Petrem Königem, Pavlem a Milanem. Jde se na kněžyni. Tedy jel by se kdy by... Lanooka nejede a tak se slape. Z Raicha a Vetešníka v podobě potu vytkoají zkonsumované hektolitry piva. Na břehem ještě le sněhu dosti a tak se můžeme i ukladit. Konečně u kněžyně. Jde dolů. Pouch dnes zajišťuje Biskup (včetně počasí) neb má pry' zlomenou pílku. Třicidvaštra pracují v podzemí jak včelky. Raich vede lepem' indikačních skel (spíš má' ale zalpené ruce). Vetešník se stará o obě strany a ještě sem tam i o netopýry a Petr provádí napování dna.

Na jedné se ode dna ozývá' vykřik, pad' holvami a pak jak smrtelné' tělo. Všichni ztuhli. Podstěnou, zalévany' potoky vody leží bez knutí Vetešník.

Raich mu mazi' slava, zprava a Veteš přichází pomalu k sobě. Petr jako VA se ženu pro Pepu. Začíná' hej o Petrovu ochranu. Všechem materiál' putuje dolů, a Petr zase putuje do dleň. Levá ruka a noha jsou bezvládné'. Všichni pracují bez ohledu na zdraví, bahně a čas. Začíná' útrapno cesta velkou propastí, plazivkami a vstupní propastí.

Konečně povrch. Ještě abýjoi transport na Pustevny. Kupodivu ažásu všech však Vetešník vystakuje na noky. Pepa všem děkuje za spolupráci. Bylo to práce ovčine' - ale skuteč'.

Ale touž se strkova' barina revolvere a všichni chtějí Vetešníka lynčovat. "Ještě mne sáreste na Pustevny a jsem spokojen," pravi' Veteš. A co dál? Dál už to

bylo jen skuteč'.

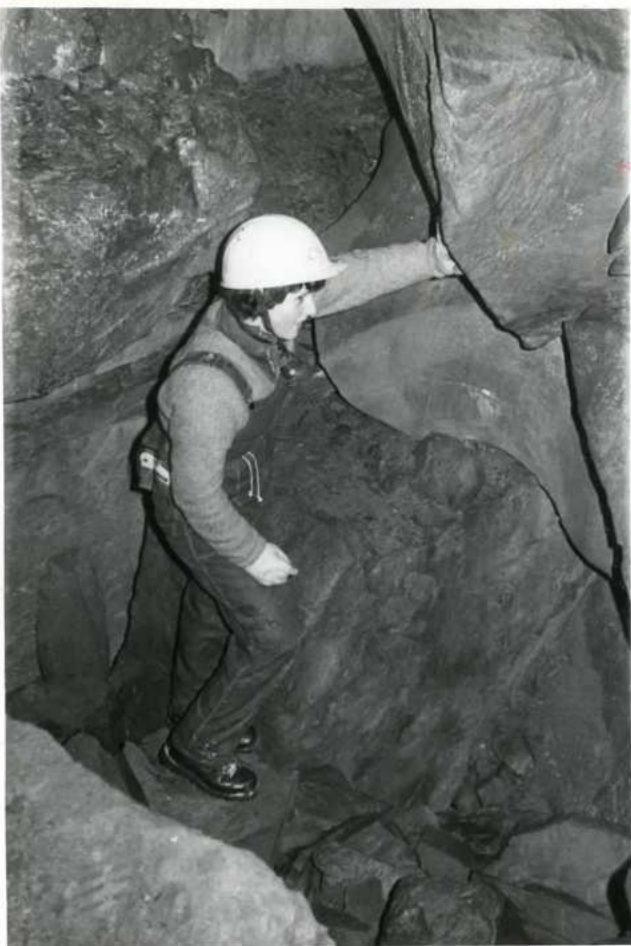
Re F

SOS v podzemí

Bohumín (ae). — Pod jeden z vrcholů Beskyd, Kněhyně, se o víkendu opět vydali členové svazčského speleologického klubu ORCUS z Bohumína. Před sestupem do 60 metrů hluboké pseudo-krasové jeskyně si chlapci a děvčata stanovili dva hlavní úkoly. Ve třech skupinách se speleologové věnovali odborné činnosti v podzemí: mapovali vertikální řez propasti, pozorovali zimní hnízdiště netopýrů a měřili posun kamenných bloků. Za odborného dohledu psychologů pak pomáhali svému druhovi, který podle „tajného“ programu simuloval pád na dno a zranění. Pomocí běžné výzbroje ho dopravili na povrch.

Členové klubu ORCUS se tak intenzivně připravují na zdolání 1087metrové jeskyně Klisť v Uzbekistánu.

MF 104

TAK KDE JE TA KANTÝNA?

AMY SI TADY VISÍME...

DEŠO V BELÍDIČI

A JINAK ŽYLO
DUŠNO...

Akce speleologů

BOHUMÍN — V propastovitě jeskyni na Kněhyni, hluboké 56 metrů, probíhá první dubnovou sobotu běžná výzkumná akce bohumínských speleologů. Tři družstva provádějí chiropterologický výzkum, mapování vertikálního řezu, podrobná mikroklimatická pozorování. Najednou se z nejzazší části lokality ozývá zoufalý výkřik, rachot padajících kamenů a pak už jen zlověstné ticho. Všichni v podzemí na chvíli ztuhli.

U jedné z kluzkých stěn leží pod proudy stékající vody bez známek života vedoucí třetího družstva. Vedoucí akce okamžitě přerušuje všechny práce a začíná boj o záchranu kamaráda. Je nutno zjistit, jaká zranění při pádu utrpěl. Pomalu se zraněný probírá ze šoku a otevírá oči. Tedy žije. Ohledáním je zjištěno, že má zraněnou levou nohu a paži. Obě končetiny jsou fixovány a začíná vlastní záchranná akce. Do podzemí se stěhuje všechny materiál. Úzké plazivky,

bahno, těžký terén a propasti jsou na cestě k povrchu velkými překážkami. Všichni pracují bez ohledu na únavu a čas. Po dvou hodinách zápasu je zraněný na povrchu. Skončila první část akce. Je nutno připravit transport na Pustevny.

K velkému překvapení všech však „těžce raněný“ speleolog vyskakuje na nohy a vedoucí speleologického klubu ORCUS děkuje všem za spolupráci. Nyní se všichni dovídají, že šlo o pokus.

V náročném práci speleologů v neznámém a nebezpečném terénu může dojít k těžkým úrazům a je nutno si proto ověřit, jak je kolektiv připraven uskutečnit záchrannou akci. Důležité je i sledování psychologických aspektů, projevujících se ve stressové situaci. Bezhlavost, panika, hazardování záchranců mohou způsobit jen další neštěstí. Proto se na přípravě této akce podíleli i psychologové. Akce byla zároveň součástí přípravy členů ORCUS na expediční akce v hlubokých a náročných propastech a ověření fyzických a psychologických kvalit těch členů, kteří zastávají funkce vedoucích akcí, a na kterých leží velká odpovědnost. Mladí jeskyňáci opět prokázali, že jsou dobře připraveni i na řešení takových stressových situací, a že na první místo v této činnosti patří kamarádství a soudružská pomoc. Text a foto: J. WAGNER

ORCUS NA NÁRODNÍ SMĚNĚ

Tato sobota byla pro nás pracovní.

A kde bychom mohli jinde pracovat než na naší klubovně - o jejíchž naší příslušnosti stále není rozhodnuto.

Mnoho prací prováděných Domovní správou není hotovo a tak nastupujeme my. Velešník, Petr König a Wo by šef Pepiův švagr usazují dřevěné zadržovací a všichni věříme i že přikolovadci nevypadnou. Pepa, Mirek Demjen, česťá skli' okna, což jsme stačili uskčit. Biskus mdeho šteteem, Mirek Hreš a Karlík vyklízejí cose vyklidit da, Parel a tvo střídavě kavi Toma a zajistují přísun nářadí a materiálu. Havírooští rafani zaskli-voji' dveřové výplně i když se klavně soustředí-ji' na rozbíjení skla.

A tak práce běží a konečně se blíží chvíle, kdy klubovna dostane obyvatelnou podobu.

Uš a kyto bylo!

IVANČENA

"78"

Dne 23. 4. jsme se sešli na nádraží jako tradičně, až na Pepce. Cíl aka Ivančana. Frýdlant - první překvapení, žádný autobus, ale pásky směr Malenovice. Zde začínají potíže. Vůzčík "zapoměl" cestu nahoru na hřeban. Pomalu, ale jistě se rozhodoval kam iit. Kluky a děvčata vadl kolem kóty a pak nařídil občerstvení. Jen tak z "legrace" prohlásil, že je to asi na hřebenu. V té době vytrpěl hromoudní a nadávky. Ale tonic nebylo. Na svahu začlo páklo. Všichni si začali brát za terče Vůzčíka. Uklidnili se až uviděli mohyly. Děžo vytáhl 15kg ůatru a za asistence ho uložil. Zde po tomto aktu jsme se rozšli. Děžo, M. Raichanbach, Jara a Jana 3 se s naději, že upevní svou kondici a štíhlou linií vydali přes Lysou do Ostravice. Skvělení členové Věteš, Petr, kaktus a Radim se vybočítavě vrhnuli do Malenovic. Všichni jsme se sešli ve Frýdlantě na nádraží. Sluníčko svítilo až na některá chvilka (zhruba 90%) kdy bylo schováno za mraky. Ale přesto jsme se všichni dostali v pořádku domů.

Ahoj Vůzčík

SPELEOLOGOVÉ Z ORCUSU ZISKALI DALŠÍ CENNÉ ZKUŠENOSTI

CO SE ODEHRÁLO V PODZEMÍ

Probíhá jedna z běžných akcí bohumiňských speleologů v padesát šest metrů hluboké Knáhynské jeskyni. Tři družstva pracují v podzemí na chiropterologickém výzkumu, mapovacích pracích a měření mikroklimatu.

Najednou se ozývá výkřik, ráchot padajících kamenů, a pak jen zlověstné ticho. Pod kólmou stěnou leží na ostrých balvanech bez známek života vedoucí třetí skupiny. Proud vody dopadající shora mu stéká po tváři. Vedoucí akce okamžitě přerušuje všechny práce a zajišťuje záchrannou akci. Nejdříve je nutno zjistit jaká zranění spadlý utrpěl. Levá paže a noha jsou zřejmě zlomeny a sebevětší pohyb způsobuje velké bolesti. Obě končetiny je nutno znehybnit a může začít těžký transport úzkými pasivkami, kluzkými kólmami a propastmi. Do stěn jsou zatlučány skoby a každý metr musí být zajištěn množstvím lan. Po dvouhodinovém zápase je konečně zraněný jeskyňář vytažen na povrch. Skončila první část záchranné akce. Nyní je nutno zajistit transport na Pustevny.

K údivu všech záchrannářů však těžce zraněný speleolog vyskakuje na nohy a vedoucí celé akce děkuje všem za spolupráci. Další z pokusných akcí bohumiňských jeskyňářů úspěšně skončila. Rychlé a bezpečné vyproštění zraněného druhá a průběh záchranných akcí potvrdily kvality mladého kolektivu.

Po skončení akce jsem položil několik otázek jejím účastníkům:

▲ Co jste sledovali tímto pokusem? — Odpovídá Josef Wag-

ner, vedoucí speleologického klubu ORCUS:

„Protože výzkumné akce probíhají ve velmi těžkém podzemním terénu, může dojít i k úrazu některého z účastníků a celé družstvo pak musí být připraveno na jeho záchranu. Stupeň této připravenosti jsme si také chtěli ověřit. Důležité jsou však i psychologické aspekty takové stressové situace, které jsme konzultovali s pracovníci psychologie práce L. Šromovou a které měl také tento pokus zkoumat. Mohu říci, že se všichni chovali velmi správně. Záchranná akce probíhala organizovaně, bez zmatku a paniky a zbytečného hazardování. Sledoval jsem také reakce těch členů, kteří se připravují na vrcholové expediční akce v zahraničí, a znovu se potvrdily výsledky všech psychologických vyšetření.“

▲ Jaký byl tvůj pocit, když jsi viděla kamaráda ležet bez známek života? — Odpovídá Jana Krmelová, učnice 1. ročníku:

„Byl to hrozný pocit. Když jsem viděla Petra, jak tam leží bledý v proudu vody, nemohla jsem se téměř pohnout z místa. Byla to moje první skutečně větší akce v podzemí a hned tak náročná. Obdivovala jsem kluky, jak bez ohledu na bláto, vlastní námahu a čas vynášeli Petra na povrch.“

▲ Stal se vám někdy při akcích v podzemí skutečný úraz? — Odpovídá Miroslav Reichenbach:

„Mohu říci, že za 8 let činnosti naší organizace k vážnější nehodě nedošlo. Několik vypadnutí členů „ze stěny“ či lehkých pádů, které však vždy byly fixovány jistými lany. Byla to vlastně naše první záchranná akce.“

▲ Jak jsi se cítil jako „zraněný“? — Odpovídá Petr Téma:

„Bylo mi líto hochů, jejich námahy. Trochu více i omlítli při vlečení, ale to už patří k věci.“

Připravil: CESTMÍR KUPKA

JSEM ZRANĚN, JSEM ZRANĚN.....

VETEŠNÍK STOUPÁ DO OBLAK

OPĚT PRO ROZHLAS

ANEŽ... „KDO CHCE KAM...“

A tak v sobotu opět proběhla jedra ze zajímavých akcí.

Začala vlastně už v pátek. Vetešník, Pepa, Petr König, Radim a Jura č. 2

vyrazili odpoledním vlakem do Kurčic aby odtud hnali svá těla až na Kněhyzi, zatím co „kaviřováci“ rážli na Kněhyzi ze strážy od Čeladré. Že noční pochod není sranda a zolaště né v metrovém sněhu to zjišťují brzy všichni. Ale konečně je tu vrchol a srub Salajka. Zatím co Jura a Radim (co by mladí kusi) spí spánkem neuvěřitelným, Pepa, Veteš a Petr rážli širé okolí kurčizským zpěvem. u táboráku. Konečně je to unavuje a zalézají do pytlů.

Sobota ráno zastihuje Vetešníka a Pepu na raně prokázce terénem. Začíná pršet. Nevadí. Chystáme se dít. U vchodu se postupně slézají kaviřováci Taškobé z Kopřivnice, Harz, Dežo, Vašek Šutta, reportér Čs. rozklosu Petr Breilkopf, Raich, naši hosté III - Jura Duda a jako harem Vanda, Marcela a Iraza. Fkce může začít. Do podzemi nesestupují pouze invalidé a některé tvorové - zvaní žekské. Jura obdivuje všechny zidolovací technikou a Vanda ladností pohybů. Ale toho si není čas všimnout. Je třeba pracovat. Vana medituje s netopýry Vetešgrupe lepší indikační skříčka, König berol mapuje, Vena dělá průvodce a reportér Petr to vše natačí. Konečně večku a blíží se večer. Skuhujeme se do myslivectvé chaty Leopoldky. Večerní táborák kazi smikaděšt. A tak hraje a bavíme se v clatě.

Nedělní ráno kazi dít. A tak čekáme. Konečně ustávo a přecházíme na Čeladrnou do Kněhyzí. (tentokrát re-staurace). A tesa bavíme dít. To by nebylo aby Pepa nevymyslel nějakou volovinu. Sořtková hra však pro něj nese třest. „Čišník je cvok“ musí žrát na celé kolo v lokále. A König musí zase sletkat Vetešníka do půl pasu... atd

A re vložku? Opět redeme zpěvem.

ŽEROU, ŽEROU A NĀM NEDĀJÍ. ŽIKAJŠÍ PETĀ

NO TAK POUĀDEJ, CO CHCEŠ
VĚĀT...

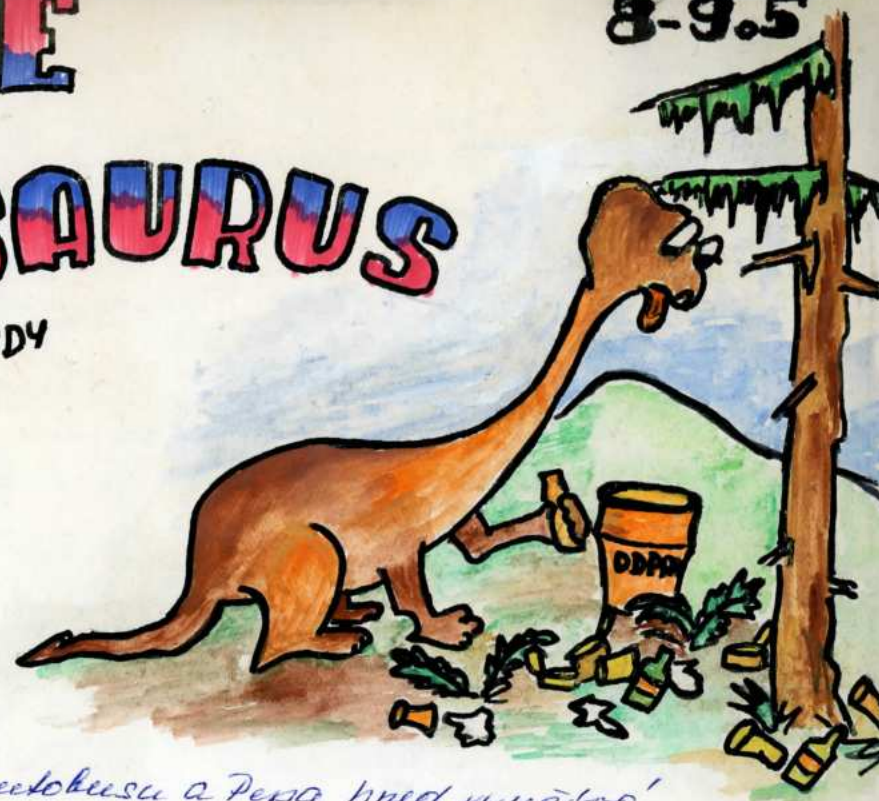
ĀJJ.. ZDVĀSKALA JANA NA HORE
VYSOKEJ - KNĚHYNĀ

ZÁRYJE A BRONTOSAURUS

8-9.5

ANEKDOTA ZA ČISTÉ BESKYDY

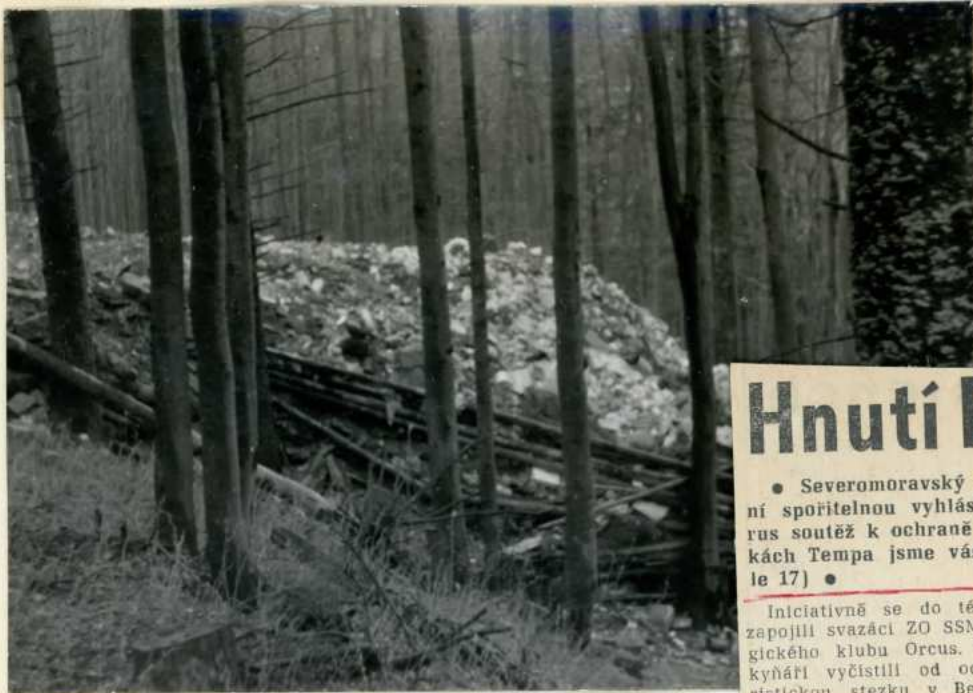
A jsme opět ve vlaku.
Biskup, Vekšník, Pepa,
Ivoš, Mirek, Demjenz,
Janač 3 a Raich.

V Zástavce vyskakujeme z autobusu a Pepa hned využívá situaci, že nejede lanovka a nutí všechny na Raichost skrzkou Pokádky. Anajednou kšedý usebe zjistí je nějakou tu nemoc. Veteš - pajšle, Raich sešlo, kubra koleno alet. Ale jde se. Proti Zástavce je ustudolinky na skzee, neb po jaru je tu třeba udelet liklid. A jde se dál. Konečně dnešní cíl: Záryje. Všichni se převlíkáme do montbaku jen sklerotik Raich a dnes máme kýna Jana zústrovaje na poruchu, aby tu provedli další výzkumy. Mapujeme Biskupku a počasí není nijak vábne! V podzemí to sice nevadí - ale jak olefáme, taký jednac vyložeme ves. Odpoledne tam konečně jsme. Okolí nám připomíná divočáky porýte pole nebo granatly trhané jakody. A to pouze Raich dělal výzkumy.

Převlíkáme se a míříme davytkou turistů na Pustevny. Smit sice slísl a vše kolem je bílé! Bílé papíry a kelímky. "Totoke nemůžeme nechat" říkáme a myslíme na Brontosaura. Něco se musí podniknout!

Jedeme dál - vlastně na večeri do Záryse. Trochu se prokybáme při placení - ale touh je osud. Míříme na kněžyni. Cestou sas pro Brontosaura fotíme to ostudné s metistě uskakankského místku, kde chvíli potřevoval Raich a na rozcestí se oddělují Pepa, Míra a Jana aky prodnes akci ukončili. A co dál?

Ivo, Biskup, Raich a Veteš míří na chata na kněžyni. Hle skomina se kouří. A uvnitř? Jako v pohádce. 15 kusů přinzen s ostraske ekonomické školy a řádný eklap. A tak nachupuje oreus. Na čele se sponákem věkšníkem. A co v úterý? Jde se klost kyřice k pomníku padlých partyzónů a pomníku Ruženy Valentové. Vokoli likvidujeme smeti a obnístě a doleš práci nám kasi lidí. A tak opět sásep dolů do Zástavky. A zase přístě.

**PUSTEVNY
PŘED
NAŠIM
ZÁSAHEM**

Hnutí Brontosaurus

• Severomoravský krajský výbor SSM spolu s Českou státní spořitelnou vyhlásil v rámci celostátního hnutí Brontosaurus soutěž k ochraně a zlepšení životního prostředí. (na stránkách Tempa jsme vás informovali o podmínkách účasti v čísle 17) •

Iniciativně se do této soutěže zapojili svazáci ZO SSM speleologického klubu Orcus. Mladí jeskyňáci vyčistili od odpadků turistickou stezku v Beskydách a navíc upozornili na rozsáhlou divokou skládku u cesty z beskydských Pustevn na Certův mlýn. Jejich poslední přihláška se týká akce nazvané „Záchrana biotopů – zimovišť netopýrů Oderských vrchů“.

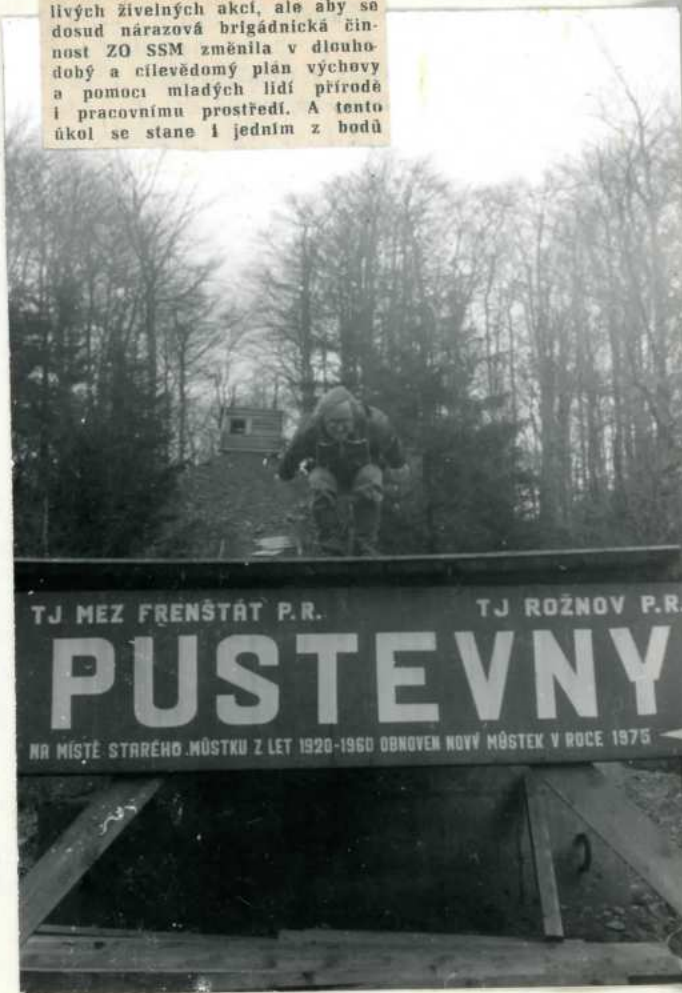
členských schůzí SSM, které proběhnou v měsíci září a říjnu. A na závěr ještě jednou upozorníme se znovu s podmínkami soutěže a zašlete své přihlášky. Na zářijových a říjnových schůzích pak můžete zhodnotit svůj podíl a konkrétní činy, kterými jste přispěli k tomu, aby vaše pracoviště, váš podnik, bylo hezké, upravené a ještě více se „zazelenaly“.

Jsmo přesvědčeni, že i svazáci v dalších základních organizacích našeho podniku pochopí péči o tvorbu a ochranu životního prostředí jako jeden z nejnáléhavějších úkolů současnosti. Soutěž Brontosaura by měla přispět ke zvýšení zájmu mladých lidí o problematiku životního a pracovního prostředí. Je však nutné, aby se hnutí neskládalo jen z jednotlivých živelných akcí, ale aby se dosud nárazová brigádnická činnost ZO SSM změnila v dlouhodobý a cílevědomý plán výchovy a pomoci mladých lidí přírodě i pracovnímu prostředí. A tento úkol se stane i jedním z bodů

ČTNU! FRR...

JAK SE POZNÁ METR?!

ORCUS K ROZTRHÁKŮ

20.5.

V jednom dni na třech místech. Akce?

ČERHNA: Většinou Jan z Poruby a Čestá (opět po letech) vyrazili na Budisov. Tedy do dolu Wood Boys podívat se na peyny (nitro) a změřit jim tam vchod.

Vše to jako nádraží, jen traku s nádraží stál čestá a tak měl problémový zádok okno vdele. A jako vždy (a jak u většiny je slykem, stoněti u Elzy).

ČERTÁK: Tam vyrazili Petr König, Pavel Sykora a Havírovi. Co dělat? No přece kopat na zimních mastných flecích. Ale jak jeli jako Permonci. Hlavně sice Petr s Pavlem, ale posadí se přidali i další. Vše ale přerušil liják a tak pokračování přišlo.

Klukovna: Teď jež mnoho dní vkuse pokračují intenzivní práce na jejím dokončení. Ale opět Pepa, Biskup, Wo, Radim a další knižáci. Už aby byla kotora!

Před sedmi lety vznikl v Bohumíně zájmový speleologický klub Orcus. Od roku 1975 pracuje ZO SSM speleologického klubu Orcus pod vedením celozávodního výboru SSM našeho podniku. Svazáci této ZO účelně spojují zájmovou činnost s prací pro Socialistický svaz mládeže. Abychom si přiblížili činnost této ojedinělé svazácké organizace, položila jsem několik otázek vedoucímu Orcusu Jindřichu Josefu Wagnerovi.

● Vysvětlí laikům, co se skrývá pod názvem speleologie.

„Speleologie je činnost, která se zabývá výzkumem všech krašových jevů v našem okolí, to znamená v Jeseníkách, Beskydách a Oderských vrších. Provádíme výzkum jeskyní, terénu, spojené fauny a flóry, mapování, metodické práce apod. To všechno vyžaduje jednak náročnost na odbornou stránku, ale také na teoretickou připravenost našich členů. Jsme všichni amatéři — učni, studenti a dělníci. Musíme si tedy doplňovat samostudiem vzdělání v těch oborech, na které se zaměřujeme.“

● Má vaše práce širší význam, nebo je to pouze oblast zájmové činnosti.

„Speleologie přináší užitek a prospěch celé společnosti. Z výzkumu zpracováváme všechny bes-

kydské jevy, smyslem naší práce je také zachovat historické památky, které jsou uloženy v podzemí, zachycujeme stavy v podzemí, rozpracováváme poznatky z výskytu flóry a fauny v jeskyních. Víme např., že dnes vymírá typická fauna jeskyní — netopýři. Naši snahou je zachránit je. Již několik let pozorujeme jejich zlmovíště, přilety a odlety. Všechny výsledky, které zpracovujeme, předáváme Vlastivědnému ústavu v Olomouci, Akademii věd a dalším

ni rok. Plán sestupů však ještě nebyl sestaven. Doufáme ale, že v příštím roce budeme do plánu zařazení a propast se nám podaří úspěšně zdolat. Zahájili jsme již výcvik družstva, provádíme pokusy s psychickým stavem člověka [ve spolupráci s odborem psychologie a sociologie v našem podniku].“

● Vaše ZO SSM jako jediná v podniku nemá dosud ustavenou hlídku Reflektoru mladých...?

„Ano, je tomu tak, a je to dáno

OJEDINĚLÁ ČINNOST SVAZÁKŮ

dstavům nejen u nás, ale i v zahraničí. Výsledky naší práce rovněž publikujeme v odborném tisku.“

● Slyšela jsem, že připravujete expedici do Sovětského svazu.

„V roce 1976 byla v SSSR objevena čtvrtá nejhlubší propast na světě. Rozhodli jsme se, že vynaložíme vše pro to, abychom propast Kliši hlubokou 1087 m zdolali. — Znamenalo by to nový hloubkový rekord v republice, který v současné době činí 970 m. Požádali jsme ústředí v SSSR o povolení této expedice na letoš-

specifičnosti naší organizace. Naši členové se soustřeďují ze čtyř okresů. Uvažujeme o tom, že se zapojíme do hnutí Brontosaurus, které je nám daleko bližší, neboť v terénu pracujeme a vidíme nedostatky, které v přírodě a na horách jsou. Naši snahou je nejen na nedostatky poukázat, ale také je odstraňovat. Staráme se o několik turistických cest a oblastí v Beskydách i v Oderských vrších — udržujeme čistotu na chodnicích, obnovujeme značení turistických cest, připevňujeme mapy apod.“

● Jak se vaše ZO SSM zapojuje do předfestivalové aktivity?

„Na počest XI. světového festivalu v Havaně jsme uzavřeli socialistický závazek. Z velké části je již splněn. Od vyhlášení závazku jsme odpracovali více než 1000 hodin v podzemí, každý člen odpracoval 16 hodin v akci „Z“, získali jsme dva dobrovolné dárcе krve. Na počest konání festivalu dáme do užívání naši klubovnu. Kromě toho se v době konání festivalu uskuteční v Moravském krasu světové setkání speleologů, jehož jsme spoluorganizátoři, a na počest světového setkání mládeže uskutečneme jeden ze sestupů. Připravujeme také propagační akce pro děti v pionýrských táborech a pro pionýry našeho patronátního oddílu Slavců z I. PS při ZDS Zd. Nejedlého. Budou zaměřeny jednak na současnou problematiku mládežnického hnutí, ale také je budeme seznamovat s naší speleologickou činností, promítat jim dispozitivy, filmy apod.“

● Jak je tedy vidět, svazáci ZO SSM Orcus jsou příkladem, jak účelně využívat volný čas mladých lidí. Dovedli spojit zájmovou činnost se svazáckou a výsledky, které dosahují, v mnohém předčí některé základní organizace v našem podniku.

Připravila: D. BEDNARČIKOVA

TAK VYPADALY MASTNÉ FLEKY V ZIMĚ

visi, visi MYOTISI

MEZI

BRANKAMI

se protulo sobotu -
se objevil ORCUS 5

OZVSSM pořádalo turnaj
v malé kopané, kde jsme
samosebou nemohli chybět.

Atak já brzy ráno u
branky na kašelně
přestřepovali Milan, Ziskup
Radim, Pepa, Mirek, Temjen,
Pavel Hartikán, a pomoh
ve formě Tomoše a dalších
uomů.

Mužsko bylo přeeknaně a los nám přirkl až pátý ropas.
„Jede se na trénink do tělocvičny“ rozkoduujeme. Ale chyba
leťokky. Nebyl to trénink. Byl to masakr. Dočtyřech
i po třech bracím se na hřiště.

Nastupujeme pro ti pětovně a slyšíme hlasy: „Nebojte se
je to hurámanšaft“. Atak jsme je zperovali. Vyhroli
jsme sice až na penalty, ale postoupili.

Dalšími soupeři byli učivci. No mladi, plni energie
a lepší. Atak jsme prohráli. Těsně.
Marno - všecko mnohoškeci!

RpZ

2-4.6.78

ZA CERBEREM

NEB-DRUGS S HOLDU ZADNICI
V NORAVSKÉM KRASU -

JE PÁTEK a začíná opět jedna z reprezentativních akcí.

Na peroně se slézají Jano č. 2, Pepa, Větešník, Biskup, Ivo, Petr König, Radim a nevláček je postupně doplňují Jano č. 3, Raich a hoši navíroviš - Josef z božky Petr a by zavítali k přátelům z klubu CERBERUS, mají svou hodinu ve Veselici. Cestou se nic mimořádného nedělo (nepočítáme-li za katastrofy kateňáků v epě) a tak se lehce ocitáme ve Veselici. Ubytování domese a seznamujeme s terénem (samozřejmě iže se štraspodami - ty jsou zavřeny). Spát jde každý jak je mu líbí. Někdo na postel, někdo sedláckou na louku, někdo do příkopu.

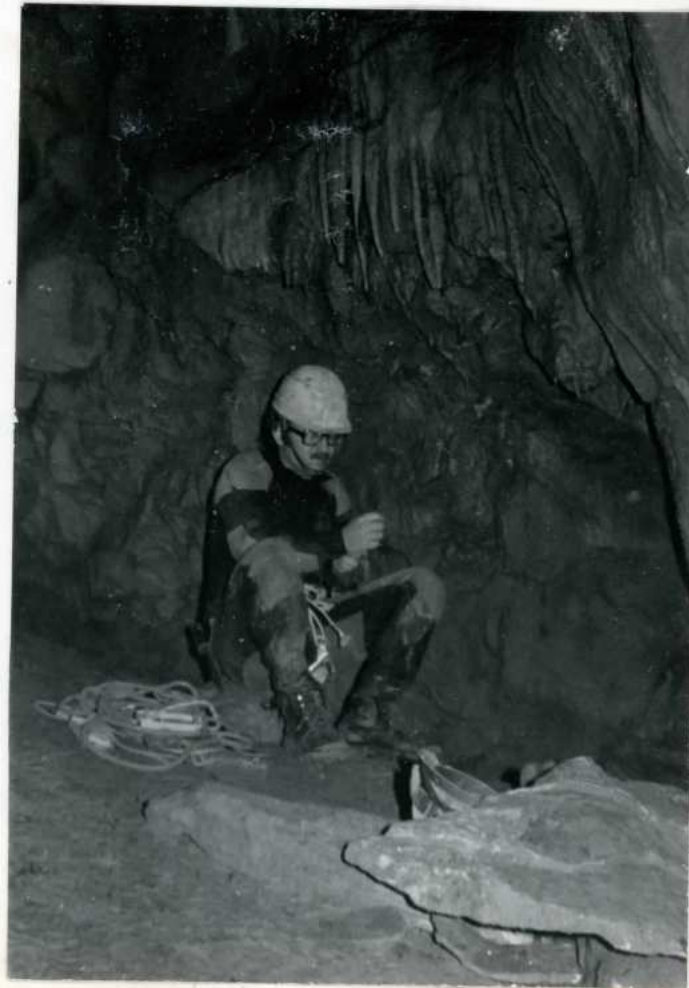
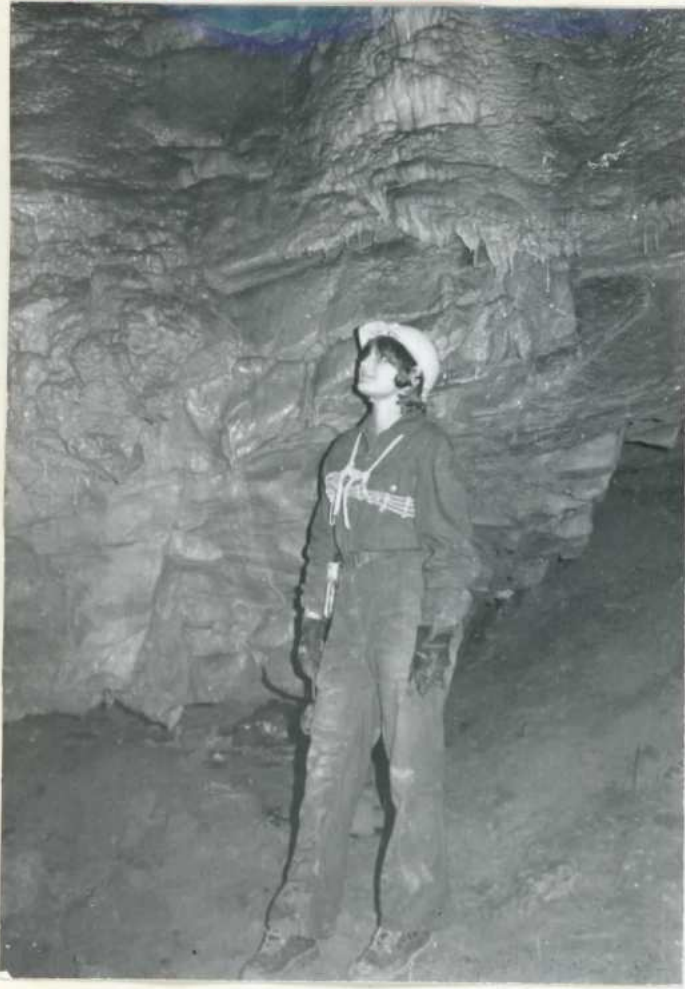
SOBOTNÍ ráno zastihuje Pepu ve formě a tak načele s Biskupem (garantem počasí) vykoná jádro klubu do nedalekého rybníka naranní koupel. Ale chybí laťky - orcus nemá plavky! Nevadí - vždyť nás stvořil Pán bůh a jak nás stvořil at se na nás dívá. A již deněť kolíček zadků putuje kuldírou propíždětek rybníku do rybníka. Petr König hoši sondu díky senám Pepa neutopil a zbezpečnostních důvodů opatření přílbami se vrháme do vln. A samozřejmě vše toto musí být zvěčněno a tak foto je v permanentě.

Osvězení a doplnění o chaváclany a Junu z Havířova vyrazíme za „práci“. První skupina vedena Petrem Königem jde do Navoroční jeskyně - Ivoš, Radim, Václavové, Jano č. 3, ho doplňují. Skvělá díra není akorát skvělá pro Radima - ale učení z jeskyně nespádl...

Ostatní se vyžívají v Propastovním bludisti kousek od Macosky. Obšem jak kdo se vyžívá! Dolů to jde snodno, ale ven se prusíkyje. Atak Raich má problém s pauderem, Jura Masur se svaly a lina sama se sebou. Ale orcus vždy vše zvládne. Večer jsme venku a jde sed do Veselice.

A co suáčatým večerem? Děti (Janu) jsme již uspali a jádro skus vesložením Raich - Věš - Biskup - Pepa míří opílnou k rybníku. A opět lesním houštím světélkují bílé zadky, zatímco Ivoš s Petrem už vyspádvají, když svou hygienou splácli v hodinách adpoledních k potěšení občinnujících dam.

NO - VUŠKA TO JE...

CHRR... CHRR... CHRR...

NEDĚLE - ráno - je zakopána opět koupel. Tentokrát jen šlence Pepa se cohá v rybníce a pláší záby i turisty. Je sice teprve 6⁰⁰ hodin ale režim je tvrdý. Ide se bludit vstěkný. Moc se jim nechce ale mordka je morálka. Vše hallíme loučime ke s Cerberem i jako vidcem Bazileem a mírime do Holstema.

Takor rozbitíme pod hidomornou a postupiněch "expediciujeme" okolní jeskyně. Dnes se dokonce i dívky projemji' skruile. Vše je prolezeno, srandy mdlo a tak se Pepa nabíri, že za 100 Kč se zavazanijsma oči na vylize jednu z publik vesteně hidomorný. Bohužel, z finančních důvodů saka přijata nebyla. Škoda, orcus mohl mít nověho šefa.

Navstěujeme pracoviště našich holštejnských přátela pomalu za rachtoku padajících kroup hallíme a stěkujeme se na zastávku u kastranu. Tu stáčíme nakrmit ještě dvě děti - Janu (samozřejmě pod nožovou pohřížkou) a autobus je tady. Z Blanska do Bma a tu máme hodně času. Atak zahavujeme "aizembkó-ně" jeden vozík a dvě lavičky a kúdiru vseck na pironě jedeme karty. Zatím co tvo šplhaje po sloupech vše včičuje a foti na první stranu Dikobranu, okolochodící mladice. A ve slaku jedeme dol. Začínáme "šilenými smichem a vagon je naiš. V Píro v přestupujeme a máme netke' spoždění. To budou rodičové' nerozmi'. neb jestoro pišnoc. A byli. A byli i někteří' na nodraži' (bezopasku' a varěd)

17/10/77

JE' - JI' JEDY DOL

2A3 BLOVDILI JSME
ZRADA..

A ptám se Vás pane ženichu...

zda berek s'zde přítomnou
Dášu Valentovou za ...

Tak nějak začínala sobota
pro Milana Štepaníka.

Asamozřejmě také pro ORCUS.

Před vchodem na MěTV už přestapují
Věšníci, Biskup, Ivoš, Pepa a Dežo a vykecávají vstupu
novomanželů. Milan nurovně vykecát, co si dnes
orcus nachystal. Azásne. Nie!

Alle chyba! Lávký? Je jíz odpoledne a na rekreačním
středisku na Ostravici vládně klid. Svatečtani s'jestují
ne netušíce. Najednou před chatou zastavuje muedra
„Bublino“ a s'm' vyskakují Ivo a Pepa občiknout situacii:
Alle vyčouraný Štepaník je zalidne a utíká chránit
manželku, tašče nebespečí. Nie na plot na ORCUS si ne-
přijde! „Prindšime dary“, lalkame Milana a svatečtaney.
Azatimco Milan vytakuje z bedny helm, rukavice,
gumóky, Věšníci, Biskup a Dežo čikují se rokem.
Milan ukol'kon klidom ustupuje do sálu a vtu chvili
tri lauditi s'viděsú hostů odúššejí nevěstu do Bubliny
která mizi do hotelu Smrček.

A zde samy káme Dášu do okoví a čekáme na zémcha
dělajce mu zde účet. Ženich je tu a tak mu povy-
kupněm Dášu vracně - isokody. Alle na chatě se s'mitu-
jeme a Dášu propouštíme úplně. Aby alespoň o svatebni
naci měla volně ruce, kdy by seket Milan krovito

A vše pak slouíme u Biskupa, který dnes
zdůvodň taktiky měl 12 let.

A kdo bude další?

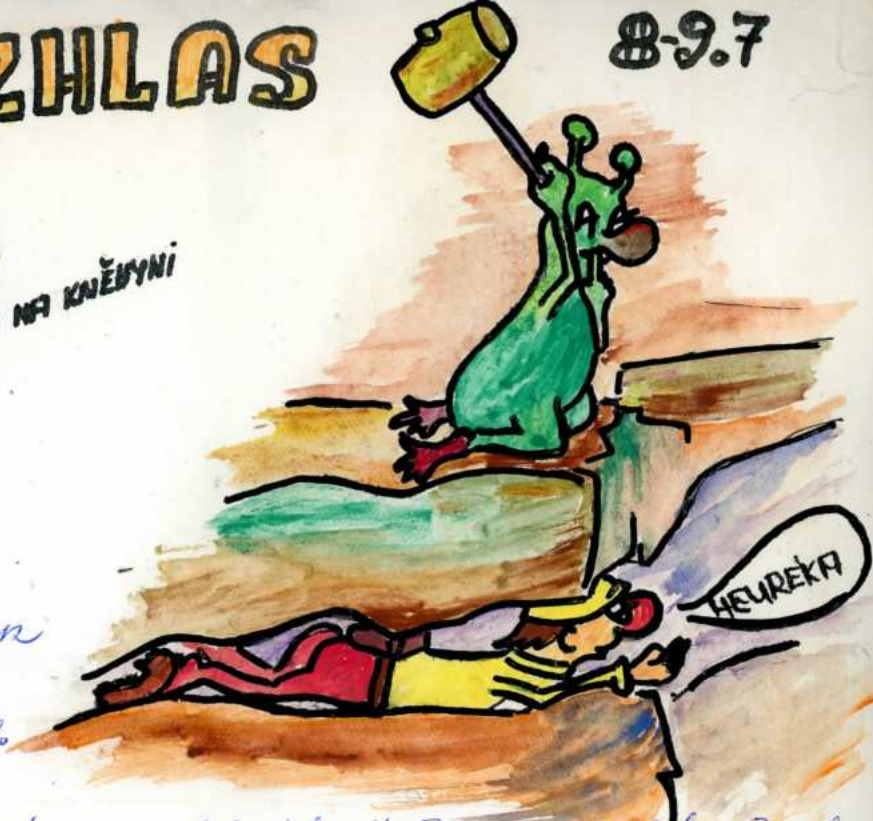

PRO ROZHLAS

A NOVINY

A OPĚT NOVÉ OBJEVY NA KNĚŽYNI

8-9.7

A tak mezi tím, co Milan
Kučmer vložil do stánu
mužského ORCUS jede dělá.

A tentokrát v Bestyrděch.

Lanovkou z Ražtoky vyjíždějí do mraků Větešník, Biskup, Karlík, Rátek
Pepa, Petr König, Pavel Sýkora, Zdeněk Gláček. Větešník vede akci v ly-
něce. Spocítat helopyjry - kteří tu stejně nejsou, saméřit mrtz do vchodu
to je práce pro Rátka, König a Václava Urbana, Martikana Pavla.

Ostatní kmitají na Kněžyni. Tedy na vrchol. Ten nás vítá sa-
mozejně dětem. To ale nemůžet vadit rukavičkovému kolektivu
který na čele s Biskupem se vrhá na křeh. A jedeme dól!

Za chvíli je Biskup někde v podzemí a další jestyňe na světě.

Pavel Martikán s Václavem a Karlíkem kmitají jak hrabosi
v další objevené lokalitě jen se z mek kouri. Avšak jako vědy světem
je Pepa.

Odpoledne se všichni scházejí u kněžynské jestyňe a i když semění. Věš-
komando nabíhává na nově objevené lokality a Pepa s Pavlem
Klavčákem a Pavlem Hachem i Karlíkem mapují Kněžyni.

Přes do večera a lyák sílí. A tak míříme na verandu Salajmy, kde
skládáme staré kosti na tvrdou zem k nečinnému spánku, který
pouze ruší nesmání Biskup a Pepa podivnými výkřiky a jeky.

Neděle - ta je vyhrazena pro akci s rozklásem. Ti ale nějak nejedou
a tak jdeme do podzemí pracovat. Najednou přibíhá sněd Věšník
a křičí: „Už jsou tady a usou i ženy. Nevím jestli pronás!“ A tak vše
rušíme a obličkově navoní rozkládky i fotoreportáža do našich ova-
lů, nebom si mysleli že přijeli do jestyňe souřadku a ústřednímu
topem a moe se divili že tu není hotel a kuchyňa. Podzemí
seu nedivili ničemu. Neměli na to čas. A tak redohce Promýrské
jetřanky bylo o jeden sáziké bohatší. Načle s promýrskou redak-
torkou Helenou si skusili křeco. Ikažno jim skutnolo skněti
a venkulito a lilo. Vytahujeme posledního s „prozátku“ a co
rym? Nostěhujeme se na Občerství? A kam? No na svatárka
do hospady Kněžyně. Tady ještě Pepa a čiča dělájí
reportáž a moeš jinda - nějak houčívá - slakau
a opěť domá.

A/S/P

„REDAKCE“ SE CHYSTÁ DO KNĚHYŇ (CHYSTÁ...)

A JIŽ PRVNÍ
ODVÁŽLIVEC
MIZÍ
V PROPASTI

PRO ROZHLAS

8-9.7

A NOVINY

A OPĚT NOVÉ OBJEVY NA KNĚŽYNI

A tak mezi tím, co Milan
Křemr vyzkoušel o stavu
mařelského ORCUS jede dále.

A tentokrát v Beskydách.

Lanovkou z Ražtoky vyjíždějí do mraků Větešník, Biskup, Karlík, Račák
Pepa, Petr Kůnig, Pavel Šykora, Zdeněk Gláz. Větešník vede akci v ly-
níce. Společit netopyř - kteri tu stejně nejsou, samerit mrtz do vchodu
to je práce pro Račáka, Kůniga a Václava Urbana, Martikána Pavla.

Ostatní kmitají na Kněžyni. Tedy na vrchol. Ten nás víťo sa-
mozřejmě děstem. To ale nemůže vadit ruhařům mu kolektivní
který na těle a Biskupem se orka' na křen. A jedeme do!'

Za chvíli je Biskup někde v podzemí a další jestyře na světě.

Pavel Martikán z Čáca - Václav a Karlík kmitají jak hrabosi
v další objevené lokalitě jen se z mek kouri. Avšak jako vždy svěčnu-
je Pepa.

Odpoledne se všichni sejdou u kněžynské jestyře a ikoly seměr. Věš-
komando nabíhová na nově objevené lokality a Pepa s Pavlem
Klavčičkem - a Pavlem Hachem a Karlíkem mapují Kněžyni.

Až do večera a lyžák sílí. A tak míříme na verandi Salajmy, kde
skládáme staré kosti na tvrdou zem k nočním spánku, který
pouze ruší nezmaří Biskup a Pepa podivnými výkřiky a jéky.

Neděle - ta je vyhrazena pro akci s rozhlásem. Tri ale nějak nejedou
a tak jdeme do podzemí pracovat. Najednou přibíhá sněd Věšník
a hlósi: "Už jsou tady a usou i ženy. Nevím jestli pronaš!" A toh vše
rustme a obličkově náovní rozhlásky i fotoreportéra do našich overo-
lů, nebom si mysleli že přijeli do jestyře svyřákem a středním
topem a moe se divili že tu není hotel a kuchárky. Podzemí
se už nedivili ničemu. Neměli na to čas. A toh redokce Promyřské
jetřanky bylo o jeden svěžák bohatší. Načle s promyřskou redak-
torkou Helenou si skusili křeco. I tak no jim stuhnolo skněle
a vukulilo a lilo. Vytahujeme posledního s "prazáku" a co
ryni? Nostě kujeme se na čeládnai? A kam? No na svářáka
do hospody Kněžyni. Tady ještě Pepa a Čáca dělájí
reportáž a moeš jinda - nějak houřivá - slakau
a opit domá.

A/š/p/š

MALUTKI"

V AKCI

ANEŽ MODŘINY OD ONDŘAŠE

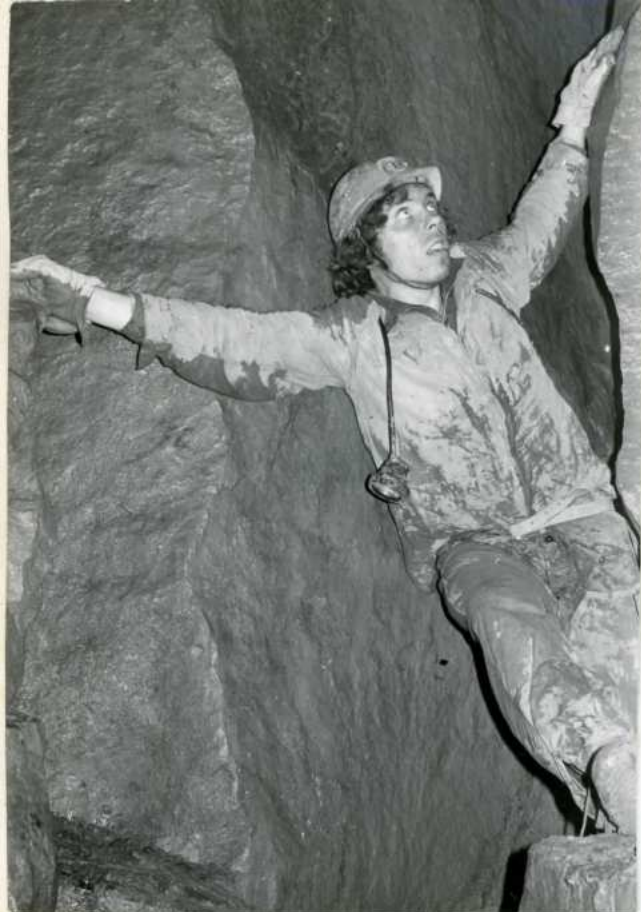
A je tu sobota, tedy opět čas akce pro Hanze, Pepu, Petrákovi a přítele speleologa z Košic Dušana.

V této sestavě míříme na Ondrašovské díry. Autobus nás vysazuje v Malenovicích a nabírdí rychlost se valíme směrem k Velické. Hans samozřejmě daleko radu vymlouvá - jde se na své krátké nohy (když pravý dířad je jako první překáž v přední části těla.

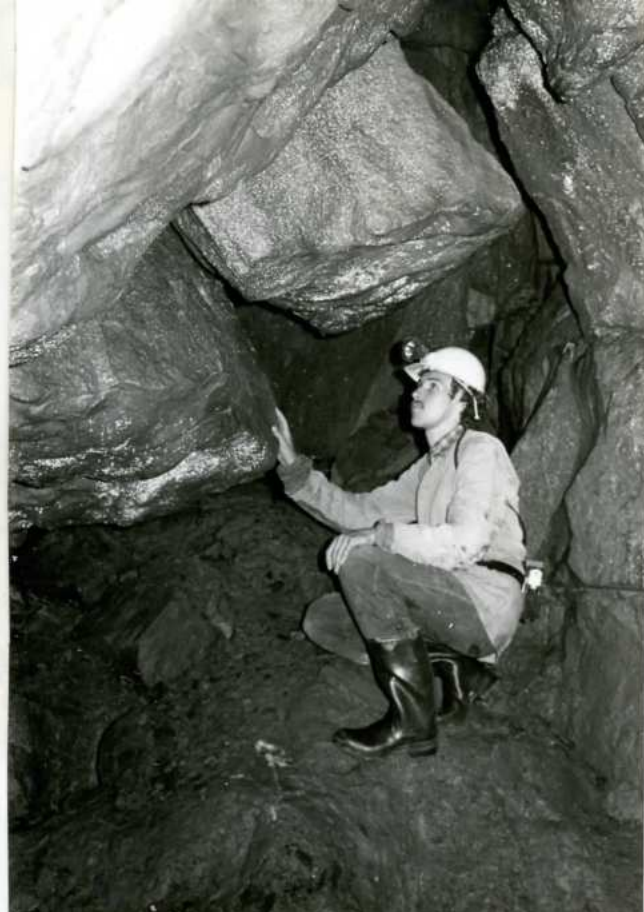
U "Vědy" je samozřejmě ještě zavřeno a tedy není dířadu pro byčkom nepokračovali k díře. Přesvědčíme se (Hanz opět poslední - bez vlivu jeho krátkých noh). a míříme v Ondrašovkách. Akce probíhá skvěle, jen Hans si neustále stěžuje, že prý je "Malutki" a nitde nemůže vydržet. Ať se mu i jednou dáří hodnou chvíli viset na holcovu, když mu jeho krátké nohy nestačí na zem, až ho sundal Petr. Dušan leze dobře takse jiné potěže nejsou. Jen Pepa je stále stejně otravný se svým fotákem a sněpříjemňuje život. Chvilu vni nastěně Petri. Pak se ope do Pukliny Hans.

Konečně opět venku a kam jítam rež k Vědovi - kde už je samozřejmě otevřeno. Pepu při pohledu na naši záložnici kýtlary svědčí nice ale rezitka. Na autobusovém nádraží ještě Petr předvídá několik nepřítelů, pádu směrem (plechovkou) a pak už se nic mimořádného neděje.

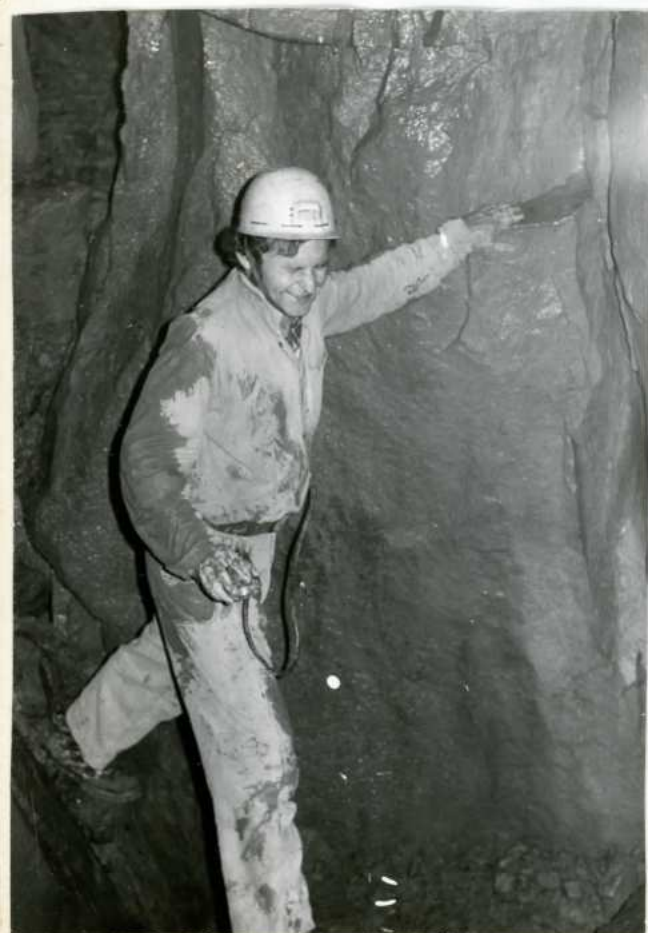
Proj

UŽ LETÍH.....!?

NAŠ HOST - DUŠAN
- DRŽÍ - JEŠTĚ?

CHECHE - JÁ JSEM MALUTKI!

... A NA PRAVĚM KŘÍDE SE OBJEVUJE
ŽUTÝ BLESK... a'...

červerec
červerec

JAK BYLY SPELEOLOGICKE ZKOUŠKY

A OTEVŘENA KLUBOVNA

A tak jsme se konečně dočkali. "Mladí na své zkoušky a starí psi na klubovnu. Ale postupně. Na 22. června vyhlásil Pepa teoretické zkoušky a v klubu nastal nebylý ruch. Nejdříve to odnesli starí kusi - tedy Rada - přistřížena přinesnostech a tak lapli pokuty, a mnozí začali uvažovat kolo či co vykrást. Zatím mladí šrotili a svolili kandidátské úkolem Jana a Větesníka a aby se opravdu věnovali studiu sekundoval jim Vajčiak, Biskupu Pepy atd. A na zkouškách to jenom lítalo. Někteří Haviřovští to raději vzdali a tak s Pepou a Daškem Šutcu bojovali Biskup, Koja alias Pitkin, Janač. 3 - alias Klokán, Vencda Vencda, Petr Hamíř, Jura Kozur Vajčiak, a Jana 2. Ne všichni úspěšně - ale takový je život. A tak to zkusí příště.

A nyní ke klubovně. Konečně se jí podařilo dát do stavu uživatelní a tak jsme mohli provést slavnostní otevření.

A opravdu bylo slavnostní, neb se tu objevili lidé, kteří se naši členy se jví pouze slavnostně.

A byli i hosté Jiří Dudaschoti a cošti svého haremů, přítelkyně klubu Dáša.

Vyzněmouli se všem umělec Radoh a Glatz, stačice rozbit to, co se rozbit dalo a vydělají si tak něco navíc.

Hlavní však je, že již máme co jsme chtěli -

klubovnu

Zkoušky jeskyňáři

Bohumín [Jwl]. — Vše ročního konficka, jakým je v logie ještě nikoho neoprav volnému vstupu do podzemí to v těchto dnech dělá členství v bohumínské a nickém klubu ORCUS apod. konalo teoretické zkoušky.

Chlapci a děvčata přezkouš odbornou komisí znalci jako je mikroklimatické a mapování, záchranářství, bezpečnostních předpisů. Katsati elevů obhajovali též zkoušky například ze speleologie, archeologie, paleontologie, geologie a dalších oborů. Ochtějí mladí jeskyňáři věnovat systematickému průzkumu zemních lokalit. V tomto je pak čekají osmělení praktické zkoušky, při prokážou základní bezpečnostní a fyzické vlastnosti.

M.F. - 23.6

Na stránkách Tempa jsme vás již několikrát informovali o připravované expedici „Mikrofon přátelství“ zvanou čs. rozhlasem Praha a časopisem Vlasta, níž převzal patronát náš podnik.

O tom, že pracovníci rozhlasu pomoc ZDB při této náročné akci také patričně oceňují, hovoří i skutečnost, že se při vysílání stanice Praha a rozhlasu po drátě poky zaměřují na propagaci našeho podniku. V červnu se uskutečnila celkem tři vysílání tohoto charakteru, a to 22. a 30. Relace 16. června byla tematicky zaměřena na udělení čestného titulu „Podnik československo-sovětského přátelství“ kolektivu našich pracujících, další dvě byly vysílány z provozů našeho podniku v rámci 14. celostátního setkání pionýrů v Hradci nad Moravicí. Všeobecnou charakteristiku

Mikrofon přátelství o podniku

výrobního programu našeho podniku a činnosti manažera Richarda Konkolského se zabývalo vysílání Čs. rozhlasu v Praze.

Také 25. srpna ve 14.15 hodin mohou posluchači stanice Praha a rozhlasu po drátě nahlédnout do provozů našeho podniku a seznámit se s prací členů speleologického klubu ORCUS.

Informace o podniku se objevují na stránkách dalšího vydání lupofadatele „Mikrofonu přátelství“ — časopisu Vlasta v čísle 39 byly zveřejněny informace o expedici „Moskva-Bohumín“ a ve 40. čísle Vlasty se objeví článek o sezóně našich jeskyňářů z ORCUS do podzemí.

2. MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ SPELEOLOGU

V MORAVSKÉM KRASU

27.7

A další velká akce je tady, a my samozřejmě nani nemůžeme chytit. Do rychlíku na Brno nasedají v Bohumíně Petr König, Věšek Rádím, Dežo, Pepa, Ivó (loučel se smáti) Biskup, Pitkva, ke kterým se postupně přidávají manželé Křemerovi, Klokoni, Raich a Petr Hamza. A jako vždy vlak patří nám. Kytory vaří a „myši“ jedou. Přesedáme v Brně - Blanské a jsme na státním mlýně. A tady to začíná. Průj ubytování v hotelu - ale byla to spíš maštol naspáno lidmi. Ještě že jsme věděli, že tu nebudou lidi jen jeskyňáři. Nacpali nás mezi „dederozy“ - průj dětují hrozný rachot - to ale neznamená nás. A tak nás poznali. Každý na hotel nemel - tak Biskup, Raich, Karlik, Ivó a Párel spí raději pod hotelem. (v jednom spaco'ku) a teteli' se zimou.

28.7.

Pátek - ráno. Jako vždy orkus jde poslední spát a první vstává. Samozřejmě ti upotoka seklepou zimou odsotání. Další šok je snídaně. Za 8 Kč - musí být královská - přikojme si. Jenže Stojí zd. A tak nejdříve chceme utopit ošmika - pak kuchaře. Ale nakonec to necháme jiným. Na dnešním pořadu má být Amatérka. Ale není Byla včera. Nejsme sami, kdo se rozčlejují. A tak Pepa a přítel Moudrý z Olomouce bojují se všemi ale marně. Amatérka není.

Nabízejí nám Společněk - a my berem. Převlékáme se a jdeme na to. Cesta vedrem ke odchodu je hrozná. A začína hospoda v dohledu. Nemí divu, že chceme rychle dolů. Nejdříve na čele náš průvodce Ivan - ale nějak stráčí lako - a tak vedení přebírá Raich. A taky přebírá. Raich se řítí do předu jako lavina a za ním Ivó, Biskup, Dežo - nehlídice radí Pepy. Konečně dno a Raich tu objevuje nějaký průlez v sedimentech, do něhož vede kobel. „A, tady to vede dol“, zvolal Raich, „Za mnou“. A vedla. Plazícky, bahno, voda. Chvíli se plazili, chvíli pili bahno, chvíli plavali.

A tak když se vrátili - myřovali smíčky. Vše je na focero, prohlídnu to a ležeme ven.

Slunce stále padá a my jsme od bahna. A tak místme v Pankov. Osvozením pochodyjeme do Sloupu na večerní program o kině. Tri jeskyňářišké filmy Bulharů - nám porádely mnoho nového. A co večer? orkus opět oslebl pozemský i ordušný prostor a nikde nemel nárok nás prezpívat. Až ráno ptáci.

Mezinárodní setkání speleologů

Minulou neděli se vrátila do Bohumína šestnáctičlenná výprava členů ZO SSM speleologického klubu ORCUS, kteří se ve dnech 27.—30. července účastnili II. mezinárodního setkání speleologů v Moravském krasu, na jehož přípravě a organizaci se také podíleli.

Mladí speleologové, kteří se účastnili také prvního srazu, přišli na setkání nejen s úkolem zdat některé z náročných propastných lokalit Moravského krasu, ale i zapojit se do odborných přednášek a konzultací. Účastníci z devíti států zde předvedli praktické ukázky moderních zdoňovacích technik, záchranářství, otvirkových prací atd. Odborné přednášky spojené s promítáním filmů a diapozitivů umožnily všem přítomným poznat krasové oblasti v různých částech Evropy, způsoby jejich výzkumů a přinesly amatérským speleologům další poznatky do jejich další činnosti.

V průběhu celého setkání, které trvalo deset dní a účastnilo se ho na 300 speleologů, se uskutečnilo mnoho mezinárodních sestupů do jeskynních systémů, v nichž byli členové ORCUS také zapojeni (na snímku při výstupu z Lipovecké jeskyně). I tady prokázali dobré technické i odborné znalosti a fyzickou připravenost, a to v době, kdy se připravují na expediční výpravu na Sileckou planinu.

Celá akce pořádaná Českou speleologickou společností byla nejen tribunou odborných konzultací a výměny zkušeností, ale přispěla opět k dalšímu prohloubení vztahů mezi mladými lidmi i socialistickými zeměmi a k navázání mezinárodních kontaktů.

CESTMÍR KUPKA

Hlava věstce

V neděli 30. července se vrátila do Bohumína výprava 16 členů speleologického klubu ORCUS, kteří se ve dnech 27.—30. července účastnili II. mezinárodního setkání speleologů v Moravském krasu, na jehož přípravě a organizaci se také podíleli.

Mladí speleologové, kteří se také účastnili prvního srazu, přišli na setkání nejen s úkolem zdat některé z náročných propastných lokalit Moravského krasu, ale i zapojit se do odborných přednášek a konzultací. Účastníci z 9 států zde předvedli praktické ukázky moderních zdoňvacích technik, záchranářství, otvirkových prací apod. Odborné přednášky spojené s promítáním filmů a diapozitivů umožnily účastníkům poznat krasové oblasti v různých částech Evropy, způsoby jejich výzkumů a přinesly amatérským speleologům další poznatky v jejich činnosti.

V průběhu celého setkání, které trvalo 10 dní a účastnilo se ho na 300 speleologů, se uskutečnilo několik mezinárodních sestupů do jeskynních systémů, v nichž byli také zapojeni členové ORCUS. I tady prokázali dobré technické i odborné znalosti a fyzickou připravenost, a to v době, kdy se připravují na expediční výpravu na Sileckou planinu.

Celá akce pořádaná Českou speleologickou společností, byla nejen polem odborných konzultací a výměny zkušeností, ale přispěla opět k dalšímu prohloubení vztahů mezi mladými lidmi socialistických zemí a k navázání mezinárodních kontaktů.

Cestmír Kupka

29.7. Sobota. Probouzíme se opět v jiném potoji - neb nás opět přestěhovali. Tentokrát mezi slovačky a zedky. Po opět bídné snídani za 8 Kčs se rozleželo me na různé úkuse. Petr König, Ivo Korlík a Pavel si jdou zaplavat do Rudického propadání. Milan, Klokari, Děžo, Vašci, Petr Hamša se placatí v Hluhozdku, Křemnerovi fotí v dírnách Pustého zlebu. Nejkrásněji dopadli Pepa, Raich, Biskup a Vě-
lešník. Máli mít volný den, ale... U Houky se opět plně pracovalo na zdivku bít a tak nemohli odolat. Do nových dejevů však vede jen jediná cesta. Zvůdnu neu plazičkou - sifonem odšťavně odčerpájm. Od kladiny slyvá ke stopu pár centimetrů. a v předu je třeba kopat. Raich, Pepa, Strejvol a Matys se plazi ledovou vodou, šmrglujice si nos o stopa břicho o počtu. Ošem pracovat se sifonem - není lehké. Zima vibruje tělem jako zbrjčka Vělešníkem.

Nemí jak nakore - říkají si všichni když opět vidí slunce. A co večer. "O hospodě - to pro nás není", říká Raich počítaje drobně. "Tak jdeme nu - na koru na pláminu" navrhuje Pepa. A ostatní lokušal rochlasí. Aneměli! Otom se přesvědčili když se strobali v luské tme po skalních stěnoch. Kupodivu se nikdo nezabil. A tak se vracíme opět na Skalní mlyk. Sedáme na oerandu kde se Pepa chytl kyтары. Kupodivu nato nacheťol i členy ně-
jakeho zepardu z kladna a jejich vědce už vedovali nikomu šizmit. Vě sněm širku je Vělešník. To je jekoser - sedět - před ním stál pro a vše zdarma. A tak opět ocaus oněděl vesmír.

30.7

Neděle. Ráno je pro některé tak těžké! Raichovi chybi brýle a Pavlovi zase síly. A tek není naet ranit koupel v Punkvě. A co dál? Někdo navrhuje Macochu, někdo se vypravuje u vody a Kojar Pepa, Ivoa Křemnerovi jdou do Katerinek. Samozřejmě zdarma. Ivočkamžičtí uplatňuje své skutečné znalosti na příroděkyni dotersujice se na estezele. Chudok příroděkyně není kam s otimno. "Ta se mi nelíbí" říká Pepa, počkáme na další úpravu. Tam je opravdu příroděkyně hezčí a takhy opět skušime zlasma-
jice ji snětko.

Škoda, že je tak málo času. U vody jsme opět v plném počtu a co dělat? Kupujeme proto balony a jdeme na rolejbol a fotbal - či spíše ragby. Opět to všichni přežili. Pak už jez sardy nkoov' jízda autobusem, rychlík - a jsme doma. Ještě ně - ještě kulturalní akce - a tak v peně polní přímo od vlaku jdeme k okromeni stovete diváků do křivo.

Alap

KOMU PATŘÍ

KNĚHYNĚ

NO PŘECE ORCUSU

Pro změru vyrazíme do terénu v reděli.
 Raich, Pepa, Vence, Jura Mazur a Petr Hamza
 se objevují na svaku kněhyňě. aby se dnes poku-
 sili opět něco objevit. Snad hony brzy při-
 pomina' Aljasku za dob' zlate' korečky.
 Z podzemi' vstaj' kalvány klina a BSP ORCUSU
 je ve svém životu.

„Snad by se tu hodil kombajn“ navrhuje Raich
 když klacíčkem hrabe v zemi. „No traka dyna-
 miku by tož udělala svoje“. Noto ale přistě.
 Dneska musí stačit to co máme sebou-
 ruce.
 A tak výzkum dnes - je přípravou na zítek.

Pepa

EXIBICE PRO DAV

ANEŽ - TO V. BOHUMÍNĚ JEŠTĚ NEBYLO

Jestředa 16⁰⁰ hodiz a před čtrnásti
etsovým domem, kde jinak bydlí i sám
König Petr se začínají srovnat davy.
Co se chystá? Bude hořet, či policie
někoho chytne?

Chyba - to se ORCUS pouze chystá vykou-
šet nové vyhazování na expedici.

A zatím co dar adřese předtím zrak
k nebi, nastřeše vrkání přípravy. Přijíždí
i člen VB a zvědavě nácumuje.

Konečně začínáme. První sjezdí na
petalu Termit na potlesku davu.

A pak už to fičí. Pepa, Dešo, silný
König - předvádějíce satanovy skoky,
Vetěrník i benjamin Radim.

Noco dolů to jde, ale nyní na horu.

Zakazuje opět Termit, a pak Vetě
Dešo, perfektní Biskup.

Stěna sice nese trochu známky po akci
ale pro potěšení davu jest nutno cosi
obětovat. Tady nám to šlo skutečně.

Uvidíme jak na expedici

Joz

EXPEDICE -78- SILICA

Ajeto srpen a s ním
opět vždy největší akce
roku - expedice.

Ta začala zloděšně - v kině.

To abychom ještě před cestou kaktar-
ně vyrostli. Belmondo byl
sice dobrý - ale nám se ne-
vyrovnal. A tak nakládáme desítky kil na zvěda a takhneme na no-
drazi. Biskup, Pepa, Raich, noš si dávájí poslední lidskou večeri
za tímco Větešník, Termit, Petr König, Dědo, Pitkin, Jana 3 - Klokán, a
Cici zahrajují pro orcus vagon. Vyprávíme a kósim chrupec až do
Zvolena. A adtuhd několikrát přesehnout a jsme v Plešivci.

Do Silice už jez autobusem. Aděl? Dál pěšky. Jednost schytl-
ných postav postupuje poznače k Brzdě - alespoň si to myslíme
že jdeme k Brzdě. Na kopci po 2 kilometrech nás zastavuje dřvo-
rubec - maďar. "Tu ist nedobre" - hovori - "Vy ist dole
tam biida, meter drevo a cesta čo takoh' drevo... Moc jsme znej
chytrí nebyli - ale pochopili jsme že jdeme špatně. A tak zpět
a znovu. Krosny jsou stále těžší. konečně Barardaloš. Rozbítíme
tábor. Biskup i Karlik, Raich a Pepa si stavějí své nvytany a ostatní
chystají sílonáky - neb se mrači. Mrah - nemrah říkájí si Raich, Pepa
Cici, Troš, Biskupa Karlik - ži zeň je věna' a je nutno okestovat
mishní pivo. T hospodě nás však první okestoval čez KB ale pak
už vše složlance. Nabíráme zásoky vody a kmitáme do tábora.
Dnes se jde brzo spát - ráno čeká Barardaloš.

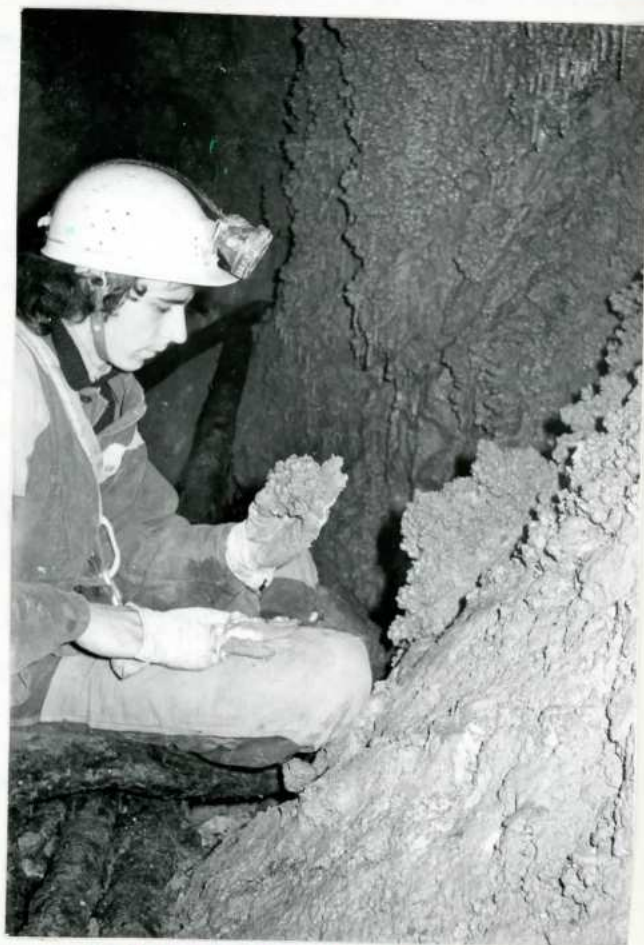
20.8. Jěz pro Brzdu. Ajeto od rána vidět. Vše se chystá nani. J Dědo
se loučí s Janou - lahže ošco jde. A Pepa už to roztáčí. "První
družstvo na plac!" Dědo, Cici a Pitkin začínají. Dědo za nůvare
Sary mizi jako první v propasti. Za hodinu vede do boje své
družstvo Joo. Sním Věš a Petr König. A vše se již odehrává
v kloubkách pod 100 metry a vzejek to tam rovine.
Vrcholové družstvo setím adpočívá na povrchu za tím co
Joo hledá a hledá pokračovní Brzdy. Nenazel...

JESKYŇÁŘI OPĚT POD ZEMÍ

Na Silickou planinu poblíž čs.-maďarských hranic se ve dnech 19. 20. srpna vydali svazáci ZO SSM speleologického klubu Orcus. Cílem jejich dvoudenní expedice bylo zdolání tří podzemních lokalit. Do nejhlubší 200metrové Brázdy sestoupili čtyři mladí jeskyňáři, ostatní pak do více než stometrových propastí Žoboj a Velká Díva. Ověřovali si tak dlouhodobé přípravy, kterých chtějí využít v jeskyni Kilci v sovětském Uzbekistánu.

TEMPO 29.8

...A KARLIK TO UŽ
ZAMAJUNE...

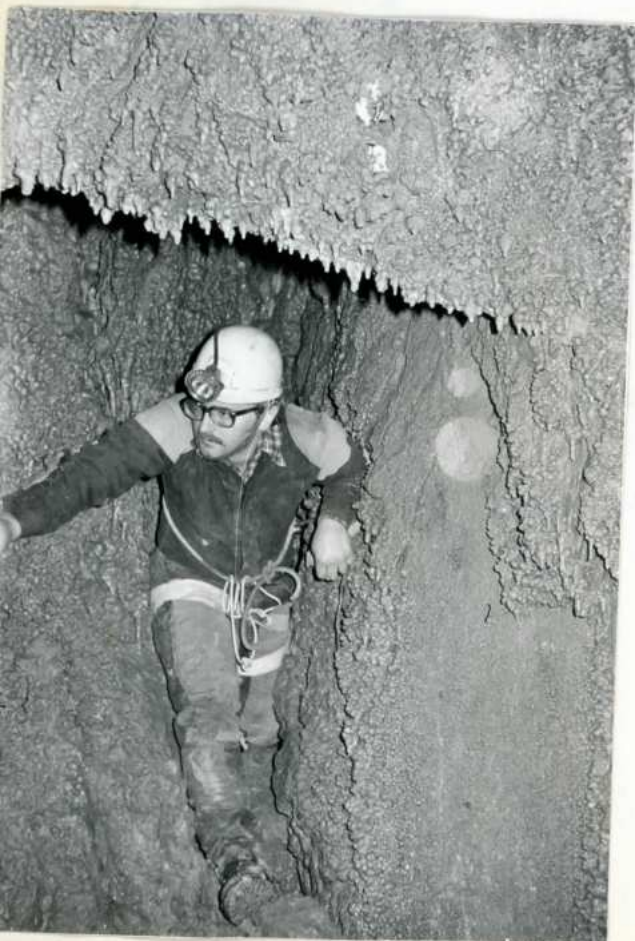
KJIDLUTO NEVI', NIZZATO
MERCUPIM', TOPIT SE TIM
MEDAJ' - TAK SI TO
VEZMLU!

DĚKJÁ TĚ
PLCHU
DOSTANU!

PŘÍPRAVA PRO KILSI

Bohumín [ae]. — Na Silickou planinu poblíž čs.-maďarských hranic se o víkend vydali mládežníci speleologického klubu Orcus z Bohumína. Cílem jejich dvoudenní expedice bylo zdolání tří podzemních lokalit. Do nejhlubší 200metrové Brázdy sestoupili čtyři mladí jeskyňáři, ostatní pak do více než stometrových propastí Žoboj a Velká Díva. Ověřovali si tak výsledky dlouhodobé přípravy, kterých chtějí využít v jeskyni Kilci v sovětském Uzbekistánu.

K.F. 288

EXPEDICE -78- SILICA

Ajete srpez a s ním
opět vždy největší akce
roku - expedice.

Ta začara zvláštně - v kině.

To abychom ještě před cestou kaktar-
ně vyrostli. Belmondo byl
sice dobrý - ale nám se ne-
vyrovnal. Aťak nakládáme desítky kil na záda a tohneme na no-
draži. Biskup, Pepa, Raich, hoš si donají poslední lidskou večeri
za tímco Velušnik, Termit, Petr König, Dežo, Pittin, Jana 3 - Klokán, a
Lici zahánují pro orcus vagon. Vyjždíme a kosiíme chrupec až do
Zvolena. A adtuid několikrát přesehnout a jsme v Plešivci.

Do Silice už jez autobusem. Adol? Dál pěšky. Jednost schytle-
ných postav postupuje poznače k Brzdě - alespoň si to myslíme
že jdeme k Brzdě. Na topci po 2 kilometrech nás zastavuje dřvo-
rubec - maďar. "Tu ist' nedobre" - hovori - "Vy ist' dole
tam bida, meter drevo a cesta čotaho' drevo... Moc jsme znej
chytrí nehyli - ale pochopili jsme že jdeme špatně. Aťak zpět
a znovu. Krosny jsou stále těžší. Konečně Barardaloš. Rozbíjíme
tábor. Biskup i Karlik, Raich a Pepa si stavějí své vyznamy a ostatní
chystají siloňáky - neb se mrači. Aťak - nemrak říkájí si Raich, Pepa
Lici, hoš, Biskupa a Karlik - si zeň je věčná a je nutno okstovat
mishni pivo. T hospodě nás však první okstoval čer KB ale pak
už vše šlo kladce. Nabíráme zásoby vody a kmítáme do tábora.
Dnes se jde brzo spát - ráno čeká Barardaloš.

20.8. Jez pro Brzdu. Ajeto odrana videt. Vše se chystá nani. J Dežo
se lauoi s Janou - takže oáco jde. A Pepa už to roetoi. "První
družstvo na plac!" Dežo, Lici a Pittin začínají. Dežo za niovaní
sary mizi jako první v propasti. Za hodinu vede do boje své
družstvo Ivo Smím Vekš a Petr König. A vše se již odehrává
v kloubkách pod 100 metry a aťjak to tem roane.
Vrcholové družstvo setím odpotíra' na poučku za tím co
Ivo hledá a hledá pokračovní Brzdu. Nenarel...

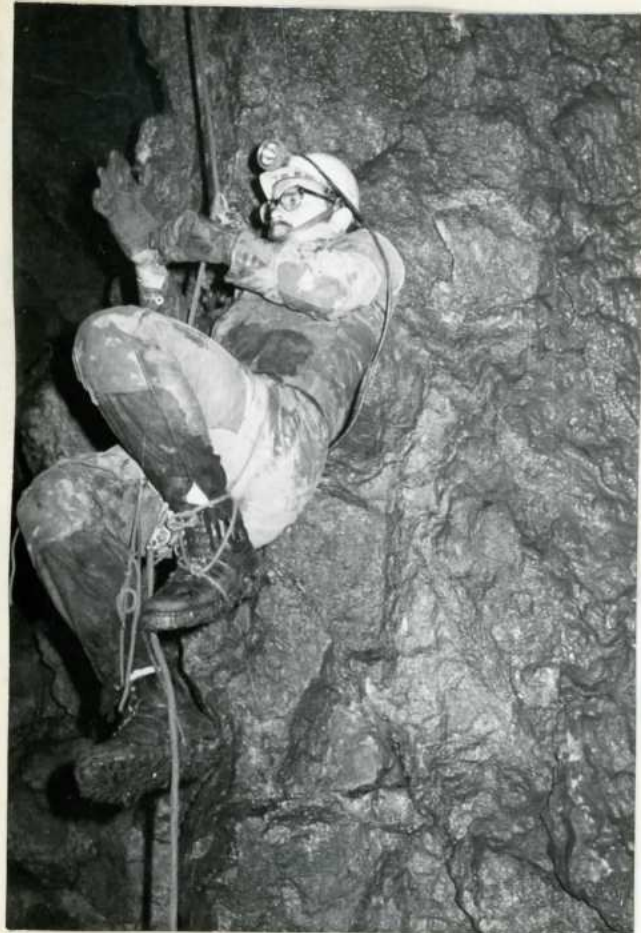
A tak nastupuje Pepova grupa. "Tady jsou vsude hledali tvrdi 'Jvo'
" Asi jsme na dně " Nejistkyje "i'ko' Pepa a zadrželo. "Dobře
mne jist" pravi tetesnikovi i a jde do steny pro propast. "Im - rajt-
mao'e" tady uděláme kupačku a už k sobě přitahuje ktem plavné
Termita a ostatní na most. Po chvíli hledání objevujeme další
pokračování a udírení Jvoš se opět ujímá vedení. Bahna přibývá!
Vrcholové družstvo sestavení Pepa - Termit dosahuje dna a jde se - či
vlastně leze se ven. Tonem zase tak jednoduché jako dříve.
Zvláště pytl z materiálu nolení slomil tetesnika a kůru. Vše
probíhá dobře i když drží plši ohrožení i o propasti. Na konci
si trochu ještě zahazoval Pepa, když dostal sprádný balen
ale to je u něj běžné. A to už je půlnoční.

21.8. Pondělí a další transport nářadí a materiálu. Nejdříve do Silice k hospodě
a obchodu. Zjistíme z situace každý dělá co chce. Ohrožení dobra prode-
růcky ani moc nezajímá. Bohužel nás ano. Je třeba doplnit zásoby.
A pak vzhůru na planinu. U obchodu se kupodivu všech objevují
Vence Urhan a dva kartáčníci. Váhoři při Gombaseku.
Slunce skne a najít naplavené značky není lehké. Ale nakonec
doražíme kelli do centra planiny. Začíná hledání. Pepa, Ravek a
Termit hledají díry, tetesnik a další rodu. Když tak hledali
prvo - to by tetesnik ztratit ani sekundu - ale vltu... Notak
alespoň byli úspěšní Termit a spol. Tábor rozbijeme na pokrači
lesa. Pepa se sarručuje hlavou (itak mu ná míe není) že přšet
nebude a tak se vřidomy nastavíme.

22.8. Ráno všichni budi směřujeme Pepa - plechovkami. Tvoři byly dobře na
odražení útoků plchi - anymina kuzení tetesnika. Chudák - plechocka mu
nalomila ruku. Nevadí, má druhou. Dnes se děláme. Grupa vedená
"chefem" kůrigem jde na Velkou Bifku a Ravek, Biskup, Pepa, Termit
na zásoby do Silice. A opět - obchodě si dělají co chtějí. Ale něco nám přece
jen dali. A co grupa v Bifce. I když tam jsou čtyřlidi a jedna
ženka jde jimto. Účes může být společený. Teď je strídají Ravek
a ostatní. Na horně vody chybí - tu je jí až moc. Marně uspomínají
na dusna na planině. Kravmu jsme opět venku. Lana nechtějíme
v Bifce. Pepa tam připravil překopání pro Vence + Petra + Jura =
pseudoe Expedice. J

23.8. Ti tři už od časného rána bloudí podle busoly po planině a hledá-
jí nářadí. Koncem se zhoustí ozývat divné mluvení a kučení a
vše jsou tu. "Jen si hoši poznejte - co je expedice - a lez auta"
říká Pepa vykání jedo Bifky. A co my? Do obchodu jde Kubra,
Tema a Cici. A my hledáme Krapnikovu jeskyni. Nacházíme
bohuzel jen maslačky. Děžovi to nestaí a hledá dál. Nachází
zase jen baču. "A, Pepa nač zadržana" "Ten mi povi kde je Krapnikova"
raduje se Děžo. "Víte kde je Krapnikova jeskyně" ptá se Děžo ... "Hej" bacaná
"Seto tam a lesa dál septa' Děžo ... "Hej" - bacá; Děžo: "Seto dál ko?"
bacá - "Hej", "je to v díře" ptá se Děžo ... "Hej" bacá říká, "Jaký má
vchůt?" "Hej" říká bacá, "Kde je vchůt?" "Hej" opět říká bacá.
A tak raději bacá "Hej" opouští. Už je večer a tři umělci
z Bifky tu stále nejsou.

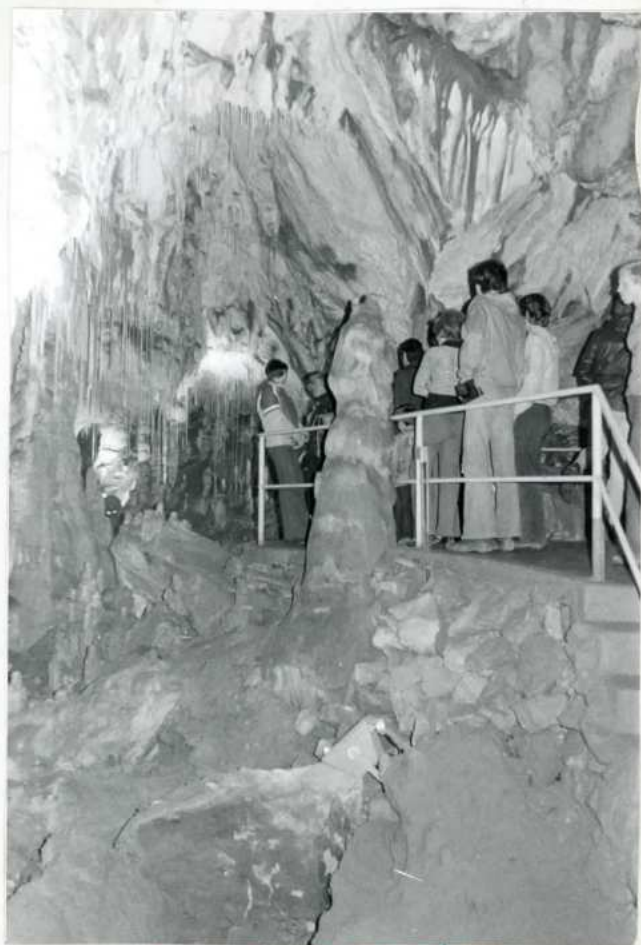
Tous se chystá do akce Pepova ota s Ravekem, Termitem
a Biskupem abolet nejtěšší propast Malou Zomboj.

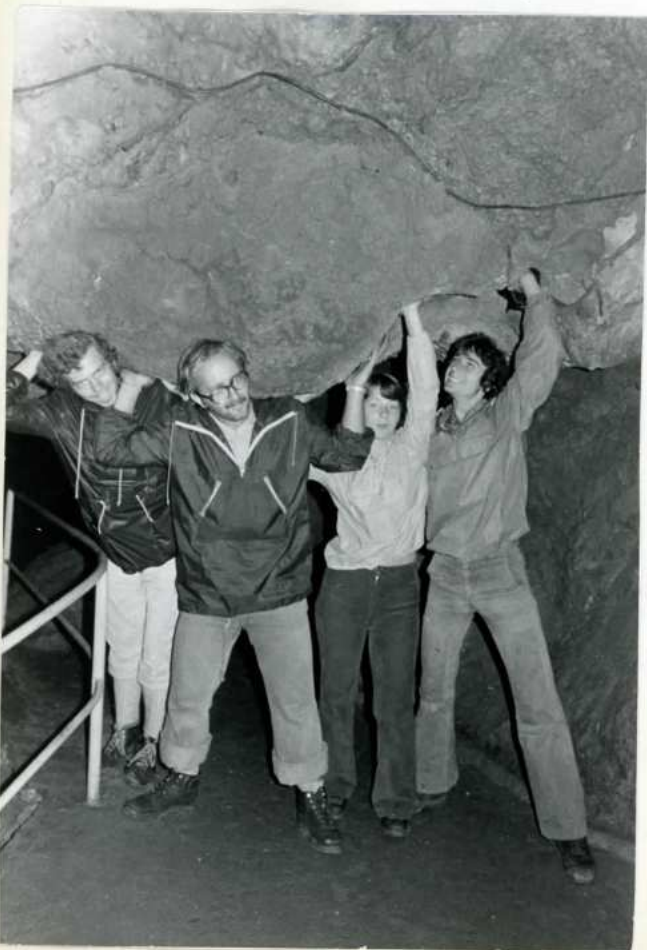
JAK MAM STĚNA PLOUVENNA
LEŽT.?

AJĚJEJ, JA SI SPLETL SVY TRENÝTKY
S MAMININĀ....

EVA V BOMBAŠECKÉ (BEZ ADAMA)

A CELÝ SVĚT JE
NĀMÝŮ
RAHENOŮ

"Jdem se podívat jestli ještě žijí" říká Pepa a balíme srot, jak pravi Termit. Úřadovna netmí, já blyskáji světla. To pseudoexpedice se davá samozřejmě opacně. Takže myšpet o roli zadržanui. A co dól s načatým oecem? Do nejkubší vertikody čsR - Malížomboje! 142m čisté klobuky. Zakazuje Pepa. Dává si světlo na přílbu a to u něj znamená, že jde do tukuho. A táky stó. Postava trápil největších paneloků Bohemina na sebe a moš čturu Žomboje. Marnost - nad marnost. Propast se musí poddát. ORCUS je lepší! Když se Rajchovi zafrašly nohy, když ujel na peklu a Biskup měl problém, když mu vyplířla lampa - bylo to skuteč!

14.8

Sranním sritáním se vraceji ze Žomboje grupa Pepy. Do akce nastupuji oeceni Veksnikem Dežo, trošá Petrkům. Jana zústavó sama mezi kladoujmi olky. Ale to nezauká orcus Přírodu chrání a domi patří i ženy. A tak Dežo miše klidně kmitat v propasti. Karlík a Cici zatím spet kmitají do Silice nakoupit. A co ostatní? Odpočívají ... Jenže. Najednou se zatahuje a jeto tu. Hjak - kroupy - kroupy - lujak. Ti v Žomboji mají asi radost. A něli... Přišli a vypadali jakoby brotili oecni. Nevadí uschnem. Sekli jsme do večera - uokně - kytary. T nou šli tři stleni Rarch Pepa a Termit zlobit Malou Bisku a to je záměr.

15.8

Balíme takor a přecházíme do Silice a dól na Gombasek. Tinkle padají na zem a smimí i dnaoa. "To jsou asi blázni" říkáji silicó kólem (samozřejmě mactarstky) když nás vidi jak nakořnime balón. Co za týden nedokázaly propast - lehc zmohl fotiol. Zmárat totníky, kostky, celí nohy. Večer je veselí čturu konomé Peta. Kólem nejspanstky píra - jeho živel Nasní si přišel i Biskup. Předněl co dokáže tamníka pokapřece se slabým kuseni. No do spacoku jsme jej museli napsat. No jak mu přestalo fungovat tělo. Ale večer u táboráku byl skotýl.

16.8

A ráno. Bylo káke' pra Biskupa. Rajek se nestal dřit iže mu spacok chytil nějakou strikanou barou a dionou včini. Podíval se na unave- něho Biskupa - a jeto jasné! Jeho práce. Tak co sním? Potřebuje koupel poránu, konstatujeme a už ko i se spacokem svazujeme. A tam sním? reptal, by se verudo? No přece do úvřeracký. A už kólam v doprovodu davu divokí vedeme - vlastně neseme. A už jeta mi, už jeta mi, už je.... A my jdeme navštívit restauraci. Tam se zachotli oljeauje autobus z Olomouce snašimí přáekli. Lehodali jsme vstup do Gombaseckí, jestyne a v doprovodu přívodkyne Euy tam mirdime. "Seke přišně zakázání! fotografování" pravi Eva. a hned nato ovak a blyek ozývá se Pepův foták a pak už se neptáme. Potom epet na kopanu - čí vlastně masakr orcusi. První odkulhal veku - dostal ránu do celistra holel jej spánek přicemž kulhal na obě nohy. Myslim ale že přece jen klavni dívodet byla Eva a pibo (či opacně). Tak odnesli kóniga, Rarcha a denesli Biskupa. Zapas skončil fifty fifty a my chvátáme na vlak. Čerakú si dáme "myši" čimž omrá- číme vagón a je náš.

A naše je jako vždy vše. A jíme opět slavně doma.

V hloubce 205 metrů

BOHUMÍN — Silická planina je krasová oblast jižního Slovenska, kde se nacházejí naše nejhlubší a nejnáročnější propasti. Tuto planinu si vybrali svazáci speleologického klubu ORCUS v Bohumíně jako místo konání letošní expediční výpravy.

huminně jako místo konání letošní expedice. Jedná se o mladých, ale již zkušených speleologů tu od 19. do 26. srpna zdolalo čtyři nejhlubší propasti a překonalo celkovou hloubku 516 metrů.

Expediční výprava měla několik úkolů. Její zaměření i vedení odpovídalo přípravě náročných spelealpinistických akcí. Těsně před odjezdem výpravy provedli speleologové na jednom z bohumínských věžových domů testování a prověrku výstupových timentů a slaňovacích kladek vlastní konstrukce, jejichž výrobou ušetřili 9000 korun. Ale mnohem náročnější prověrka materiálu i připravenosti družstva proběhla až při expedici.

Zdolání naší nejhlubší propasti Barazdalás (205 m) ve velmi krátkém čase včetně měření mikroklímatu a fotodokumentace, rychlé překonání naší nejhlubší vertikály Malé Zomboje (142 m), které je náročnou spelealpinistickou záležitostí, i bahňité propasti Velké Bıkfy (132 m), dokazuje dobrou fyzickou, psychickou i technickou připravenost i kvalitní celoroční práci celého kolektivu.

Výsledky celé akce jsou dobrou vizitkou mladých jeskyňářů v době, kdy zahájí přípravy na expediční výpravu do Krymského krasu, kde byli pozváni sovětskými speleology. I to svědčí o dobrém jménu a reprezentaci speleologické organizace.

Snímek vlevo zachycuje měř-

UŽ HONÁME, KRUPANA

V mabinách země

Silická planina je krasová oblast jižního Slovenska, kde se nacházejí naše nejhlubší propasti. Tuto planinu si vybrali svazáci speleologického klubu ORCUS v Bohumíně jako místo konání letošní expediční výpravy.

vy. Jedenáct mladých, ale již zkušených speleologů v druhé polovině srpna zdolalo čtyři nejhlubší propasti a překonalo tak celkovou hloubku 516 metrů.

Expediční výprava měla několik úkolů. Její zaměření a vedení odpovídalo přípravě náročných spelealpinistických akcí. Těsně před odjezdem výpravy provedli speleologové testování a prověrku výstupových timentů a slaňovacích kladek vlastní konstrukce na jednom z věžových domů v Bohumíně. Ale vlastní, mnohem náročnější prověrka materiálu i připravenosti družstva, proběhla až při vlastní expedici.

Zdolání naší nejhlubší propasti Barazdalás (205 metrů) ve velmi krátkém čase, které bylo prováděno jako nácvik sestupů do nejhlubších propasti, včetně provedení měření mikroklímatu a fotodokumentace, rychlé překonání naší nejhlubší vertikály Malé Zomboje (142 m) i bahňité propasti Velké Bıkfy (132 m), dokazuje dobrou fyzickou, psychickou i technickou připravenost i kvalitní celoroční práci celého kolektivu. Výsledky celé akce jsou dobrou vizitkou mladých jeskyňářů v době, kdy zahájí přípravy na expediční akci do Krymského krasu, kde byli pozváni sovětskými speleology.

TO SEDIVIM
"DIVI' SE BISKUP
TAK NAJEDNOU
PADLA
ROSA?!

NA POŘADU CYRILKA

NEB JESKYNĚ ZA HRÁŽEMA

Týden po expedici a ORLUS opět vyrazí do křenu.
 Na programu je Cyrilka. U deštivém ránu Termit, Pepa Biskup, Pitker a Vekšník taknou na lanovku.
 A na hoře? Hje a hje. Ať Biskup dělá, co dělat volá Boha i papeža - nic naplat. Hje. Ať máme obavy, že na něj papež uvalil klatbu.
 Liják - reliák - akce je akce. Za udržení pohledů skolojdačích turistů se pod stříškou bufetu přerlíkáme do faroček a kmitáme do Cyrilky. Ještě hje Termit, Pitker, Vekš provádějí chrupozorování a zatím Pepa s Biskupem vřměřují zamřžování vchodu. Vše je kotovo a lezeme ven. Do deště.

Kupodivu zjistujeme, že i za deště jsou všechny koliby, restaurace, atd. uspořeny a před hosty.
 A tak slibáme cestou se pasouce na malinách, dolů do Roztoky. Prší! A je chlad. Nejlepší recept je se rozehrát. A tak se trochu rozkříváme. Pro dnešek.

9-10.9

A na Cyrilce pokračujeme. Tentokrát Petr König, Radim, Ivo se svou disetiletou sestrou Alicí, Pepa se svým Tomem a Termit. Počasí opět stojí za... Opět se přerlíkáme u bufety a první míči ve vchodu Termit s Radimem - jdou se podívat na netopýry. Ivoš s Petrem zatím si hrávají na redníky zásedlrajce do vchodu míř a Pepa je jim alespoň helfrem.
 Kupodivu se zpoza mraku a mek soukád slunce a začne krásný den. To se už také objevují ing. Kičmerovi. Zatímco Radim, Petr a Kičmerova rodina chvátají domů my míříme dál. Celodni - Oshavice - Hamry - chajda.
 Tam už dorážíme v noci a Alice s Tomem jsou saba fertik. A neděle? Hrušava - pouze liják. Ale i přesto stačeme nasbírat kusou hřibů.

Záchrana netopýrů v Beskydech

Úsilí mladých jeskyňářů

S příchodem zimní sezóny zahajují svazáci speleologického klubu ORCUS z Bohumína chiropterologické výzkumy ve všech pseudokrasových jeskyních Beskyd a opuštěných dolech Oderských vrchů.

Tato pozorování, která jsou prováděna ve spolupráci s Vlastivědným ústavem v G-lomouci, probíhají již čtvrtý rok a jejich úkolem je zjistit rozšíření zimujících netopýrů v severní části našeho kraje. Výsledky výzkumů mladých jeskyňářů jsou dále zpracovávány a na jejich podkladě dochází k uzavření některých vchodů do podzemních prostor, které jsou většími středisky přezimujících letounů. Tato dlouhodobá akce je zároveň přihlášena do celostátně vyhlášené soutěže za tvorbu a ochranu životního prostředí v rámci hnutí „Brontosaurus“, neboť na celém území dochází stále k poklesům počtu těchto přísně chráněných savců.

Bohužel v této činnosti se svazáci z klubu ORCUS stále setkávají s negativním působením člověka na sledovaná zimoviště. Nepovolané návštěvy mladých „odvážlivců“, zvědavost návštěvníků Beskyd, kteří vnikají do jeskyní, způsobují rušení přezimujících zvířat a jejich úbytek.

Na tyto návštěvníky jako

by neplatily žádné zákony, žádná upozornění. Speleologická organizace a příslušné orgány proto přijímají opatření, která by měla být dalším krokem k záchraně všech druhů u nás jediných letounů a nejen jich.

Text a foto:

JOSEF WAGNER

PŘI ZATMĚNÍ MĚSÍCE NA SKÁLY

ANEŽ JAK ORCUS O ŽIVOT NEPŘIŠEL

16-17.9

Tato akce zvláště začala. Místo natírání komi- nu jsme vyjeli na kružberské skály. Jen tak si něco vyzkoušet Větešník, Dežo, Pepa, Ivoš, Irena a ministr Tom. Vše se dařilo počasí - spojení. Ale to už stojíme pod kružberskými skálami a sledujeme spousty horolasců jak pomích kmitají. Zatím jen sledujeme, neb Ivoš zapoměl lanu na klubovně. Nejmenze trpělivosti měl Tom a tak se vydal do stěh s možnějmě za naši bodkorné asistence. A malém všechny zahambil. Pak poučení se vydali na výstupy jsou málo a tak se Dežo jistě Větešníkem vydávající na převisy - sestkové. A to neměl dělat. Jedna skoba, druhá skoba - a už si Dežo letí vzduchem - a už se koupá na laně. Tomé učení, a peke nespádl - ale se stěry ano. A Ivoš a Pepa lezí. Myrní další čisto programu - Větešník - ... a hupa už se koupá na laně. A Ivoš s Pepou si lezí. Už je to všem divné - co to tady ti dva vlastně pohledávají. Ale jejich hodina ještě nepřišla. Jenže Po Dežovi slykla ve stěně karabina - a kdo ji dostane? No za tři bechery Pepo. Pak Irena, Věteš, Tom a Dežo odcházejí na vlak.

Běží se noc - dnes se zatměním měsíce a hodina H pro Ivoše a Pepu. Horolasci koukají na jejich přípravu dost podivně, když si uvráží na žela lampy a za tmy tmouč jdou do stěry, neb nemůd, že my jsme ti stěnci z podzemí a tma je náš život. A jde se na to. Skna čtverka - pětka - to je moucha kláisi už na kore ho, ja'chei na šestku Tamco vypad Dežo. Jenže sestka a v moci? No skusi me provi Pepa a lezi. A kup vraci se spět. Znovu na převis. Pomolu atěže se skladeji chyby. Ale komně vřekol. Nastupuje Ivo. Ale asi ma' dnes smolný den. "Tak tu mě už nedostaneš" kláisi pak dole Pepovi.

1.9 Ráno bealime a ještě několik návikiů ma stěně přecházi- me na Black Hill - a to je zase náš život. Velký je však náš šok, když vidíme jeho stov. Nežaby "všenědec" fu nechal nasy pat do šachty do stěhy aut ružia. Ale i tak pro kontrolu sledujeme dolů.

No - a zase musí Orcus zasáknout

22

EPOS O IVOŠOVI A
"SESTICE"

I. dějství - IVO LEZE

II dějství: IVO PADA!

III dějství - IVO DOPADL!

ORGUS NA KOMINĚ

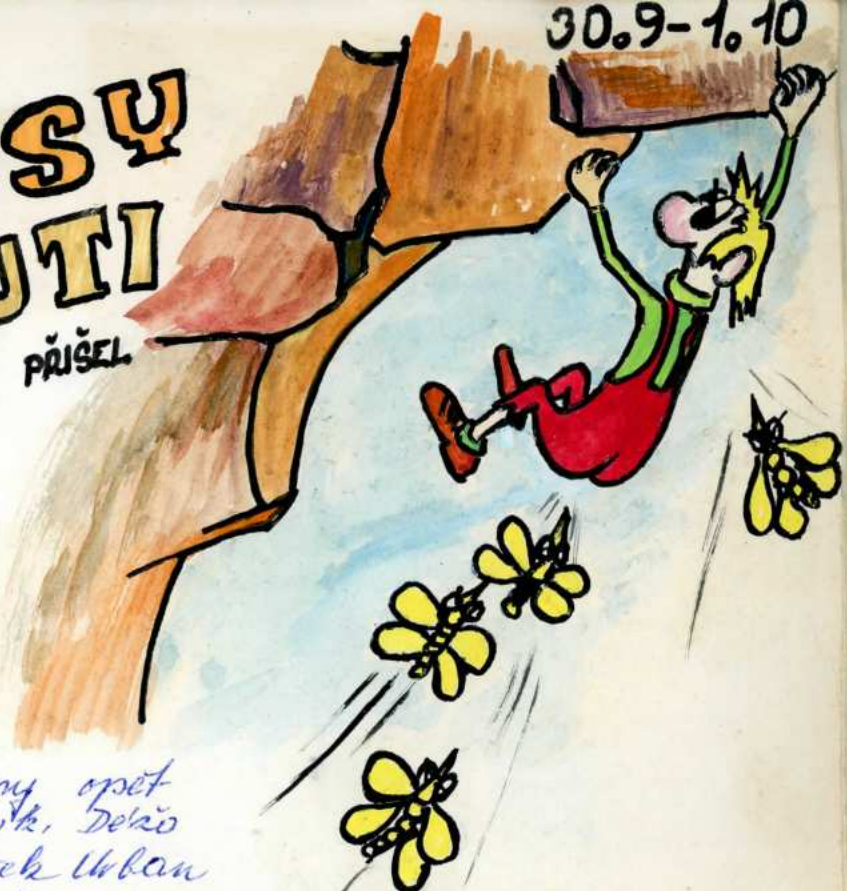
Kdo repracuje - at' nej!
 To bylo naše motto když jsme se rozhodli vydělat si nějaký ten tisíc na expedici '79 na níž jistě jít budeme.
 A jak? No nejdříve jsme zahájili rekonstrukci osvětlení tělocvičny TJ ZDB - což byl vlastně klub samých elektro specialistů
 A hned nato natěral komínu kotelny. A to bylo opět něco pro Bohumín. Pod komínem se po celé dny srovnávaly nadšene hlavy. Měně nadšený byl osm majitel bílého Fiata kterého zapomněl pod komínem a vzpoměl si na něj až už fiat nebyl bílý - ale rudostříbrný. Asi hrozně sešil při pohledu na novou metalýzu své kapoty - alespoň to tak z onoho komína vypadalo. Nakonec se námi nemohl atak si zajel pro soudruha VB. A tak pod komínem skákali oba a barva děl veselá kapala, rozmořena větrem. Ale pak se smiloval Petr König a soudruhy našel.
 A tak jsme pokračovali po 5 dní. Nakonec dluh - koupy hnu na laze - celí stříbrní i rudí. Problémy osm nastaly u Raicha. Na komín jsme jej nemohli dostat. Na ně! A když už tam vyšel - tak jen pár metrů nad zem na žebřík - a to se už celí krájinou rohu.
 Kromě financí byl pro nás i kouzelný násmí pohled do okna na prostorné stoly i rozestřené postele. A parní se jen předkáněly aby se mohly co nejdříve uhořet tak ad rážným mrtvám (to jako násm),

Nědatekto
 Bogumína
 něj -
 spadla baba
 do kumina
 něj

KDYŽ JSOU VOSY PŘI CHUTI

ANEŽ JAK VETEŠNÍK K TLOUŠŤCE PŘIŠEL

30.9-1.10

A další sobota, je tady a my opět
mítme do terénu. Vetešník, Dežo
Pepa, Biskup Cici a Vašek Urban
směřují na krušberku a by si znovu
provozovali umění korolace a pokračovali
nepokotěně (nám.)

Na skalách jednes pustó. A to nám 'vykonuje - nebi
obcestro - to pro nás nic není. Zakládáme 'lehčími'
pětkoujmi výstupy a Vetešník s Dežem se vrhají opět na
převís - kde již minule padli. A opět lehký den začne
jednou - padne - počítá si Pěťa kraje na Remka. A
Dežo se opírá po něm. Ale nakonec převís zdolali.
Pak je v pádech ještě následoval Cici a to je pro chas
vše. Teď zůstávají jen Dežo, Pepa a Vetešník a tak se
jdeme osvěžit do 'Podtáře'. Osvězím' nám šlo tak
k duhu, že nečer padáme jak podtář do Hypno ry
řtse.

A neděle ráno - a opět na skály. Dnes jedeme po šestkách.
A jedna z nich byla osudná pro Pěťu. Když jsme lehce
odolali stěnu a vrátili se opět Pepa i domy okolo
zřely údivoplňný obraz po skále přehá Vetešník, diváče
se začlára. Zachvilí nato přehá i Pepa a za nimi
roj ros nikdy všivote tak rychle zádný korolace stěnu
desolol - jako dnes Pěťa. A vosy stále za mím. Asi se jim
nelmi líbit nabí si mu sedolý na všechna místa. Zalesťte
je přitakoval Pěťar oduseněný obličej. A tu i tam
plně vyúsňovaly svých síkad, měmde Pěťu a tvorů
podlouklých do níže kulatých. Je spadivem kolik
pěče mu nenonaly - zatím co Pepa - i když je šif
nuzelované hadly paře do prsta.

A tak měl Pěťa po lize. Cestou domů oice
nabýval normálních tvorů - ale doktora
to štělo stejně s

V zimě vyhledávají ve sněhu takzvaná mastná oka — známka toho, že až snh odtaje, mohla by tam být objevena nová jeskyně. Jaro je především obdobím otvíracích prací. A po celý rok členové Orcusu (mladí speleologové) sbírají materiály, to znamená měří mikroklima v jeskyních — teplotu, vlhkost, sledují pohyb skal, studují faunu podzemí i rostlinstvo a výsledky svého bádání pak zasílají Krajskému vlastivědnému ústavu v Olomouci, který tyto údaje spolu s ostatními utřídí a používá ke své práci.

Své zoologické výzkumy v jeskyních soustřeďují členové Orcusu především na život netopýrů — na to, v jakých podmínkách žijí, které druhy v jakých lokalitách přezimovávají. I když netopýři nejsou ještě v nejkritičtějších stavech na vyhynutí, neustále jich ubývá. Tam, kde jich ještě před nedávnem spaly zimním spánkem celé stovky, najdeme jen několik desítek malých zvířátek či dokonce jen jednotlivce. Živý ruch v beskydských horách jim zřejmě moc neprospívá, a proto je třeba postarat se alespoň o zbývající exempláře a zachránit je.

Poslední sobotu a neděli věnovali mladí speleologové přede-

vším sledování netopýrů, kteří se už pozvolna ukládají v jeskyních k zimnímu spánku. Před konečným zavřením jeskyně je třeba zjistit, v jakém počtu a v jakých podmínkách se první z nich již v Kněhynské jeskyni a v Cyrilce na Pustevnách objevili.

Po několikanásobných schválnostech smůly, která způsobila, že zpožděním vlaku a výlukou lanovky na Pustevny jsme se dostali z nádraží v Bohumíně do

ORCUS

Beskyd na Kněhyni skoro po devíti hodinách cesty.

Malá díra v zemi, do které se chystali členové klubu sestoupit, mi příliš nepřipomínala obvyklé návštěvnícké jeskyně se schůdky a zábradlčkem vedoucím k nejzajímavějším krápníkovým útvarům a jezírkům. Vnitřek, či spíše hlubina jeskyně to jen potvrdila. Uzoučké prolézačky, kam by se jistě baculatější člověk nevešel, spáry, ve kterých jsme museli traverzovat. Domovské právo tady mají opravdu netopýři. Když je chce v jejich příbyt-

Měření klimatických podmínek v jeskyni patří k práci speleologického kroužku.

Foto: Josef Wagner

Cesta za netopýry není jednoduchá.

ku navštívit člověk, musí pro to cosi obětovat.

Pro jeskyňáře jsou skály, mokré a klouzavější, již dávno důvěrně známým prostředím a já jsem se musela přizpůsobit (za jejich vydatné pomoci, nastavených zad a ramenou, kde má výška a hlavně fyzické schopnosti nestačily). Přitom jsem obdivovala sebezapření a odvalu nadšenců, kteří se v těchto provlhlých, tmavých prostorách, kde z kdekjakého koutečku teče voda po zádech, za krk, podrobili o hlavu psychologickému testu, který Orcus připravil spolu s podnikovými psychology Železáren a drátoven Bohumín.

Každou část jeskyně na Kněhyni bylo třeba řádně prohlédnout, zda na její stěně nevisí za drápek nožiček přichycený netopýr. První na sebe nenechal dlouho čekat. Jeho zoologický název — *Myotis myotis* — byl řádně zapsán do deníčku a pak museli jeskyňáři provést obvyklá měření teploty a vlhkosti, v jaké se netopýr nacházel. Ještě pohled na indikační sklíčko na indikaci posunu kamenných bloků, kterým se zaznamenává případný pohyb

Orcus bylo latinské označení jména starořímského boha pod tí či podzemní říše. Od roku 1971, tedy od svého založení nese tento název také základní organizace Socialistického ústavu mládeže Železáren a drátoven Bohumín — speleologický ústav. V průměru kolem dvaceti (členská základna klubu se za tuto dobu již několikrát změnila) mladých jeskyňářů se zabývá komplexním výzkumem Beskyd a Štramberského krasu. Asi šedesát dnů v roce jsou v terénu“.

N. SVOBODA 13. 10

skal (při posunutí dvou skal sklíčko praskne) a stejný proces se opakoval znovu v dalších částech jeskyně.

Když jsme vylezli z jeskyně, byla již obloha plná hvězd. Sobotní výprava nebyla bez výsledku — našli jsme v jeskyni i přes celkem časně datum čtyři netopýry, navíc ještě kluci zdolali stěnu v jeskyni. Ráno nás čekal další výzkum v Cyrilce na Pustevnách.

Orcus pod vedením Josefa Wagnera však nezachraňuje jen netopýry a nezkoumá život v podzemí. Cestou k další jeskyni Cyrilce z Kněhyně kluci posbírali plechovky a papíry — zbytky po návštěvnících hor. Dělal to již dávno předtím, než byla vyhlášena akce mladých na ochranu životního prostředí *Brontosaurus* a zdá se, že spolu s těmi, kterým záleží na kráse hor, to budou muset dělat ještě pěkně dlouho, pokud i ti ostatní konečně nezmoždí. Pustevny byly jako o každém víkendu plné aut — jako na nejrůznějším parkovišti, a na louce se již znovu válely prázdné plechovky.

Cyrilka — vlastně její obyvatelé — tentokrát zklamali. Po hodinovém prolézání bahnem a vodou (do jeskyně se mimochodem „vplouvá“ po břiše hlavou napřed) nenašli tři jeskyňáři ani jednoho netopýra. Ovšem i tento výsledek je výsledkem, kterého je nutno si všimnout. A zase znovu bude potřeba prolézat vodou i blátem, aby nakonec mohly být jeskyně s přezimujícími netopýry definitivně uzavřeny.

Jedna z mnoha akcí Orcusu skončila. Od roku 1971 jich bylo už hodně — od jeskyňářských, ve kterých jsou vlastně členové klubu geology, zoology, botaniky, horolezci, klimatologové a mnohými dalšími „specialisty“, přes přednášky, sebevzdělávání. — A protože jsou zároveň i horolezci, natírají tovární komíny a vůbec chodí na brigády, aby si tím vydělali na další náročnou výpravu a výpravy, neboť to není koníček zrovna nejjednodušší.

Na příští rok jsou pozváni na expedici do Krymského krasu a na Kavkaz. Ovšem — pozvání je jedna věc a realizace expedice věc druhá. Prozatím nezískali patrona, ale věří, že se jim to podaří. Na daleké a náročné cestě by získali jistě mnoho důležitých poznatků a materiálů.

VLASTA GRUŠTIKOVÁ

KDYŽ ZAVLÁDNE PECH

ANEŽ ORGUS S KVÁDREM V ŽATOHU

Jetu sobota a smí akce - ale jaká akce! Když snuila - tak už musí stát za to!

Už na nádraží v Boku mluví Milan Miša (máš kost) Pepa, Bistup a Vlasta (redaktorka nové svobody) a Petr kómg tuší, že dnes něco visí ve vzduchu. A tak je jít. Vlak přiel s půlhodinovým spožděním.

A ten v Ostravě nám samozřejmě ujel. Co do? Čekal konečně přijede zlobištní vlak aby nás odvezl do Frydbanku. Tady nám opět před nosem ujíždí spoj na Frenštát. Čekáme a nastíme maršá, měkčtíson jeho diety. Konečně jsme v Rožstoc. A opět - lanovka nejezdí! A tak v pěšky! Chudák Vlasta, musytkla horskému klimatu. Jestliže Pepa Galanterne ji vynesí batoh na horu. Vlastně můžeme čekovat Boku, že jsme nemuseli nést ji samotnou.

Marně nejdeme po Pustevnách hledající Račka, Janu a havirovky. Ty jak jsme zjistili později už nle dli na zářky. A tak kmitáme na kněžyni. Na čele Petr, Pepa, Miša. Pro m'dva dnes slavnostně naladění. Jak by ne - sedyt si v krosnách nesou kvádra, vozanky lakyrby a Vlasta nočm' garderochu. A co je v plánu? Noleh v Tančovic. Jenže. S úsměvem nářek se přití Bistupa Milan a sděluji, že Tančovice je uzavřena. Haras. Musíme se spokojit sručením u okne. Ale ještě před tím musíme do kněžyni. Čunníme na nekopřy a Pepa proročtupem zolob'ová šestkovou stěnu ve velké popashi.

Nedělní rano je krásné. Neúsiak pro Pepu s Petrem - neb u Tančovic zjistuji, že je oprodou zavřena, ale nočm' har má povaz NEPŘERUŠEN

Jeskyňka

Jeskyňka není malá jeskyně, ale přezdívka. Byla jí obdařena Helena. Přízvisko „jeskyňka“ dostala onoho památného dne prázdnin, kdy řekla: „Já jdu také!“

Po několika hodinách urputného šplhání, lezení po bříše, prosoukávání se uchem „jehel“ všichni společně „vyfárali“ z Kněhyně (= soustava chodeb, komínů, prokukovaček a jiných legrací hluboko pod zemí nedaleko Frýdku-Místku). Zatímco dospělí nespeleologové, co Helenu doprovázeli, hledali usilovně pevný kousek půdy pod nohama, „jeskyňka-Helenka“ se mile usmála a prohlásila: „Bylo to žúžo! Klidně bych tam lezla znovu!“

„Jeskyňka-Helenka“ chodila před prázdninami ještě do osmičky, pracovala ve svém pionýrském oddíle, na ulici působila spíš dojmem dívky, jakých potkáte desítky, a přece, když do-

stala příležitost, stala se z ní „jeskyňka“. O sestupu řekla:

Když jsme se konečně dostali k jeskyni Kněhyně, uviděla jsem pár členů speleologického klubu národního podniku Železářny a drátovny v Bohumině, kteří se ohřívají u ohýnku. Ptám se: „Tak kde máte tu jeskyni?“ Začali se smát: „Stojiš nad ní!“ Podívám se dolů a pokouším se o mě mráčky: „Myslela jsem, že Kněhyně je návštěvnícká jeskyně pro turisty!“ Svazáci se tentokrát rozesmáli naplno: „Jó, holka, ta má k návštěvnícké jeskyni hodně daleko!“

Kluci ze speleologického klubu Orcus mají svaly, zručnost, odvahy, ale taky lana a rezervní fáračky, které naší výpravě při cestě „do středu země“ ochotně zapůjčili. A pak už se jede dolů. Upřímně řečeno – fárači klec je pohodlná šestsettřináctka proti způsobu dopravy komínem po laně.

Dostali jsme se až na dno Veliké propasti – poznamenala Helena – kde nám Petr Vetešník, člen Orcusu, ukázal plaketu. Měli jsme se na ni podepsat. Čtu tedy řádky napsané našimi předchůdci: NECHŤ TATO PLAKETA ZŮSTANE DOKLADEM VŠEM, KTERÍ ZDOLALI 65METROVOU HLOUBKU KNĚHYŇSKÉ JESKYNĚ. Ale to ještě nebyl cíl. Pro-

diráme se dál, až se zastavíme u místa, kde jeden ze speleologů začíná šplhat po bodžpsech na průsekových uzlech.

„Chtěla bych to taky zkusit,“ říkám speleologům. Pak dělám první zátah nahoru. Teda, že to bude taková fuška, s tím jsem nepočítala.

„Tak co? Jak se ti šplhá, Helenko?“ směje se fotograf Zdeněk, který výpravu doprovází.

„Však vy se dlouho smát nebudete!“ Ještě pár zátahů. Konečně cíl. A teď musím ven. Pro stejný výstup se rozhodl i fotograf Zdeněk. Však ho smích přejde, až uvidí, co to je.

Brašna s fotoaparátem a objektivy se nad zející propastí objevila až po hodně chvíli. Potom i fotograf Zdeněk: „Té brašně šlo to šplhání líp – je lehčí!“

ORCUS podniká cesty do pseudokrasových jeskyní Moravsko-slezských Beskyd nikoliv proto, aby Heleně předvedl, jak je obtížné spustit se na dno nějaké té propasti. Mladí speleologové se zabývají komplexním výzkumem „podzemí“. A to z hlediska topografie i geologie, mapují výskyt netopýrů v jeskyních Beskyd i v opuštěných břidlicových lomoch Oderských vrchů. Při tomto výzkumu úzce spolupracují s Vlastivědným ústavem v Olo-

mouci, kam také předávají výsledky k dalšímu zpracování.

Sluchu toužícímu po dobrodružství zalahodí zpráva, že Bohumínští už objevili 7 jeskyní a chodeb o celkové délce 300 m.

Naše „jeskyňka-Helena“ chtěla také vědět, zda byla první pionýrkou, která se do tohoto podzemního království dostala. A když jí svazáci ze Železáren řekli, že ano – rozzářily se jí oči.

A jak se můžete natrvalo mezi mladé speleology dostat? Hlavně nečekejte, až vám bude o nějaký ten pátek víc. Orcus už teď chodí mezi pionýry na školy a do oddílů, beseduje s dětmi, promítá jim diafilmy, zve na výstavky. Vždyť i mnozí z dospělých speleologů ještě nedávno nosili pionýrské šátky. A tak náročný koníček bohumínských svazků nezavírá dveře před nikým. Máte-li zájem i vy – tak prosím, tužte svaly!
—Ir—

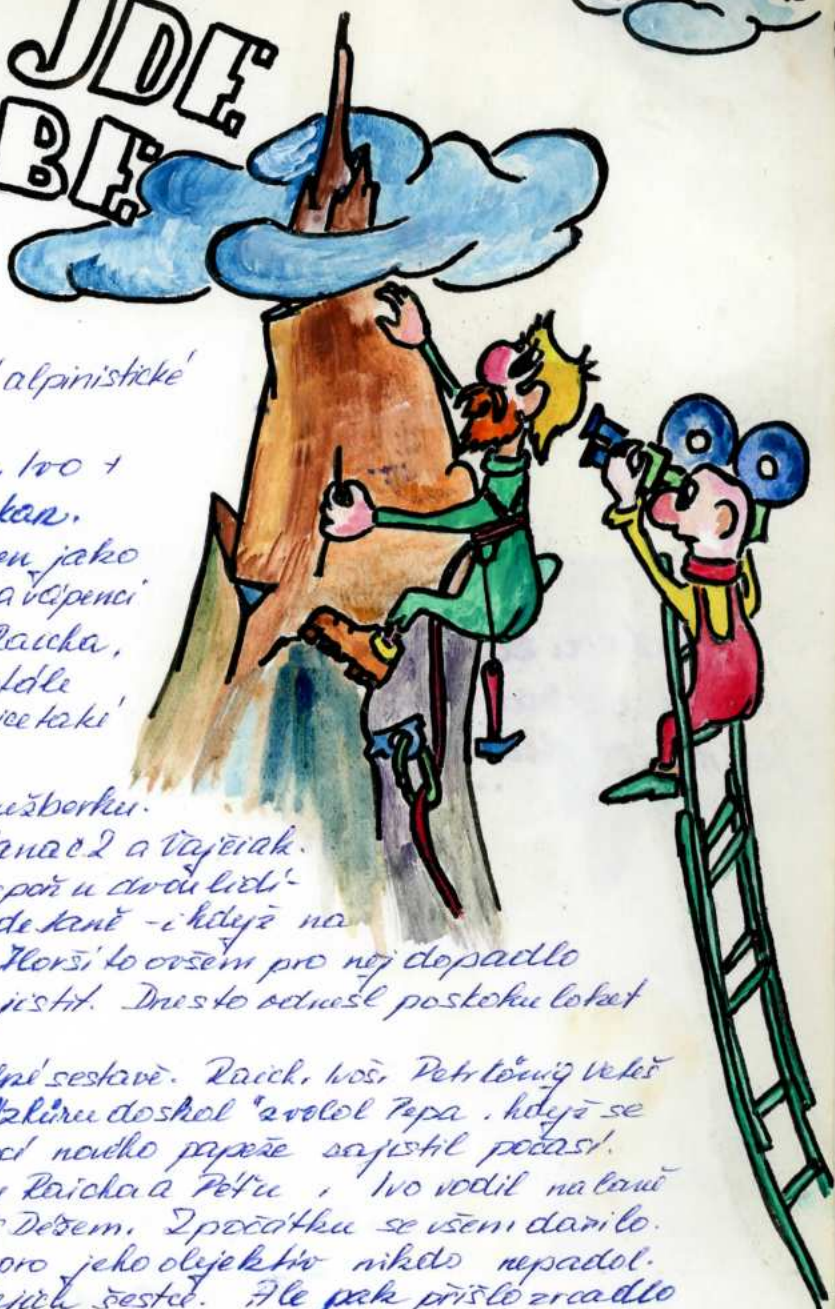
VLASTA 6.10.

Opět oná's - tentokrát

„VLASTA“

ORCUS JDE DO NEBE

Jedeme opět světu prokázat své alpinistické kvality.

Začínáme na Štramberku. Pepa, Ivo + Květa, Raich, Lu na Mazur, Klokán. Vajíciak oblézájí Vankešokámen jako mravenci. Cesty lehké i těžké na výpenci prověří každého. Adres hlavně Raicha, který sidres hrál na Remka - stěle jen lítal vzduchem. Sini nosí takto následovali - ale nejprů tak hojně.

A pokračování je za týden na Krušberku.

Dnes - pátek - nastupují Pepa, Lana a 2 a Vajíciak. Počasí ideální - lezení tak - alespoň u dvou lidí - Pepy a Pavla. Tráčku hůř to jde taně - i když na Pepových zděch se cítí dobře. Horší to ovšem pro něj dopadlo když se rozhodl naučit ženskou jistit. Dnes to odněl postokou lohat a přístě?

A je tu sobota a Orcus přijíždí s silné sestavě. Raich, Ivši, Petr König Velíš Děžo, Biskup, Květa a Radim. Vzkřívá doskol svolol Pepa, když se všichni upermili izo Biskup spomocí nového papaze sa jstít počasí. Pepa si bere na lano horonovičky Raicha a Petu, Ivo vodil na lano svou squaw a Veteš kmital s Děžem. Zpočátku se všem dávalo. I na nevěstě Pepovy prosby pro jeho objektív nikdo nepadol. Dokonce i mi Děžo s Petou na jejich sestě. Ale pak přišlo zradlo a pády smm. Vydržel Petr König nevěda kudy kam a pak i dolů. Ty ovšem byly smyslné - učíte jstít Květa se mále darabijel Petr - škokajice z nesmyslných výšek, věřte ve své navítě ženstě! Pak začal křivise všech sillet Pepa - nechte si zavázat oči zdoldrol čtverky stěny. No nepad. Za to večer "li Proletáře" - padol při učovani všichm.

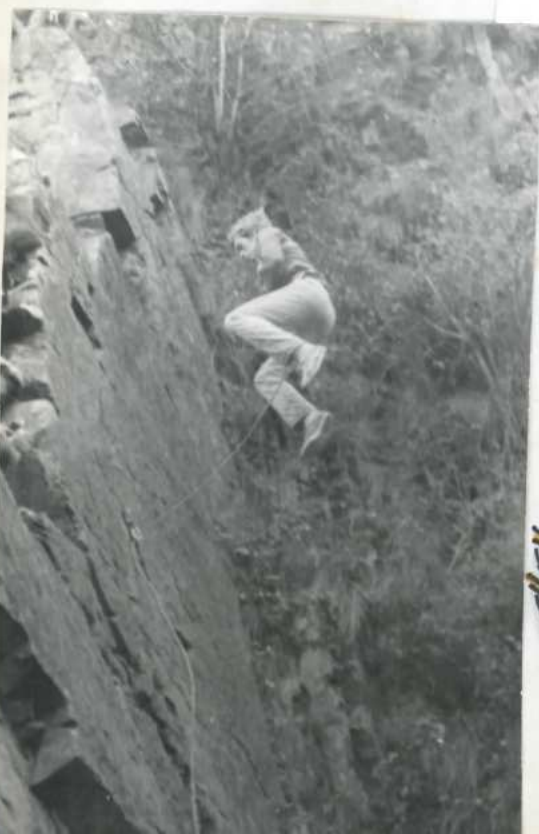
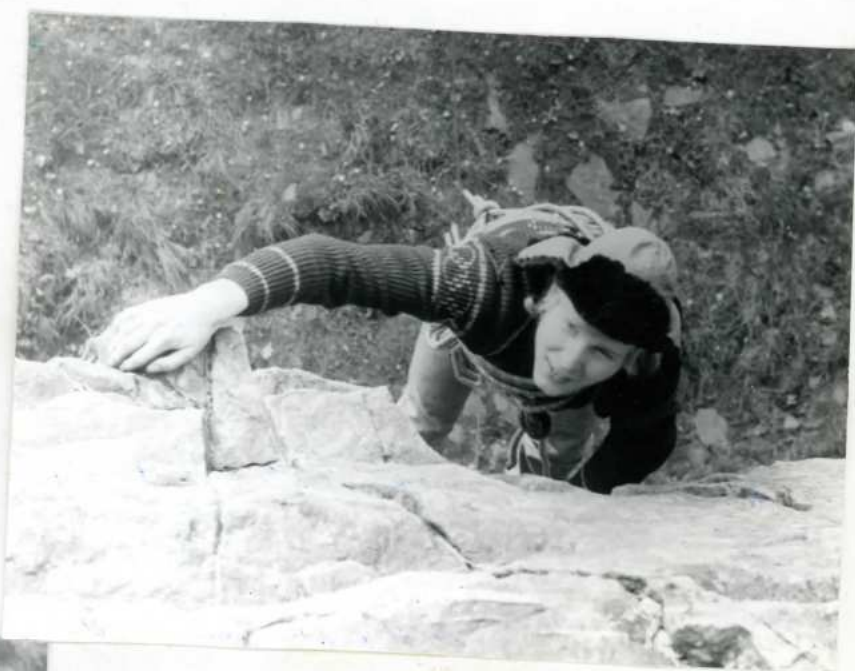
Nedělní ráno a mráz uknalo jako prom' ven se spacoťku rodina kabronjela. Drkoleje sucha ma jako zebraťh drobnými se naháňně kolomška! Pak už to ani nevydržel Pepa ašel beldřt ostatní! Ale když se troš ůti od překrády s metouřm úhořem. A smládně mišše začít. První chad - chýsta' nové' kuchařsko' duo Pepa - Květa jako polaciánky. Pak nastupují režnik a senar' tetešnik s úhořem. První porce je kroavo', druka' polosyrová' a třetí - do se jst. Ale znovu na skály. Tu předvádí dres Ivo jak se list rema', když naše vojška zcela z mčičli nej nos, mstiče tak tetešnika. Hurá!

A co dál? Dál jdeme na netopyřny. Teteš s Biskupem na Wood Boys, Pepa, Biskup, Děžo, Ivši a Květa na Black Hits netopšice vůbee, že jim zatím Petr König na Pepu nepadol ležduze do krosek baloany. (p)

SPECIFILNĚ VYCVIČENÉ
SPODOLOVÉ DRUŽSTVO
PROBOJ S PERMONIKY
VAPARTNÍM
ODĚVU...

AHA, KUK NA
NOŠKA....

.... ROZHODL SE PĚŤA,
ŽE SE STANE PRVNÍM
KOSMONAUTEM ORCUSA...
A LETĚL!

U ONDRÁŠE A "RAIČKA"

27-28. 10

Jepátek večer, když vyjždíme na další akci. Biskup Věšník, Pepa a mami na Reichovu chatu, kde kromě kromě jiného materiálu, sou i členku družstva ZOSSH, připravili na oslavu narozenin Marcelky. A tak pátek byl takovou zkouškou na sobotu. A proto jsme Marcelce předali i naše klubové dary: kytičky / práce Věšníka a další mlsy, včetně hůlky.

Sobotní ráno je pro některé těšší, drtější pro Věšníka, kčee se loučícího před cestou na Ondrošovky. Lysinaš vítá mlkou a sněhem. Nevadí - u Vědy je teplo, frekvisi Biskup Pepa a Věš a pracovali a dře rychle jak mlodky.

U Vědy opravdu bylo mílo a teplo - aťok, že nám můžeme ujet autokus. Mějel a už se valtíme k Reichovi všichni počtyřek s velikým klubem v roli notorických opilec.

Tědke jako hořé epizoduje naše padání, škytání, sístění, goga, společnost, po několika hodinách v kůdiovu všech strizlivíme jako když kosa utne. A oslavu mohou začít. Aťaky začaly. Jako adventura několik de mluks a rohu a magnetofon pod mnase Pepa řádně potil - se nyní potíšim.

S přibývajícím hodinami příkro i polu načech. Zahajuje i mistrovství restřelky ze vzduchovky na pokyblivý cíl, jehž ve skutečnosti byl perný, pak turnaj v ping pongu - podohajit se sprče nahodněm mlich, přinems Raich předněd několik pádů do sklepa. Vrcholem pak byl výstup Biskupa na horní postel označený obtížností 6 - přerisem, přinamž jen těce kledel chyty. Bez skob a karabin - a mi ránu.

Nečile - Byla opět nejtěší pro Věšníka, jehž byl tok unaven, že se k odpočinku usaukl na mnoho hodin do jedné z Raichových ložnic.

Samo - že ne sám!

Raich v harému

*Jednou za otáču,
jednou za babičku,
jednou za dědečka
....*

Točte se pardállové'.....

OPĚT U "MOUKY"

10-12. 71

K Moutkovi opět vyrazíme v silné sestavě
brůs + squaw kotka Petr König, Biskup a plocháčnick Parla, Raveč, Klotan
Radim, Jura a Petr Havířovští. To je základní sestava už na cestě,
jenž probíhala normálně i když nějaký oprlec si dělá naše
dámky se svými ženami. Normálně však už nebylo to, že namo
Blahůska ušel autodius. A tak spomocí až, Boží a svých no-
house nám podarilo o druhé hodiny ránní zaparkovat v Holštejně.
Sabota - je pro nás opět pracovní. Dnes jdeme položit dřevěžky v okolí no-
vé vzhledy holštejnské hospody - nechtě styky vna tomto poli
musí být co nejhezčí. Přijel už také Tadeáš Urban - a tak
si vyřkneme rukávy (ikdyž muto nos nevoněto) a jdeme na
kamb. Kolektiv Petra Königa dnes jede lípe než Satmar
Odpoledne je shorově kotovo. A nyní konečně také nato
proč jsme zde klavně - do jesty. Jenže do Holštejna - Bich
ni adkud přijíždí skupina studentů s jedním mřaním
- podvot se do dír. A tak se z nás stávají převodci A po
skupinách zadržujeme jesty na jesty.
Děer toho má každý dost... Ovšem v hospodě jakoby kouzelným
proutkem mřel - oživaji i už star mrtvi. Jak by také ne. Uždy je
listopad je měsícem narozenin většiny našich členů. A to se
musí oděnit a navíc za přívau naši práce mechol slyšet i MNV
a finančně naše oslavy dotovat. Tose jež zde jako adra-
kem objemil Větkník se Zdenkem Glatoně a ještě styjnsi. Se možně
do práce jaksi ne - ale do hospody vždy.

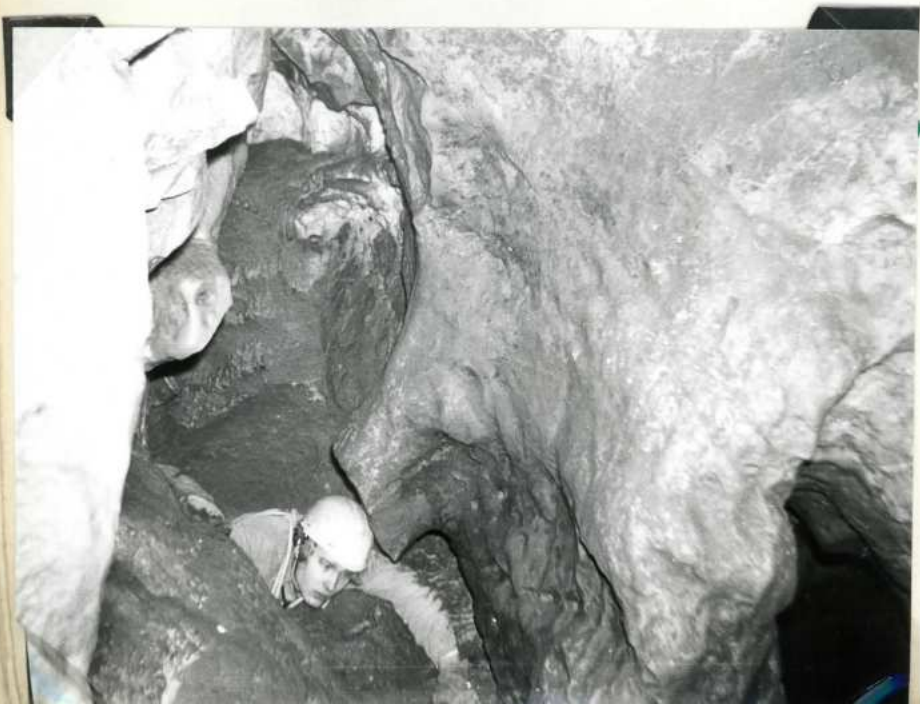
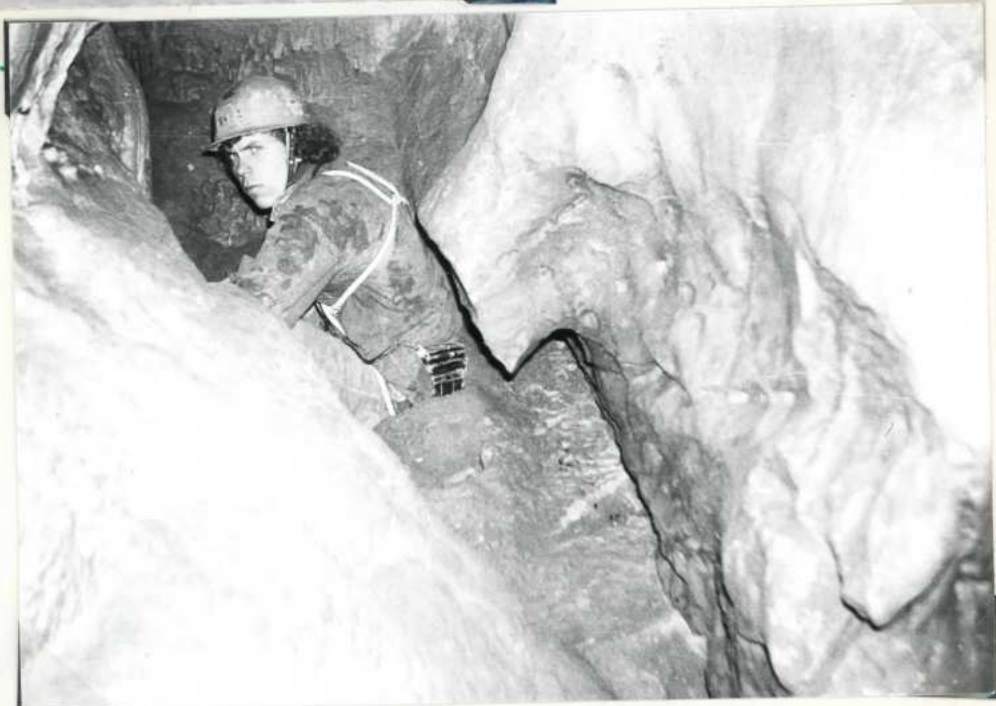
Neděle - byla pro mne zlá a Petri měl problémy s huzením, trékoše měl,
Pepoušek vědeckých metod zvařých - v domě kůra ribrace a další
Ale jeho úspěch však nebyl mjak promkavý. Pouze uvědomili
Biskupa Raveč vstali. Ale na akce se přete šlo. Opět skupiny
prolízaji kóždou dírku. Vše končí a jdeme domů. Ale
chyba kásky - nechtali jsme niksrdci rad Pepy o jízdním
řádku a hěškosti je tu. V Pároně registrojeme, že naše
slava plati jen na osobky - a o tomto námím ease
jizdi pouze rychlky. Risk je risk - a nasedáme
do rychlíku. Vyšlo to a jdeme doma

Je

HOLŠTEJNKY ...

JSEM NAVÁŠ RAS
ŘIKÁ SI PĚTA
V RASOVNĚ

TAK NEVÍM - LEŽT - NELEŽT
LEŽT-NE...

Ještě se dějí zázraky

- NA BESKYDÁCH -

19.11

Proč? To je jednoduché! Ale postupně.
Nejdříve se Pepa, Bistup, Lárík a Věšník
a Dežo divili když uviděli zvláhu
mnoholky Beskyd bez sněhu. Lysá a
Kněžná loncem a slopáda bez sněhu to je zázrak.
No je se dól. A opravdu jde se robot' lanovka opět nejezdí!
Trámečci připraveni na sezónu to přijde jen raket. Dvěma jak pro
lolo. Věšník byl opět zlopre nemocný. A mysl. Napuštěnáci
se dělají. Dežo a Věšník se opouští do čimky. To aby to měli
opět blíž do čimky. - čim vlastně hospoděj. Ostatní zatím putují
na Kněžně! Jedno - slunce smí naplno. A r dře přestalo.
Atak rychle spóčet nepoply jednoho srazit aby vzorek
a nen. Spět k prameni. Samozřejmě vždy. Bistup se boudě
po sobě jede půl prasete a to se musí připravit. Atak sma-
čme a pečeme děláje lastominy okolnímu světu.
Jenze, říkáme si, splodnout to může jen správně nacepovaný
Zadegast. a pđlme to rovnou do "Lukrány" tam už panuje
Věšník a div se suče - u PEPSI-KOZY. Atak se přece
jen ty zázraky dějí říká si Pepa při pohledu na zvičenočko
Pěťu. "Nejsi Pěťo, nemocný? Zavolašme sanitku" my narěj.
"Ale ne" on nato "Ja jsem nový člověk" "Nepijí ani kouřím".
"Už nikdy!"
Nde tady ovšem nepotěšili, reb tu pivo nemají a tak
chvátáme do Radolky. A tam jsme jim ho dopili také!
Pěťa jenom smutně koukal a meditoval. Ale spou
den to musím vydržet, alespoň dnes. Nebo raději
loudu pit střídámě a objednal si láhev rumu.

Phoj Pej

Nevitání hostě

Sestoupit na dno jeskyně lá-
nejší speleology, jakými jsou ml-
dežníci bohumínskému klubu O-
CUS. Jejich koníček se pro ně st-
zájímavou výzkumnou prací, kt-
rou například věnují podzemní
zimovištím netopýřů. Po několika
leté spolupráci s olomouckým
Vlastivědným ústavem jeskyně
získali řadu zkušeností a pod-
svých možností bdí nad klid-
ně malých létajících savců.

Letos už byl speleologům
ten jeden z nutných úkolů — v-
pracovat projekt, a pak postup-
uzavřít vchody jeskyní v Besk-
dech a Oderských vrších. Nej-
pro ochranu netopýřů, ale ta-
těch, kteří s rizikem, s touh-
po dobrodružství se do temn-
pseudokrasových jeskyní vydá-
bez základního výcviku, znalos-
nezbytné výstroje a výzbroje. Su-
dectví jejich „odvahy“ je pak pr-
kázná — odhozené papíry, pl-
chovky a další odpadky.

Vandalové nejen ruší klid-
spánek netopýřů, v uplynulých
dnech také zmařili práci těch,
kteří přírodu chránili. Na pust-
venské pláni vylomili ocelo-
mříže a na dně jeskyně pak z-
nechali své vizitky. (a

OPUS BERLINĚ

ANEŽ HORDA NA ALEXANDERPLATZĚ

A tak někdo (každý už opět tuší kdo) měl velmi podivný nápad - aby se prý opus podvolil do DDR. A aby to nebylo tak jednoduše - tak až do Berlína.

To nás niko rychlíkem směr Praha usedají Pepa, Raich, Vekša, Biskup, Venca Šutka, Vajčák a další posílání dnes občankami druželmi 20 SSM a Pepovými utenkami. Jako vždy nálada skvělá! A v Praze... Ta je za chvíli naše. Redič! Právě rychle se-
běhají do dír. Víli do Metra s hrůzoplým pokřikem "opus jetady". Tu nás ještě doplňuje Marta, jenž právě odešla s misy u nějakého ministra - a jedeme dol. - do Berlína.

Vypadáme z vlaku přímo do města. Prší! Nevadí! Bereme kurz Brandenburské brána - samozřejmě na její východní straně, pak bereme útokem Reichstag a sídlo presidenta. Po té saháme obléžení obchodu!

Adol? Dál byl vypracován gemelníctok obchvata všech berlínských barů. jenž kupodivu jsou plnější než Opicák. Trochu jsme se sice postrelili, ale na vítězství nic neměnilo. Vajčák a Volf sice několikrát doprovozeli odstúpej policie - ale tožřejmě to by čestná stráž. Raich, Biskup a Pepa zase proběhli majland v zá-
pavném parku - ale co to je pro nás.

A ranním vlakem do Prahy. Na ulici před námi málem salutovali - jak jsme už slavní a přivodit-
mu se skoro klpali drobni v brašně.

Dáno - neděle je Praha opět naše. Nad zemí i pod zemí. Jinec řečeno hospady i Metro. Kam vlesem všichni hovori s úlekou a opouštíjí lokál "Ostraváci jsou tady, naraz novou píčku!" No marmo.

My jsme my.

Rej

A, tak ty by
jsi chtěla
dezertovat.?

Marta: Já jsem tu královna...

10.12.
17.12.

OPĚT NETOPÝŘI

- SNÍH A BLÁTO? STOJÍ TO ZA TO? 2

Zeptal by se rozumný člověk při pohledu na ty co sněhovými zdvořejmi blátem a mrazem jdou, lezou a vytržají zďěr. Vydržet - ještě 2 roky vydržet a kotovo. Pětiletý úkol bude splněno
V prostnizáčích me v lermné. Děžo, Pepa a novie libor Volf prolézají každou skalinu netopyřického dolu, by jim neuniklo ani péro. Potkontrole si Děžo s Pepou usmysleli trochu libora vyzkoušet z orientace. "Anymí náš libore vyved na světlo boží" pravi Děžo a chystáme se na dlouhý pochod libor si sice vykytrale určoval kontrolní body jako juero, visetko pejra - ale když jsme kolem těchto šli už popáté, bylo mu to podezřelé. A tak mu raději starí psi poradili, neb moe jsme si přáli trávit vánoce doma. Času bylo dost a tak jsme jej u teplého grogu trávil u Cely.

17.12 Týden nato vyjde další skupina Petr König a sním libor, travěrovní. Cílem je Lyrika. Pustevny ohesoply vají sněhem i lysari, kteří je udiveně sledují několik silenců pobíhajíci okolo padinného otvare do zemi. Že by kaviri? Či se prokopali austrolani? Že to je my gdenel opet na ušití netopyř.

PhjRef

Děživ krok do života

hibor - „Mladej“
na cestačk

KAK O VÁNOČÍCH

NEB ORCUS NA VODĚ
I POD VODOU

26.12

To je již tradiční iže v době vánoční vyrazíme do kerem opět bychom srušili hladiny tekou po sátočnických potravinových orgáních. Tedy Děžo Věšašník, Pepa, Libor, Petr König, Jana 3, Jura Mazur + brácha, Termit, Urbana amant Jany - let's Jura. Vesele si vykračujeme po čerme! Jen Pepa se nějak čím dále tím více smíjeje pod batohem - a v něm nese člun - čistoto velkolodí, zatímco Petr se ohdne oostem.

Prom' dnešm' Pepu o tak je ze vsild Věšašnika Janou (bez amanta) do Black Hills - samozřejmě tou nejdělsí cestou, očekovaje dary vděčnosti od Věšašnika. A zatímco on Termit a Děžo pracuje v dole ve vojenském pásmu nškujice nějaký ten granát či ním pod nohama, Petr neli' nafukovací cete, která dle objemu plie svých členů chystá člun. U toho "vodníko" dle se také všichni schodíme. člunkesa' kednu ustupm' sachtu a už prom' mořeplavce Děžo vyplouvá. Potem Pepa s Termitem a pak Petr proplouvajíce rodním sifonem. Spocteme peiry a hajdy ven. Tam již probíhájí líté boje mezi stanými psy a učněmi. Je čas cestovat člun i pomocná lékařka. Termit Petr k potoku pěšky necke a tak sjíždí dolů pošifru. Spel as dořeky. Asi se mu pod ledem líbilo neb si sedá do člunu srozkodnutím proplout do černeho moře. Skončil u promíhosplavu zasypaný sněhem a zalitý vodou. Učni byli pobiti a jde se dál na Wood Boys. Tam kromě netopytů byli opět mezi učni. zatím jen sněhem ale přistě se polepsíme. Zatím co v podzemí pracujeme, Petr v ráme zvěšen kondice osem nakládá do baťohu haloany. A co nyní - k čerme!

ha d'vod j'š tradičně tu Děžo rozleje pivu nastil a raději mizi' Pak přijde ke slovu Jana - neb dnes prý me nejedla. A tak ji kupujeme haliky sákusku a snažime se ji naepat jako husu. Ale asi má husa více rozumu - či větší apetito. A tak jme ji alespoň naepali sněhem. Při odchodu si Petřa ilka že je člun u člzy nějak mrtvo a tak s'hou u pultu plácl osem i se sákusky, naktere' si pak ve čluně ještě sedl Pepa. Ale j'nuok byly i'plně dobré a tak si je Jana bere co by dar rodičim. Samozřejmě neotraveneš! P'hoj Pe

TERHIT: Postavim schody
do rebe....

Dežo: Plavu si ani nevim
jak....

König: Poplujem spolutam doli tou přeřejí....

SILVESTR 1979

ANEB -
CHVÍLI ZA VOZEM
CHVÍLI POD VOZEM
I CHVÍLI NA VOZE?

Tentokrát se ORCUS rozhodl, že Silvestra a Nový rok stráví o terénu. A když do terénu - pak jedním GAZem. A ten jsme právě před Silvestrem koupili. Ale už staré přísloví říká: "Nekupuj zajíce v pytlí", a tímto příslovím poučeni jsme se vyzbrojili bobovníkem na auta Dežem vydeli GAZa koupit. Koupili jsme - ale nevěděli jaký je to kouzelník! Už při vyjetí sobotního vana nás překvapil - klidně si stál s prázdným kolem. A tak jsme museli poprvé pod něj - pod GAZa. Končím jsme nakoupili nutné zásoby a Pepa, Libor, Vekš a Petr k nám vyrazili. Další stace je u Raucha pro další vypravu. Televize magič lyže a d. Konečně na cestě do Biskup. Na oběd staré u zápu - samozřejmě na droptý. Další zastávka je u Baže, kde na chvilku kráčí Biskup se školkou a svou rodinou. Ze při nořady raději rychle mizíme. To už sem nejde tak rychle neb GAZ si usmyslel zapadnout do bahna. A tak ho vytačujeme. Aděl? Končím na chvilku. Dežem opět + bahno. A to nic není! Nejdříve narušilo jedno světlo, pak několik klaxon - pak už skoro nic. Dečer přijede Rauch a my se rozjíždíme na Solárku. Prší a mrzne. Cesta jako kluzká - a my na ni jedeme a autotakel. Neděle ráno - Silvestra - chystáme se na cestu. Směr Pustkový a počestě Bečny - tedy chala v kopei kde má sdělit Marcela. Cestní hořdi a tak mizíme na Pustkový - lyžovat. Tedy ekoušet. Rauch ukazuje cunami si neumí na běžkách a Pepa s Liborem a Petrem na lyžích. Už se to fňk Vekš. Jaksi nám to nepře a proto sjedíme dolů - směr Marcela. Divně se na ukazatel benzínu - nějak nám to šere s Ate to on ukazuje přístroj špatně. Neukazoval? Učelky Marcela benzín dále. A tak se bráme. Co vyčelíme hned zapijeme. Důfeli jsme se vyčelovaný benzín k první pumpě vyštáci. Ne vyštáci. A tak do Rožnova pauza GAZA hláďme k kopa veni den tak vidíme. Další zastávka: restaurace Hutáristi. Aděl, dol na Silvestra. Opět na Ondřejník. A si nás tu nechtějí - neb je už se rořeno. A tak to slovíme po našem. Vedoucí státní naše rakety a jdeme uoustrvit roundy s gratulací a tak pijeme do rána - do umrtvení klasické o. Ráno je kruté. Jako na sibiři. GAZ samval a my kóe. Cesta domů je krávoan. kilometr jedeme - radí ru. Stojíme. GAZ si opět postavil hlavu a samval.
 ahoj

Speleologický klub mládeže

BOHUMÍN — Mezi mnohými organizacemi SSM, které na počátku roku 1977 bilancovaly výsledky své celoroční práce na výroční členské schůzi, byla i ZO SSM speleologického klubu ORCUS z p. ZD Bohumín, organizace, která v minulém roce oslavila 5 let své činnosti.

Svazáci speleologického klubu ORCUS dokázali, že i při malém počtu členů a nízkém věkovém průměru (18,5 let) lze dosáhnout výtečných výsledků, a to i na tak náročném poli, jakým je spojení svazácké práce s náročnou speleologickou činností. Za mnoho hovoří několik následujících údajů.

V uplynulém roce provedli mladí jeskyněři 20 speleologických akcí v terénu v rozsahu 2—10 dní a celkově v terénu pobývali 59 dní! Jen v podzemí při výzkumných akcích, mapování, měření, odpracovali téměř 2000 hodin a na povrchu více než 2100 hodin. To představuje v průměru asi 200 hodin na každého člena.

V loňském roce si před sebe položili i tak náročné úkoly, na jejichž zvládnutí si netroufají daleko větší organizace; přesto na své výroční schůzi mohli konstatovat jejich splnění. Mezi nejnáročnější patřila série pokusných sestupů do podzemí, které přinesly nové poznatky o psychických a fyzických možnostech člověka, pobývajícího v odloučení ve velmi těžkých podmínkách. Hlavním úkolem bohumínských speleologů je komplexní výzkum beskydských pseudokrasových jeskyní, spojený se sledováním zimovišť neopýřů v těchto lokalitách. Vyvrcholením celoroční práce byla desetidenní expediční výprava do Slovenského krasu, kde se jim podařilo zdolat několik náročných propastí.

Skutečnost, že svazáci speleologického klubu mohou provádět i odborně náročné práce jako podzemní mapování a měření, výzkum jeskynní fauny a flóry, je podmíněna studiem všech příbuzných věd a výchovou dorostu. Stát se členem speleologického klubu ORCUS znamená zvládnout náročnou teoretickou a praktickou přípravu.

Při této bohaté činnosti speleologické nezapomínají ani na dal-

ší oblasti svazáckého života. Spolupracují s Pionýrskou organizací SSM, pro jejíž členy připravili řadu besed, sportovních akcí, výcvikových akcí v terénu. Při brigádnických akcích, ať už na rekonstrukci schůzovačích místností, údržbě turistických cest a okolí jeskynních vchodů v Beskydách i akcích pořádaných NF, odpracoval každý člen organizace více než 30 hodin.

A jaký mají plán práce na tento rok?

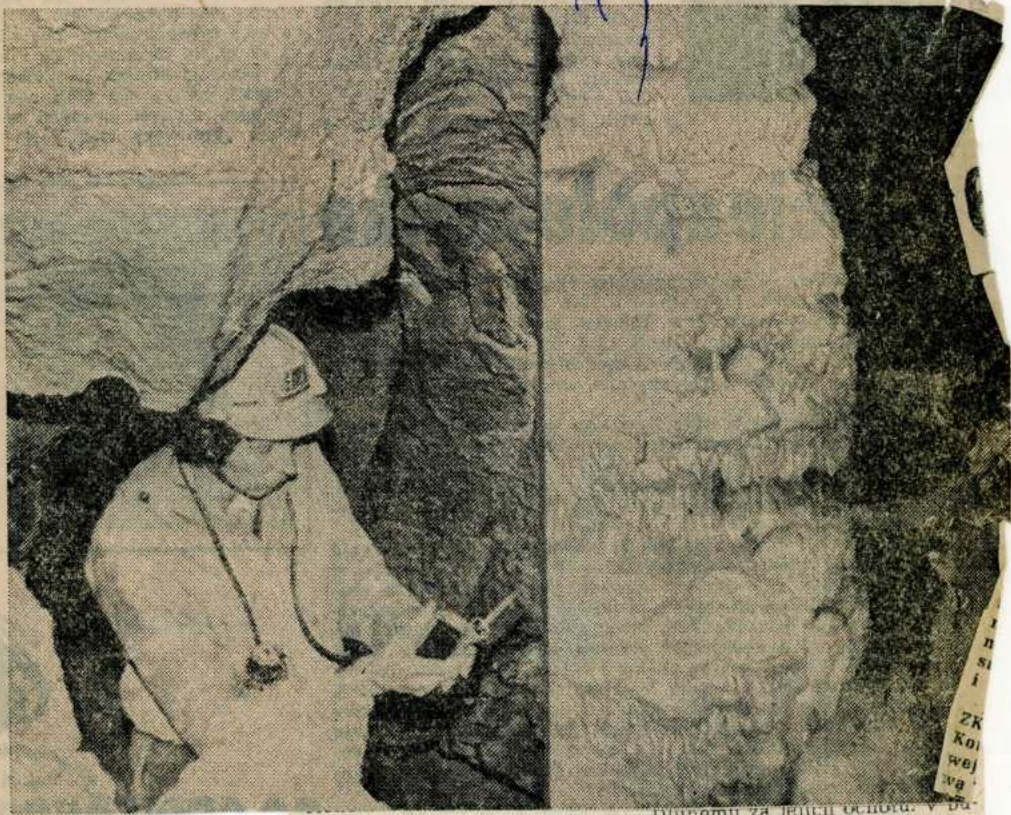
Stejně bohatý a náročný. Jen v terénu při speleologických výzkumech stráví 40 dní ze svého volného času. Budou pokračovat ve výzkumech v jeskynních lokalitách Beskyd, kde se jim v minulém roce podařilo objevit na 150 metrů nových, dosud nezná-

mých chodeb. V květnu je také očekává evropské setkání speleologů v Moravském krasu, kde také vystoupí se dvěma přednáškami a diapozitivy.

Svou pracovní aktivitu chtějí zaměřit na rekonstrukci prostor klubovny, jejíž získání je několikaletým přáním bohumínských speleologů. Pracovními závazky i splněním všech náročných úkolů chtějí svazáci speleologického klubu nejen znovu dokázat, co svede dobrá parta mladých mající společný zájem, ale i pozdravit konání 2. sjezdu SSM a 60. výročí VŘSR.

Oba snímky jsou z praktické činnosti mladých bohumínských speleologů.

JOSEF WAGNER

V další části programu nám členové speleologického klubu Orcus promítli diafilmy a seznámili nás s náplní své badatelské práce, s objevováním nových jeskyní a posláním lékařského psychického výzkumu.

V kulturní části předvedl amatér — iluzionista Jaroslav Dlouhý část triků ze svého bohatého repertoáru. V závěru proběhly hry s hudbou.

Svazáci naší organizace již několik let se snaží dělat svazáckou činnost poutavou a přitažlivou formou v duchu usnesení II. sjezdu SSM a zaměřují se hlavně na vlastní akce jak v kulturní, tak sportovní činnosti, kde jako první v okrese vytvořili kroužek kopané, který dosahuje dobrých výsledků na turnajích v celém Sm kraji.

Přes veškeré potíže, které členové naší ZO SSM mají při sv

Dílněmu za jejich ochotu v budoucnu se těšíme na nové podobné akce, které přispívají k výchově socialistického člověka.
Mistr OU, odp. instruktor ZO SSM č. 6, BOHUŠ SOJČÁK